

EVRÂD-I ŞÂZELİYYE

EBU'L-HASAN eş-ŞÂZELÎ HAZRETLERİNİN EVRÂDI

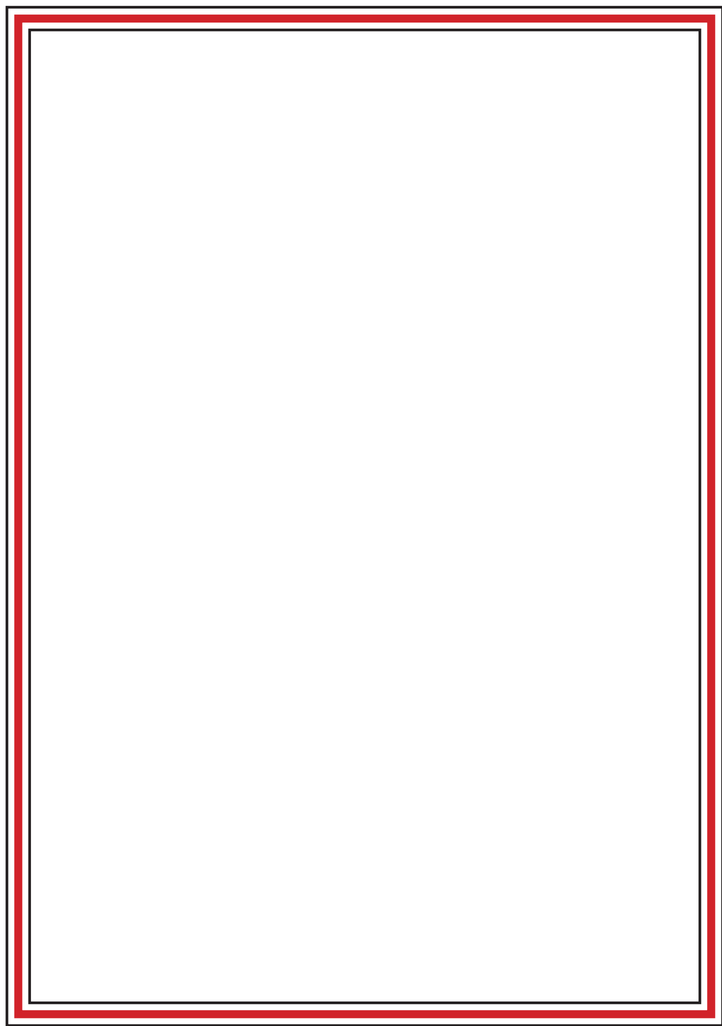

EVRÂD-I ŞÂZELİYYE

Ebu'l-Hasan eş-Şâzelî Hazretlerinin Evrâdı

Hazırlayan:
Doç. Dr. Selami ŞİMŞEK

BUHARA YAYINLARI

EVRÂD-I ŞÂZELİYYE

Ebu'l-Hasan eş-Şâzelî
Hazretlerinin Evrâdı

Hazırlayan:
Doç. Dr. Selami ŞİMŞEK

BUHARA YAYINLARI

BUHARA YAYINLARI
VELÎ DEDE KÜTÜPHANESİ
Evrâd Serisi

ISBN: 978-605-4530-39-7

T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı
Sertifika No: 16548

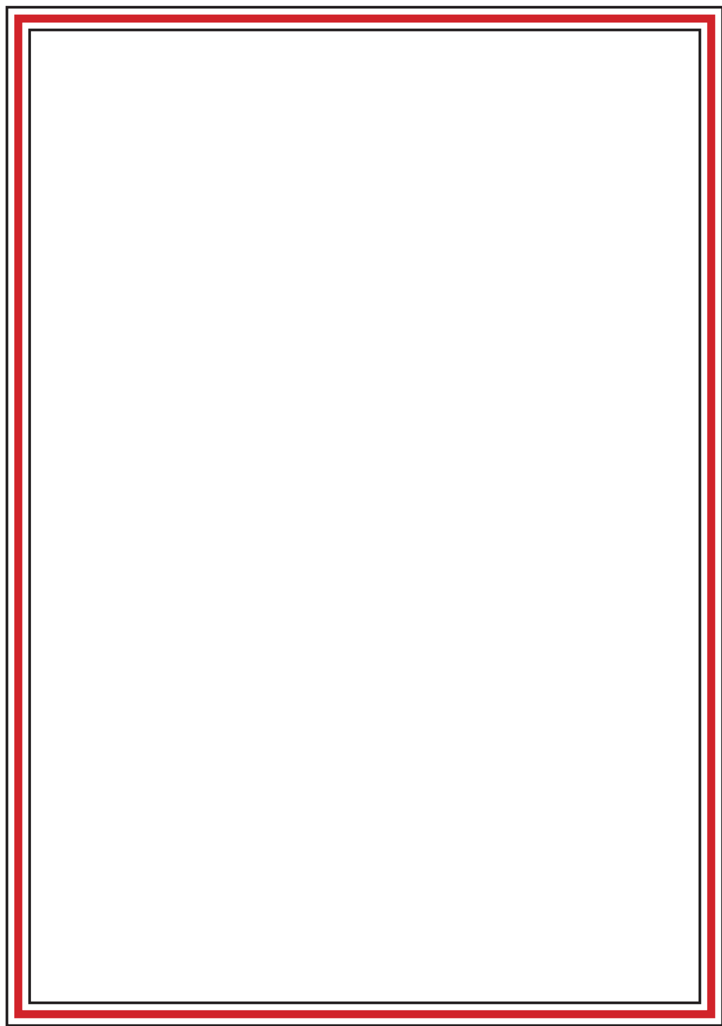
Kapak - Sayfa Düzeni:
Müge Tezcanbatır
(0543) 266 81 97

Baskı - Cilt:
Şenyıldız Matbaacılık
Gümüşsuyu Cad. Işık San. Sit.
No. 19/C Blok No. 102 Topkapı/İSTANBUL
Tel: (0212) 483 47 91
Sertifika No: 11964

Baskı Yılı:
2016

BUHARA YAYINLARI
Basım San. Tic. Ltd. Şti.
Nuruosmaniye Cad. Yavuz Apt. No: 9/1
Eminönü-Fatih/İSTANBUL
Tel: (0 212) 520 76 70 - (0 212) 512 33 90
www.buharakitap.com
buharayayinlari@yahoo.com.tr

İÇİNDEKİLER

GİRİŞ

Hazret-i Pîr-i mübeccel Şazelî
Hâtıra-pîrâ kerâmâtı celî
Vasfının Vassâf'ıyam fahr eylerim
Şâzelîdir nuhbe-i âl-i Alî
(Hüseyin Vassâf Efendi)

Zümre-i ashâb-ı takvânın mu'azzam fâzılı
Nâm-ı pâkidir Cenâb-ı Pîr Ali eş-Şâzelî
Oldu anın ârifâna zât-ı memdûhu imâm
Zâhir u bâtın ulûmun bir veliyy-i kâmili
(Şeyh Hayrullah Tâceddin er-Rifâî)

Tasavvufî hayatın yaygın geleneklerinden birisinin de farz olan ibâdetlerin yanında günün belli vakitlerinde okunan duâ, tesbih ve zikirlerdir. Bu konuda özellikle tarîkat kurucusu pîrlerin tertip yahut tavsiye ettiği metinler zamanla zengin bir literatür oluşturmuş, bunlar için "zikr"in (çoğul şekli ezkâr) yanında "vird" (çoğul şekli evrâd) ve "hizb" (çoğul şekli ahzâb) kelimeler de kullanılmıştır.[1]

İşte böylesi pîrlerden birisi de Şâzeliyye tarikatının müessisi Ebu'l-Hasan eş-Şâzelî Hazretleri'dir. Nitekim onun tertip ve tavsiye ettiği hizibleri dervişler okumaya ayrı bir önem vermiş, feyiz ve bereketine inanmışlardır.

1- Mustafa Kara, "Şâziliyye Literatürü Üzerine Bir Deneme", UÜİFD, Yıl: 1992, c. IV, Sayı: 4, s. 20.

Bu inancın tabiî sonucu olarak asırlardan beri pek çok tarîkat ehli bu hizibleri okumaya, okutmaya, şerhetmeye, tercüme etmeye gayret etmişlerdir.[2]

Elinizdeki bu çalışma da aynı amaçla hazırlanmış olup, eş-Şâzelî Hazretleri'nin çok yaygın olarak okunan *Hizbu'l-Bahr*'inin, Şeyh Muhammed İzmîrî Efendi tarafından yapılan Arapça şerhinin Türkçe tercümesi ile hizib metninin yeni harflerle okunuşunun yanında yine onun *Hizbü'n-Nasr* adlı hizbinin yeni harflerle okunuşuna ve anlamına yer verilmiştir. Söz konusu hiziblere geçmezden önce Hazret-i Pîr Ebu'l-Hasan eş-Şâzelî Hazretleri'nin hayatı, tarîkatı ve eserleri hakkında anahatlarıyla bilgi vermeyi faydalı görüyoruz.

EBU'L-HASAN eş-ŞÂZELÎ HAZRETLERİ'NİN HAYATI, TARÎKATI VE ESERLERİ

1. Hayatı

Şâzeliyye tarîkatının pîri olan Ebu'l-Hasan eş-Şâzelî Hazretleri, 593/1197 yılında Kuzey Afrika'nın en batı kısmında yer alan Sebte –bugün Ceuta olarak bilinir- şehri yakınlarındaki Gamâre'de dünyâya gelmiştir.[3] Tam adı, Ebu'l-Hasen b. Ali b. Abdülcebbâr ez-Zarvilî Şâzelî'dir. Soyu Hazret-i Hasan'a ulaşması dolayısıyla "Şerîf" de olan Ebu'l-Hasan eş-Şâzelî Hazretleri, ilme meraklı bir zât olarak tanınır. Hattâ ilme ve ilmî eserlerin tedkikine düşkünlüğünden gözlerini kaybettiği nakledilir. Eş-Şâzelî Hazretleri, Bağdat'ta Ahmed er-Rifâî Hazretleri'nin halifesi Şeyh Ebü'l-Feth el-Vâsıtî ile karşılaşmış ve tasavvufî eğitimine bir süre onun yanında sürdürmüştür. Şeyh Ebü'l-Feth el-Vâsıtî'nin bir işareti üzerine Faslı meşhûr sûfî

2- Kara, *a.g.m.*, aynı yer.

3- *Şeyh Hayrullah Tâceddin er-Rifâî Külliyâtı*, haz. Selami Şimşek, Revak Kitabevi Yay., İstanbul 2012, s. 159.

Abdüsselâm b. Meşîş Hazretleri'ne giderek intisab etmiş, tasavvuf ve tarîkat terbiyesi görerek onun emriyle İfrîkıyye'deki "Şâzele" yahut "Şâzile" beldesinde irşad faaliyetlerine başlamıştır. Eş-Şâzelî Hazretleri, bundan sonra Şâzeli'deki bu beldeye nisbetle "Şâzelî" diye meşhûr olmuştur. Birçok memleket gezmiş ve asrının tanınmış bilgin ve şeyhleriyle görüşmüş olan eş-Şâzelî Hazretleri, Şevvâl 656/Ekim 1228 târihinde Kahire'den ayrılarak hacca giderken Ayzâb mevkiinde Hümeysera'da 63 yaşında olduğu hâlde vefât etmiş ve buraya defnolunmuştur.[4] Kendisinden sonra yerine, vefatından bir süre önce tayin ettiğini bildirdiği halîfesi Ebu'l-Abbas Mürsî geçmiştir. Devrin Memlûk sultânı kabrini bir kubbe ile türbe hâline getirmiştir.[5]

4- *Şeyh Hayrullah Tâceddin er-Rifâî Külliyâtı*, aynı yer.

5- Ebu'l-Hasan Şâzelî ve Şâzeliyye hk. geniş bilgi için bkz. Vassâf, *Sefîne-i Evliyâ*, c. I, s. 240; E. Behnan Şapolyo, *Mezhepler ve Tarîkatlar Tarihi*, s. 225-227; D. S. Margoliouth, "Şâzelî", İA, c. XI, s. 365-366; Abdülhalim Mahmûd, *Ebu'l-Hasan eş-Şazelî*, trc. Süleyman Çelik, Bedir Yayınevi, İstanbul 1996; Mustafa Kara, *Tasavvuf ve Tarikatlar Tarihi*, s. 299-300; a.mlf., "Ebu'l-Hasan Şâzelî", *Tercüman Mezhepler ve Tarikatlar Ansiklopedisi*, s. 57; a.mlf., "Şâziliyye", *Tercüman Mezhepler ve Tarîkatlar Ansiklopedisi*, s. 187-188; a.mlf., "Şâziliyye Literatürü Üzerine Bir Deneme", *UÜİFD*, Yıl: 1992, c. IV, Sayı: 4, s. 19-28; M. Baha Tanman, "Şâzilîlik", DBİA, c. VII, s. 139-141; Ö. Tuğrul İnançer, "Şâzililikte Zikir Usûlü ve Mûsiki", DBİA, c. VII, s. 140; Süleyman Ateş, *İslâm Tasavvufu*, s. 167-168; Hasan Kâmil Yılmaz, *Anahatlarıyla Tasavvuf ve Tarîkatlar*, s. 280-282; Osman Türer, *Anahatlarıyla Tasavvufu*. 190-192; Ethem Cebecioğlu, "Ebu'l-Hasan eş-Şâzilî", SGAD, c. VII, s. 142-146; Yücer, *Osmanlılarda Tasavvuf* (19. Yüzyıl), s. 601-611; M. Salim Güven, *Ebu'l-Hasen Şâzilî ve Şâziliyye*, Basılmamış Doktora Tezi, MÜSBE, İstanbul 1999; Ahmet Murat Özel, "Şâzelî", *DİA*, c. XXXVIII, s. 385-387; a.mlf., "Şâzeliyye", *DİA*, c. XXXVIII, s. 387-390; Fatih Köse, "Arşiv Belgeleri Işığında İstanbul Şâzelî Tekkelerinin Tarihi", *Vakıflar Dergisi*, Sayı: 40, Aralık 2013, s. 99-119.

2. Tarîkatı

Eş-Şâzelî Hazretleri, silsile itibarıyla Cüneyd-i Bağdâdî'ye ulaşmakla birlikte, Şâzeliyye, rûhânî terbiyeye ağırlık veren bir tarîkattır. Tarîkatın esâsı, tedbir ve tevessüle güvenmeden takdir ve tevekküle yönelmek, çevrede meydana gelen her iş ve oluşta Cenâb-ı Hakk'ı müşâhede etmektir. Eş-Şâzelî Hazretleri'nden sonra tarîkatın yayılması sağlayan iki önemli sûfî, Mısırlı Ebu'l-Abbâs Mürsî ve bu zâtın halîfesi *Hikem-i Atâiyyesi* ile meşhûr Şeyh Atâullah İskenderî (v. 709/1309)'dir. Şâzeliyye'nin Ahmediyye, Vefâiyye, Zerrûkiyye, Hanefiyye, Cezûliyye, Gâziyye, İseviyye, Nâsıriyye, Mustâriyye, Afîfiyye ve Medeniyye gibi kolları vardır.[6]

Şâzeliyye'nin en yaygın olduğu bölgeler, Cezayir, Tunus, Fas, Mısır ve diğer Afrika ülkeleridir. Tarîkatın Anadolu ile ilk temasının Meymûniyye (Havâtıriyye) kolunun kurucusu Ali b. Meymûn (v. 917/1511) vasıtasıyla XVI. asrın başlarında olduğu belirtilmektedir. Daha sonra Cezûliyye kolundan Şeyh Ebu'l-Mevâhib Ahmed b. Ali es-Simâvî (v. 1028/1618) ile tarîkat tesirini artırmıştır. Bunun en önemli delili de Muhammed b. Süleyman el-Cezûlî (v. 870/1465)'ye âit *Delâilü'l-Hayrât* isimli salavât mecmûasının Anadolu'daki birçok tarîkat tarafından benimseyip okunmasıdır.[7]

Tarîkatın Anadolu'da, özellikle İstanbul'da asıl etkisini ise Osmanlıların son zamanlarında göstermiştir. Nitekim tarîkat bu dönemde Şeyh Muhammed Zâfir el-Medenî

6- Bu kollar diğer kollar hk. geniş bilgi için bkz. Hüseyin Vassâf, *Sefîne-i Evliyâ*, c. I, s. 243-251; M. Salim Güven, *Ebu'l-Hasen Şâzilî ve Şâziliyye*, Basılmamış Doktora Tezi, MÜSBE, İstanbul 1999, s. 307-362.

7- Güven, *a.g.t.*, s. 364-367; Fatih Köse, "Arşiv Belgeleri Işığında İstanbul Şâzelî Tekkelerinin Tarihi", *Vakıflar Dergisi*, Aralık 2013, Sayı: 40, s. 100.

Efendi Hazretleri (v. 1321/1903) vasıtasıyla İstanbul'a getirilmiştir. O, Sultân II. Abdülhamid'in de kendisine intisâb ettiği bir Şâzelî şeyhidir. Burada yeri gelmişken ehemmiyetine binaen Şeyh Muhammed Zâfir el-Medenî Efendi Hazretleri'nin hayatı ve Sultân II. Abdülhamid ile olan irtibatına değinmek istiyoruz.

Şeyh Muhammed Zâfir el-Medenî Efendi Hazretleri, 1244/1829 yılında Trablusgarb'ın Mısrâta beldesinde doğmuştur. Babası, Şâzeliyye'nin Medeniyye kolunun müessisi ve Mulây el-Arab ed-Derkavî'nin halîfelerinden Şeyh Muhammed Hasan Zâfir Efendi (v. 1263/1847), annesi Kamer Hanım, dedesi ise Medine eşrafından Hamza Zâfir Efendi'dir. Onsekiz yaşına kadar Mısrâta'da yaşayan Muhammed Zâfir Efendi, ilk tahsilini ikmâlden sonra Tunus ve Cezâyir'i gezmiş, Mısır üzerinden babasının doğum yeri olan Medine'ye gitmiş, iki yıl burada kalmış ve akabinde Mısrâta'ya geri dönmüştür. Muhammed Zâfir Efendi, Medine'de bulunduğu süre zarfında pek çok ilim ve irfan ehli kimse ile görüşmüş, onlardan istifade etmiştir. Kendi ifadelerine göre hocası da şeyhi de yine babası Şeyh Muhammed Hasan Zâfir Efendi'dir. Muhammed Zâfir Efendi, babasının vefâtı üzerine onun yerine irşad postuna oturmuştur.[8]

Babasının vefâtından sonra kırk üç yaşına kadar Trablusgarb'dan hiç ayrılmayan ve irşâd hizmetlerini buradan yürüten Muhammed Zafir Efendi, dış çevrelerle olan bağlantısını, âilenin diğer fertleri aracılığı ile yürütmüştür. Nitekim bir aralık küçük kardeşi Hamza Zâfir Efendi, İstanbul'a gelmiş, bu sırada daha önce Trablus Valisi olan Mahmud Nedim Paşa vasıtasıyla Pertevniyal Vâlide Sultân ile tanışarak iltifatına nâil olmuştur. Vâlide Sultân kendisine intisâb etmek isteyince de *"Efendim, bü-*

8- Vassâf, *Sefîne*, c. I, s. 252; Güven, *a.g.e.*, s. 369; Ş. Tufan Buzpınar, "Şeyh Zâfir", *DİA*, c. XXXIX, s. 78.

yük birâderim ehl-i kemâldir, müsâade edin gidip onu getireyim" diyerek, ağabeyisi Şeyh Muhammed Zâfir Efendi"nin İstanbul'a davet edilmesini sağlamıştır.[9]

Şeyh Muhammed Zâfir Efendi, işte bu sebeple İstanbul'a dâvet olunmuş, Sultân Abdülaziz devrinde 1287/1870 yılında İstanbul'a gelerek kendisini iyi tanıyan eski Trablus Valisi Vezir-i azâm Mahmûd Nedim Paşa'nın da hüsn-i şahâdetleriyle kısa sürede geniş bir çevre edinmiştir. Unkapanı civarında Üçmihrablı Câmii yanında bir ev kiralayarak üç sene kadar burada kalan Şeyh Muhammed Zâfir Efendi, bu dönemde hem Pertevniyal Vâlide Sultân, hem de henüz şehzâde olan ve kıyafet değiştirmek suretiyle bu eve gelip-giden Sultân II. Abdülhamid (v. 1918) kendisinden el alarak dervişi olmuştur. Nitekim Ayşe Osmanoğlu, babası Sultân Abdülhamid'in, genç bir şehzâde iken Ramazanlarda sık sık namaz kılmaya gittiğini ve hayır için açılan sergilerden alışveriş yaptığını, Süleymâniye Câmii'nde, önce Şeyh Muhammed Zâfir Efendi'nin küçük kardeşi Hamza Zâfir Efendi ile tanıştığını, zamanla dostluklarının ilerlediğini, onun vasıtasıyla Muhammed Zâfir Efendi'ye ve Şâzeliyye tarîkatına intisâb ettiğini belirtmektedir. Yine bu dönemde sarayda bulunan hanımlardan biri ile izdivaç eden Şeyh Muhammed Zâfir Efendi, bir ara memleketine gidip gelmiş, daha sonra Medine'de halvete çekilmiştir.[10]

1293/1876'da tahta geçen Sultân II. Abdülhamid, şeyhini Medine'den İstanbul'a dâvet etmiş, o da bu dâvete icâbet ederek İstanbul'a gelmiş ve Hamidiye Câmii'nde Şâzelî usûlüne göre tarîkat faaliyetlerine başlamıştır. Şeyh

9- Vassâf, *a.g.e.*, aynı yer; Güven, *a.g.t.*, s. 369.

10- Güven, *a.g.t.*, s. 370, 374-375; Buzpınar, *a.g.m.* s. 78. Şeyh Muhammed Zâfir Efendi ve âilesi hk. ayrıca bkz. Burak Çetintaş, "Sultan Hamid'in Şeyhi Zâfir Efendi ve Beşiktaşlı Ailesinin Sıradışı Hikayesi", *NTV Tarih Dergisi*, Sayı 46, İstanbul 2012.

Muhammed Zâfir Efendi, bu zaman zarfında üç defa memleketine geri dönmeyi arzulamışsa da Sultân II. Abdülhamid bırakmamış, Beşiktaş'ta Serencebey Yokuşu adı verilen yerde onun için "Şeyh Zâfir Tekkesi" diye de anılan Ertuğrul Tekkesi'ni binâ ettirmiş ve böylelikle ömrünün sonuna kadar burada kalmasını sağlamıştır.[11]

M. Salim Güven'in Revnakoğlu Arşivi'ne dayanarak verdiği bilgiye göre, ortadan biraz uzun boylu, güzel yüzlü, çil gözlü, sıcak kalpli olarak tarif edilen ve halim, selim, cezbeli bir kişiliğe sâhip bulunan Şeyh Muhammed Zâfir Efendi Hazretleri, saray çevrelerinin teveccühüne rağmen dünyâya asla iltifat etmemiş, vahdet köşesini tercih etmiş, Sultân'ın teklif ettiği rütbe ve nişanları da almamıştır.

Envâru'l-Kudsiyye, El-Envâru's-Sâtı', Akrabu'l-Vesâil, el-Vazîfetü'z-Zafiriyye adlı eserleri vardır.

Deblec (v. 1330/1912) ve Tîr-i Nigâh (v. 1926) adlı iki hanımla evlenen, onlardan on dört erkek, dokuz kız evladı olan Muhammed Zâfir Efendi, 1321/1903'te vefat etmiş, tekkesinin batı tarafındaki mermer türbesine defnolunmuştur.[12]

Kaynaklarda Sultân II. Abdülhamid'in Şeyh Muhammed Zâfir Efendi'ye olan bağlılığı ve hürmetinin derecesini gösteren pek çok malumat vardır. Bunların en başında geleni, saraydan başka hiçbir yerde yemek yemeyen Sultân'ın, Şeyh Muhammed Zâfir Efendi'nin tekkesinde yemek yemesidir diyebiliriz.[13]

M. Salim Güven'e göre Sultân Abdülhamid ile Şeyh Muhammed Zâfir Efendi'in ilişkilerinin iki farklı boyutu vardır. Bunlardan ilki, şeyhlik-müridlik, ikincisi ise

11- Vassâf, *a.g.e.*, aynı yer; Güven, *a.g.t.*, s. 370; Buzpınar, *a.g.m.* aynı yer.

12- Güven, *a.g.t.*, s. 371.

13- Revnakoğlu Arşivi No: 76/2'den naklen Güven, *a.g.t.*, s. 375.

pâdişahlık-danışmanlık ilişkisidir. Şeyhlik-mürîdlik ilişkisi, Sultân Abdülhamid'in gençlik yıllarına dayanmaktadır.[14] Nitekim Hüseyin Vassâf Efendi, *Sefîne*'de Sultân'ın, 1287-1290 (1870-1873) yılları arasında İstanbul'da Şeyh Muhammed Zâfir Efendi'ye intisâb ettiğini belirtmektedir.[15]

Yine M. Salim Güven'e göre, Rifâiyye, Kâdiriyye ve Nakşbendiyye tarîkatlarına intisâb ettiği kesin olmamakla birlikte en azından onlarla çeşitli seviyelerde irtibatı olduğu bilinen Sultân II. Abdülhamid'in, Şâzeliyye'den başka diğer bütün tarîkatlarla kurduğu bağlar, halife sıfatıyla bulunduğu konum gereği olup, teberrükendir. Çünkü diğer tarîkatlardan hiç birisinin evrâdını, hizbini okuduğuna dair bir belge bulunmazken, Şâzeliyye'nin *Vazîfe* denilen günlük virdine devam ettiğine dair belgeler bulunmaktadır. Bunun yanında Sultân'ın, Şeyh Muhammed Zâfir Efendi'nin tekkesinde haftada bir Cuma namazını müteakip düzenlediği Şâzeliyye tarîkatı faaliyetine sık olmasa da katıldığı kaydedilmektedir. Nitekim Cemâleddin Server Revnakoğlu, Sultân'ın Cuma Selâmlığını birçok defalar tekkesinde icrâ ettiğini duyuran gazete küpürlerini toplamış, *"Sultân Abdülhamid, Cuma için tekkeye geldiği her namazdan sonra selâmlamanın akabinde alayın dağılmasını ve saraya dönmesini ister ve kendisi zikirde bulunurdu"* bilgisini vermiştir.[16]

Şeyh Muhammed Zâfir Efendi, *en-Nûru's-Sâtı' ve'l-Burhânu'l-Kâtı'* eserinde müridi Sultân Abdülhamid için şu ifadeleri kullanmıştır:

"Adil ve muhterem Pâdişâh... Bu eseri, İslâm Hilâfet Merkezi, kutlu şehir İstanbul'da ikâmetim sırasında kaleme aldım. Dönemin halifesi adil ve muhterem Pâdişah,

14- Güven, *a.g.t.*, s. 375.

15- Vassâf, *a.g.e.*, c. I, s. 252.

16- Revnakoğlu Arşivi No: 76/2'den naklen Güven, *a.g.t.*, s. 375.

şerîat-ı garrâ esaslarının tatbikatçısı ve muhâfızı, büyük halifelerin yollarının takipçisi, İslâm ümmetinin yüce maslahatları için gayret eden, Allah ve Resulü'ne –sallallâhu aleyhi ve sellem- dayanıp onlardan feyiz alan, Haremeyn-i Şerifeyn'in hizmetkârı, Sultân Gâzi Abdülhamid Hân Hazretleridir."[17]

Sultân'ın Şâzeliyye ile olan bağının diğer tarîkatlardan farklı olduğunu gösteren diğer bir önemli husûsiyet de tahttan indirildikten sonra dahi diğer tarîkatlardan bağını kesmişken bu tarîkat ile irtibatını asla koparmayışıdır. Bu duruma delil olarak elimizde, Sultân'ın, 1329/1911'de Suriye'de bulunan ve hem Ali Nûreddin Yeşrûtî'nin hem de Şeyh Muhammed Zâfir Efendi'nin halîfesi olan Şeyh Mahmûd Ebu'ş-Şâmât Efendi (v. 1341/1922)'ye gönderdiği bir mektup bulunmaktadır ki şöyledir:

"Yâ Hû...

Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm, ve bihi nesta'în. Elhamdülillahi Rabbi'l-âlemin ve efdalü salâti ve ettemmü teslîm alâ Seyyidinâ Muhammedin Resûlu rabbil-âlemin ve alâ alihi ve sahbihi ecma'în, ve't-tabiîne ilâ-yevmiddin.

İşbu arîzamı (takdim, yazı) tarîkat-ı Şâzeli şeyhi, vücûdlara rûh ve hayat veren ve cümlenin efendisi bulunan Eş-Şeyh Mahmûd Ebü'ş-Şâmât Hazretlerine ref' ediyorum (sunuyorum):

Mübârek ellerini öperek ve duâlarını ricâ ederek selâm ve hürmetlerimi takdimden sonra arz ederim ki, sene-i hâliye (bu sene) şehr-i Mayıs'ın ikinci günü tarihli mektubunuz vâsıl oldu. Sıhhat ve selâmette dâim olduğunuzdan dolayı Allah'a hamd ve şükürler etdim... Efendim, evrâd-ı Şâzelî kıraâtine (okumasına) ve Vazîfe-i Şâzeliyye'ye, Allah'ın tevfikiyle gece ve gündüz devam ediyorum. Ve bu vazîfeleri

17- Bkz. Şeyh Muhammed Zâfir Efendi, *en-Nûru's-Sâtı' ve'l-Burhânu'l-Kâtı'*, İstanbul 1301.

edâya muvaffak olduğumdan dolayı Allah Teâlâ Hazretlerine hamd ederim ve dâvet-i kalbiyenize dâimâ muhtaç olduğumu arz ederim.

Bu mukaddimeden sonra, şu mühim meseleyi zât-ı reşâdet-penâhilerine ve zât-ı semahat-penâhilerin emsâli ukûlü selim sahiplerine tarihî bir emânet olarak arz ederim ki, ben Hilâfet-i İslâmiye'yi hiçbir sebeple terk etmedim.

Ancak ve ancak Jön Türk ismiyle ma'rûf ve meşhûr olan İttihâd Cemiyeti'nin rüesâsının tazyik ve tehdidiyle Hilâfet-i İslâmiyye'yi terke mecbûr edildim. Bu İttihâdçılar, Arazî-i Mukaddese (Kutsal Topraklar) ve Filistin'de Yahudiler için bir vatan-ı kavmî kabûl ve tasdik etmediğim için ısrarlarında devam etdiler.

Bu ısrarlarına ve tehditlerine rağmen ben de kat'iyen bu teklifi kabul etmedim. Bilâhare yüz elli milyon altın İngiliz lirası vereceklerini vaad etdiler. Bu teklifi dahi kat'iyen reddetdim ve kendilerine şu sözle mukabelede bulundum:

'Değil yüz elli milyon İngiliz lirası, dünya dolusu altın verseniz bu tekliflerinizi kat'iyen kabul etmem! Ben otuz seneden fazla bir müddetle Millet-i İslâmiye'ye ve Ümmet-i Muhammediyye'ye hizmet etdim. Bütün Müslümanların ve salâtin (Sultânlar) ve Hulefa-i İslâmiyye'den abâ ve ecdâdımın sahifelerini karartmam ve binâenaleyh bu tekliflerinizi mutlaka kabul etmem' diye kat'î cevap verdikten sonra hal'imde (tahtdan indirme) ittifak etdiler.

Ve beni Selanik'e göndereceklerini bildirdiler. Bu son tekliflerini kabûl ettim ve Allah Te'âla'ya hamd ettim ki ve ederim ki; Devlet-i Osmâniyye ve Âlem-i İslâm'a ebedî bir leke olacak olan tekliflerini, yani Arazî-i Mukaddese ve Filistin'de Yahudi devleti kurulmasını kabul etmedim. İşte bundan sonra olan oldu. Ve bundan dolayı da Mevlâ-yı Müte'âl Hazretlerine hamd ederim.

Bu mühim mes'elede şu ma'ruzâtım kâfidir.

Ve şu sözlerimle mektûbuma hitâm (son) veriyorum. Mübârek ellerinizden öperek hürmetlerimi kabûl buyurmanızı sizden ricâ ve istirham ederim. İhvân ve asdıkânın (arkadaşların) cümlesine selâmlar ederim.

Ey benim mu'azzam üstâdım! Bu bâbda sözümü uzatdım. Muhât-ı ilmi semahat-penâhileri ve bütün cemaatinizin mâlûmu olmak için uzatmaya mecbûr oldum.

Ve's-selâmu aleyküm ve rahmetullâhi ve berakâtühü.

Hâdimü'l-Müslimîn,

Abdülhamîd, 22 Eylül 1329 (5 Ekim 1913)"[18]

Sultân Abdülhamid'in yukarıdaki mektubunda geçen *"Efendim, evrâd-ı Şâzelî kıraâtine ve Vazîfe-i Şâzeliyye'ye, Allah'ın tevfikiyle gece ve gündüz devam ediyorum. Ve bu vazîfeleri edâya muvaffak olduğumdan dolayı Allah Teâlâ Hazretlerine hamd ederim ve dâvet-i kalbiyenize dâimâ muhtaç olduğumu arz ederim."* ifadeleri, onun Şâzeliyye yoluna mensup olduğu açıkça söylemesi bakımından dikkate değerdir.

Şeyh Mahmûd Ebu'ş-Şâmât Efendi ise, Sultân Abdülhamid'e yazdığı cevâbî mektubunda şunları ifade etmiştir:

"Müslümanların Halifesi; Sen Müslüman ve hilâfet üzerindeki emânete riâyet etdin. Allah sana sabredenlerin ecrini versin. Bu davranışın sebebiyle Allah senden ebeden râzı olsun... Ey mülkün sâhibi ve mâliki olan Allah'ım! Sen mülkü istediğine verirsin, mülkü istediğinden çeker alırsın. İstediğini azîz kılarsın, istediğini zelîl kılarsın. Hayır

---

18- http://muzafferdeligoz.blogcu.com/sultan-abdulhamit-han-in-mektubu/2936044;
http://belgelerlegercektarih.com/2012/11/25/ii-abdulhamidin-seyhine-yazdigi-filistin-mektubu/ (Erişim tarihi. 16.08.2015) Bu sitelerin ikisinde de mektubun orjinali yer almaktadır.

senin elindedir. Muhakkak sen her şeye Kâdir'sin."[19]

Sultân Abdülhamid'in eşi Behice Hanım hatıralarında verdiği bilgiler de onun Şâzelî şeyhi Muhammed Zâfir Efendi'ye bağlı olduğunun ve evrâdını hiçbir zaman aksatmadığının mühim delillerinden birisidir:

"Sultân Hamid'in âdeti o idi ki; her gün muhakkak yedi defa Yâsin-i şerif okurdu. Zaten ezberindeydi. Kendisine bir şey söylendiğinde eğer cevap veremiyorsa muhakkak okumakla meşguldü. Durak başında durur ve cevap verirdi. Esas itibariyle Şâzilî tarîkatine mensuptu. Şeyhi Bağdad'da olup arada bir gelirdi. Onu çok uzaklardan arabalarla karşılar, son derece izzet ve ikramda bulunur, sohbetler ederdi. İki-üç gün sonra şeyh efendi ayrılırdı. Sonra şeyhi vefat etti. Kâdirî tarîkatına girdi. Günlük evrâd-ı şerifeleri muhakkak okur, bir gün te'hir etmezdi. Devrinin kutbu olduğunu söylerlerdi. Bazen öyle olurdu ki, sarayda olduğu muhakkak olmasına rağmen, her yerde aransa bulunmazdı."[20]

Kaynaklar Sultân Abdülhamid'in Şeyh Muhammed Zâfir Efendi ile olan ilişkisi pâdişahlığının ilk yıllarında daha sıkı olduğunu, fakat Romanya'daki Bükreş Sefâreti'nden gelen, *"Önümüzdeki Cuma günü Şâzelî Dergâhı'ndaki câmiye selâmlık resmi îfâsı için teşrîf-i şâhane vuku bulursa, suikasta mârûz kalacağını ve câminin civârındaki mecrâlara dinamit konmuş olduğunu haber aldık"* şifresi üzerine, Sultân'ın Şeyh ile olan ilişkilerinde biraz daha temkinli davranmaya sevkettiğini belirtmektedir. Nitekim Sultân, Cuma gecesi câmi ve tekkenin çevresinde araştırma yaptırmış, gündüz Cumâ namazını orada kılmış, ardından selâmlık resmini orada icrâ ederek

---

19- http://belgelerlegercektarih.com/2012/11/25/ii-abdulhamidin-seyhine-yazdigi-filistin-mektu bu/ (Erişim tarihi. 16.08.2015).

20- Bkz. Behice Sultan'la Altı Ay, nşr. Ekrem Buğra Ekinci, Tarih ve Düşünce, Ocak-Şubat 2005/1, 36-46.

karşı tarafa korkmadığını göstermiştir. Ancak hemen berlirtelim ki bu ihbâr araştırıldığı zaman arkasından Sultân'ın Şeyh Muhammed Zâfir Efendi'ye olan yakınlığını kıskanan ve ona hased eden tarîkat şeyhleri çıkınca, Sultân onları hasedden kurtarmak, birliği ve bütünlüğü sağlamak için Şeyh Muhammed Zâfir Efendi'den başka şeyhlere de intisab etmiş ve bir daha Cuma Selâmlığı için bu câmiyi kullanmamıştır. M. Salim Güven'e göre, Sultân'ın böyle bir yolu seçmesinde Muhammed Zâfir'in de etkisi olmuş olabilir. Sultân itisab ettiği diğer şeyhlerden bazıları şunlardır: Rifâi şeyhi Muhammed Ebü'l-Hüdâ Efendi, Kâdirî şeyhi Abdullah Efendi.[21]

Şeyh Muhammed Zâfir Efendi ve Abdülhamîd'in siyâset ve devlet işleri ile ilgili münasebetlerine de kısaca değinmek istiyoruz. Sultân'ın Şeyh ile olan ilişkisi zannedildiği gibi ileri boyutta değildir. Şeyh Muhammed Zâfir Efendi, kendisine mensup olsun olmasın bütün devlet erkânının ve halkın takdirini kazanmış, muhterem bir zât olarak tanınmış ve gerek dışarda gerekse sarayda herkesden saygı görmüştür. Sultân Abdülhamid kendisine rütbe teklif ettiği halde o bunu asla kabûl etmemiş, bir tek nişan dahi almamıştır. Şeyh'in devlete en büyük desteği manevî yönde olmuştur. Nitekim o, ülkenin bir yerinde bir sıkıntı ve hastalık zuhûr ettiği zaman tekkesinde *Buharî-i şerîf* hatmi yaptırmış ve *Hizbu'l-Bahr* okutmuştur. Sultân da zaman zaman bu duâ meclislerine katılmıştır. Şayet sıkıntı umûmî ise İslâm dünyasının değişik yerlerindeki tekkelere haber göndermiş oralarda da İslâm ve Müslümanlar için duâ edilmesi, *Buhârî-i şerîf* ve *Hizbu'l-Bahr* okunmasını istemiştir. M. Salim Güven, 1877-78 Osman-Rus Savaşı'nın (93 Harbi) başında tekkelere emir gönderilerek Müslüman ordusunun zaferi, din düşmanlarının yenilmesi için duâ edilmesinin ve halkın moral gücünün

21- Geniş bilgi için bkz. Güven, *a.g.t.*, s. 376-377.

yüksek tutulmasının istenmesinde Şeyh Muhammed Zâfir Efendi'nin telkinlerinin etkili olduğunu, onun *Buhârî* okumaya ve onu hatmetmeye verdiği önemin, Sultân'ın *Sahih-i Buhârî'y*i bastırma cihetine götürdüğünü belirtmektedir.[22]

Netice olarak söylemek gerekirse, Sultân Abdülhamid ile Şeyh Muhammed Zâfir Efendi arasındaki ilişkilerine hep bir taraftan bakılmış ve bu bakış açısı da abartılmıştır. Hâlbuki tasavvufî ilişkileri başka, idâri ilişkileri başkadır. Şeyh Muhammed Zâfir Efendi kendisinden önce vefat etmesine karşılık Sultân Abdülhamid (v. 1918), yaptırdığı dergâh ve Şâzelîler ile olan ilişkisini ömrünün sonuna kadar devam ettirmiştir. Bundan dolayı olsa gerek ki Sultân'ın cenâze namazında, Şâzelî dergâhının şeyhleri protokolün ön sıralarında yer almış, dergâhın zâkirbaşısının yanık bir Arabî edâ ve son derece hüzünlü bir sedâ ile okuduğu na't, katılanları aşırı derece duygulandırmıştır.[23]

İstanbul'da Sultân Abdülhamid'in, şeyhi Muhammed Zâfir Efendi için yaptırdığı Ertuğrul Tekkesi'nden başka Şâzelî tekkeleri de vardır. Nitekim İstanbul'da ilk Şâzelî tekkesinin XVIII. asrın sonlarına doğru Unkapanı'nda tesis olunduğu ve bunu hemen Alibeyköy'deki tekkenin takip ettiği, ardından Kabataş Çizmeciler Tekkesi ve Çemberlitaş Şâzelî Dergâhı'nın kurulduğu kaydedilmektedir.[24]

Ebu'l-Hasan eş-Şâzelî Hazretlerinin düşünceleri, Anadolu'da aynı zamanda bu tarîkattan da icâzeti bulunan[25] Nakşî-Hâlidî şeyhi Ahmed Ziyâüddin Gümüşhanevî

22- Güven, *a.g.t.*, s. 378.

23- Güven, *a.g.t.*, s. 382.

24- Bu konuda geniş bilgi için bkz. Köse, "Arşiv Belgeleri Işığında İstanbul Şâzelî Tekkelerinin Tarihi", s. 100-119.

25- Bkz. İrfan Gündüz, *Gümüşhanevî Ahmed Ziyâüddin* (K.S) *Hayatı-Eserleri-Tarîkat Anlayışı ve Hâlidiyye Tarîkatı*, Seçil Ofset, İstanbul ts., s. 34, 39, 44.

(v. 1310/1893) Hazretlerinin *Câmi'u'l-Usûl* adlı eseriyle ve vird, hizbleri de *Mecmûatu'l-Ahzâb* adlı eserlerle yayılmıştır.[26] Nitekim Gümüşhanevî, Câmiu'l-usûl adlı eserinde eş-Şâzelî Hazretlerinin gerek hayatlarında gerekse vefat ettikten sonra "ilim ve vâridât kuvvveti" ile tasarruf ve himmetlerinin olduğunu belirterek Şazeliyye tarîkatının beş usûl üzerine binâ olunduğunu kaydetmiştir:

"1. Gizli ve açık, zâhiren ve bâtınen her işte ittika üzere olmak,
2. Sözde ve harekette sünnet-i seniyyeye uymak,
3. Yanlarında ve uzaklarında insanlardan sakınmak
4. Az-çok bütün işlerde Allah'ın rızasını aramak ve istemek,
5. Gerek geniş ve gerekse sıkıntılı zamanlarda daima Allah'a dönmek ve O'na sığınmak."[27]

Esasen Ebu'l-Hasan eş-Şâzelî Hazretleri'nin İstanbul halkı arasında ayrı bir öneme hâizdir. Nitekim eş-Şâzelî Hazretleri, eski İstanbul kültüründe kahvecilerin pîri olarak kabul edildiği gibi birçok kahvede,

Her sabah besmeleyle açılır dükkânımız
Hazret-i Şâzelî'dir pîrimiz üstâdımız

levhası yer almıştır. Yine İstanbul'da değişik tarîkatlara mensup hemen hemen bütün tekkelerin kahve ocaklarında eş-Şâzelî'nin adının yazılı olduğu bir levhanın yer alması, kahve hazırlayan dervişlerin ocağı uyandırıp cezveyi ocağa sürerken Şâzeliyye pîrine teveccüh etmesi bir tarîkat geleneği idi.[28]

26- Bkz. Gümüşhanevî, *Mecmûztü'l-Ahzâb* (Şâzelî, Nakşbendi, Muhyiddin el-Arabi), c. I-III, y.y., 1311/1893.

27- Ahmed Ziyâüddin Gümüşhanevî, *Velîler ve Tarikatlarda Usûl*, trc. Rahmi Serin, Pamuk Yay., İstanbul ts., s. 49, 86.

28- Özel, "Şâzelî", *DİA*, c. XXXVIII, s. 386.

3. Eserleri

İskenderiye Attârîn Camii'inde ders okutan ve tasavvuf meclisleri kuran, Kahire'de hem saray çevresinde hem ulemâ ve halk arasında büyük bir hürmete mazhar olan Ebu'l-Hasan eş-Şâzelî Hazretleri geriye herhangi bir telif eser bırakmamıştır.

Kendisine, *"Niçin ilâhî sırlara ve diğer ilimlere dair kitap yazmadınız?"* diye soru soranlara, "Benim kitabım, dostlarım ve müritlerimdir" diye cevap veren eş-Şâzelî Hazretleri'nin, *Hakîm Tirmizî*'nin Hatmü'l-evliyâ, Nifferî'nin *Mevâkıf* ve *Muhûtabât*, Ebû Tâlib Mekkî'nin *Kütü'l-kulûb*, İmâm Gazzâlî'nin *İhyâ*, Kuşeyrî'nin *Risâle*, Kâdî İyâz'ın *Şifâ*, İbn Atıyye Endelüsî'nin *Muharrerü'l-Vecîz*'i gibi eserlere özel ilgi göstererek bunları derslerinde şerhettiği, Humeysera'da iken bir akşam müridlerine öğütlerde bulunmanın yanında, kendisinin tertip ettiği *Hizbu'l-Bahr*'i okumalarını tavsiye ettiğini biliyoruz.

Eş-Şâzelî Hazretleri'nin hizibleri yalnızca *Hizbu'l-Bahr* ve *Hizbu'n-Nasr* ile sınırlı değildir. Onun *Hizbü'l-Kebîr, Hizbü'n-Nasr, Hizbü'l-Berr, Hizbü'l-Âyât, Hizbü't-Tevessül, Hizbü'l-Feth, Hizbü'l-Hıfz, Hizbü'r-Rızk, Hizbü'l-Azîm, Hizbü'n-Necât, Hizbü'l-Hamd, Hizbü'n-Nûr* gibi onlarca hizib, duâ ve ezkâr terkibi olup, bunlar günümüze de ulaşmıştır.[29] Elinizdeki bu çalışma, söz konusu onun bizzat tertip ettiği *Hizbu'l-Bahr* ile daha ziyade savaşlarda düşmana galip gelmek için okunan *Hizbü'n-Nasr*'ını ihtivâ etmektedir.

Hizbu'l-Bahr

"Hizbü's-Sağîr" olarak da bilinen,[30] *Hizbu'l-Bahr*'in kelime anlamı "Deniz Hizbi" demektir. Esasen hizbin "De-

---

29- Şâzelî'nin hizbleri hk. geniş bilgi için bkz. Güven, *a.g.t.*, s. 181-200.

30- Harîrîzâde, *Tıbyân*, c. II, vr. 179b-180a.

niz Hizbi" diye anılmasına sebep, Şâzeli Hazretleri'nin Kahire'den çıktığı hac seyahatlerinin birinde denizde yaşanılan hâdiseler dolayısıyladır ki kaynaklarda şöyle anlatılır:

"eş-Şâzelî Hazretleri'nin Kahire'den çıktığı hac seyahatlerinin birisinde, Saîd-i Mısır'da bekleyen ve Mısır hacılarını Kızıldeniz'den Hicaz'a geçirecek olan gemiye yetişmeleri gerekmektedir. Başka alternatif bulamadıkları için de bir Hristiyan'ın teknesi ile Nil üzerinden saîd-i Mısır'a doğru yola koyulurlar. Rüzgârsız bir ortamda üç gün yol alırlar. Üçüncü günün sonunda ters esen ve kendilerini bir günde Kahire'ye geri götürecek şiddette bir rüzgâr çıkar. Sahibi tekneyi gidecekleri yöne doğru hareket ettiremez. Bunun üzerine tekneden inip beklemeye başlarlar. Aradan bir kaç gün geçmesine rağmen rüzgâr kesilmez. Orada bulunanların hepsi hacıları götürecek gemiyi ve haccı kaçırdıklarını düşünmeye başlamışlardır. Ümitlerin bittiği günün zuhûr vakti eş-Şâzelî Hazretleri yorgunluktan uyur. Uyanınca rüzgâr kesilmediği halde hemen teknenin sâhibini çağırır ve yola çıkma emri verir. Tekneci 'Bu rüzgâr bizi Kâhire'ye geri götürür' dedi ise de o, ısrarla dümeni Mısır'ın güneyine çevirmesini ister ve *Hizbu'l-Bahr* ile Allah'a duâ etmeye başlar. Birden rüzgâr lehlerine dönüp eser. Planladıkları zamandan evvel saîd-i Mısır'a varırlar. Eş-Şâzelî Hazretleri'ne okuduğu duâ sorulunca, onu zuhûr vakti uyuduğunda rüyâsında Hazret-i Peygamber sallallâhu aleyhi ve sellemden aldığını söyler. Bu hâdise karşısında Nasrânî tekneci de müslüman olur, eş-Şâzelî Hazretleri ve arkadaşlarıyla birlikte hacca gider."[31]

İstiâze, Besmele, otuz altı âyet, altı hadîs-i şerîf ve duâları içeren bir duâ hizbe adını bizzat Ebu'l-Hasan eş-Şâzelî Hazretleri vermiş, önemine binaen bir taraftan *"Ço-*

31- Güven, *a.g.t.*, s. 188.

cuklarınıza Hizbu'l-Bahr'i ezberletiniz. Zira onda Allah'ın en büyük isimleri (ism-i a'zam) mevcuttur derken, diğer taraftan bu hizbi Hazret-i Peygamber'den -sallallâhu aleyhi ve sellem- telkin yoluyla aldığını ifade etmiş, Hazret-i Peygamber'in -sallallâhu aleyhi ve sellem- kendisine "Bunu ezberle, çünkü onda Allah'ın büyük ismler vardır" buyurduğunu belirtmiştir.[32]

Öte yandan eş-Şâzelî Hazretleri yukarıdaki ifadelerini tekid maksadı ile de *Hizbu'l-Bahr*'in okunduğu yerde güven ve emniyet ortamının doğacağını, eğer bu hizbin Bağdat halkının yanında olsaydı, Moğollar orasını alamazdı dediğini ve bu sebeple İbn Sabbâğ'ın hâcetlerin yerine gelmesi için hizbin eş-Şâzelî Hazretleri'nin kılıçlarından bir kılıç olarak nitelendirdiğini hatırlamak gerekir.[33]

İbn İyaz, *Hizbu'l-Bahr*'in ehemmiyeti ile ilgili olarak söyledikleri dikkatleri celbetmektedir:

"Allah'ın lütfu ile onda sıkıntılardan kurtaracak bir özellik vardır. Okunduğu mekân âfetlerden sâlim olur. Kötü hâdiselere karşı hıfzdır. Onunla zikirde bidâyet ehli için şifa sırları, nihâyet ehli için safâ nûrlan hâsıl olur. Allah güneş doğmadan evvel onu okuyanın isteklerini kabul eder, sıkıntılarını giderir, insanlar arasındaki değerini yükseltir, göğsünü tevhîd ile şerheder, işlerini ve zorluklarını kolaylaştınr, cin ve insanların şerrinden korur, gece ve gündüzün getirdiği şerlerden emin kılar ve hiç kimseyi ona kem gözle bakıtmaz aksine daha da sevdirir. Gaddar ve müstebid birisinin yanında okununca şerrinden emin olunur. Her namazın arkasından onu okuyanı Allah, insan dâhil yarattığı hiç bir şeye muhtaç etmez, mahlûkâtından müstağni yapar, zamanın hâdiselerinden emin kılar. Bütün harekât ve sekenâtında mutluluk yollarını bulmayı kolaylaştınr. Cuma günün-

32- Güven, *a.g.t.*, s. 189-190.

33- Güven, *a.g.t.*, aynı yer.

deki değerli saatte onu okuyanı Allah başkalarının kalblerine sevdirir. Onu bir şey üzerine yazıp taşıyan Allah'ın gücü ve kuvvetiyle korunur. Kim onu okumaya devâm ederse boğularak, yanarak, şimşek çarparak, korkarak, boğazı ve vücûdu kesilerek ölmez. Kendisine temiz bir ölüm nasip olur. Deniz yolculuğunda gemileri fırtmaya yakalananlar onu okuyunca Allah'ın izniyle fırtına diner, yerine gemilerini istedikleri yöne götürecek tatlı bir rüzgâr çıkar. *Hizbu'l-Bahr*, şehrin surlarına veya evin avlusuna yazılınca, Allah o beldeyi veya o hâneyi doğabilecek kötülüklerden korur. Bu duâ harb esnâsmda da Allah'ın lütfü ile birçok fayda temin eder."[34]

Şeyh Muhammed İzmîrî'nin söz konusu şerhinde ifade ettiğine göre, her kim bu *Hizb*'i okur ve şartların yerine getirirse, şeksiz ve şüphesiz elbette muradına, maksuduna nâil olur.

Hizbu'l-Bahr, dostluk ve düşmanlık, hastalıklara şifâ, düşman şerrini defetmek, yol emniyeti, yolculuk selâmeti ve gemi koruması, ele geçirme ve fetih, borçları ödemek, imân selâmeti, şeytânın vesveselerinden kurtulmak, baht açıklığı, zenginlik, tam bir olgunluğa kavuşmak, fazla kahretmek için okunur. Ancak *Hizbu'l-Bahr*'in bir takım şartları vardır ki şunlardır:

1. Oruçlu olmak (3 gün oruç tutulur).
2. Gusül yani boy abdestli olmak.
3. Elbiselerini giymiş olmak.
4. Helâl yiyeceklerle iftar etmek. Ancak bu bu yiyeceklerin hayvanî gıda içermemesi gerekir.
5. Yalnız başına olduğu hâlde diz çöküp oturmak.

Dostluk için kırk bir kere gülsuyu üzerine okunur ve her keresinde suya üflenir. Üç gün tamam olduğunda ise, gülsuyu bir şişe içerisine konulur. Sonra her ne zaman

34- Güven, *a.g.t.*, s. 188.

o yöne gitmek istediğinde bu gülsuyundan bir miktar üzerine sürmek gerekir.

Düşmanın dilini bağlamak için, her gün, bu üç gün içinde otuz kere okumak gerekir ki o kimse en kısa zamanda helâk olur.

Hastalıklara şifâ için, her gün, mezkûr üç gün içinde yirmi beş kere okunur ki o kimse bütün hastalıklardan Allah'ın izni ile eğer eceli gelmemiş ise şifâ bulur.

Yol emniyeti ve seyahat selâmeti için, yolculuğa çıkmazdan önce, üç gün oruç tutmak ve her gün bu üç gün içinde on iki kere okumak gerekir Ne zaman yolcu olursa, gittiği yerde bir kere okumak ve yine yol üzerinde her nerede kim korkarsa o sırada okumak lâzımdır.

Gemiye binmeden önce üç gün oruç tutmak ve her günde on yedi kere bu Hizb'i okumak lâzım gelir. Ne zaman ki gemiye binerse, her gün, beş vakit namazın ardından okumak gerekir. Eğer bir tûfân veya yol kesen harâmî korkusu olursa, hemen kesmeyip okumak lâzımdır ki Hak Te'âlâ kurtuluş ve necât versin.

Hâkimleri ve devlet ehlini ele geçirmek, fethetmek için, her gün, bu üç gün içinde yirmi kere okumak lâzımdır. Sonra üç kere "İnnâ enzelâhu" (Kadir) sûresin okunur. Ne zaman ki duâsı tamam olur, bitirip o kimseye selâm verilir ve maksûdu bütünüyle hâsıl olur.

Borç ödemek için, her gün, bu üç gün içinde on beş kere okumak lâzım gelir.

Bahtın açılması için, her gün, bu üç gün içinde otuz kere yağmur suyu üzerine okumak gerekir. Eğer yağmur suyu bulunmazsa, gün doğmadan evvel alınmış olan kuyu suyu alıp bu su ile el ve ayak yıkanılır. Sonra önce su, kimsenin ayağının değmediği bir yere yahut akarsuya dökülür. Allah Te'âlâ'nın fazlının güzelliği ve inâyeti ile bu murat hâsıl olur.

Mal kazanmak ve zengin olmak için, her gün, bu üç

gün içinde yirmi yedi kere okumak lâzım gelir. Bunun yanında çalışıp fukarâya ekmek vermek ve tatlı şeyler ikrâm etmek gerekir ki o kimseye fetih kapıları açılmış olsun.

Gönül açmak ve aklı artırmak için, her gün, bu üç gün içinde on beş kere şeker yahut suya veyahut bir tatlı şey üzerine okuyarak duâyı tamam etmek gerekir. Her gün, üç kere o şeyden yenirse, o kişinin aklı ve gönlü açılmış olur, anlayış ve basireti ziyâde olur.

Hak Te‘âlâ'yı tam bir âriflikle bilmek için, her gün, bu üç gün içinde on dokuz kere okumak lâzımdır. Neticede Hak Te‘âlâ bu kimseye öyle bir mârifet verir ki halkın tümü ona hayrân kalır.

İmânın selâmeti, şeytânın vesvese yağmalarından emin olmak için, bu üç gün içinde her gün, on kere okumak lâzım gelir. Neticede Hak Te‘âlâ o kimseyi bütün zamanda şeytânın şerrinden emin kılar.

Tasavvuf yolunda vefâlı sâlikler için, *Hizbu'l-Bahr*'in faydası ve güzellikleri saymakla bitmez. Yukarıda sayılanlar yalnız bunlardan bazılarıdır. Eğer bir kimse *Hizbu'l-Bahr*'in şartlarını yerine getirip onu ifâ etmekte üstesinden gelemezse, bu *Hizb*'den icâzetli olan birisini bulması, ondan icâzet ve tâlim etmesi gerekir. Bundan dolayı bir kimse gayret gösterip icâzetsiz okumaması lâzı gelir. Yoksa bir faydasını göremez. *Hizbu'l-Bahr*'in i‘tisâmı yani sıkı sıkıya sarılınacak şeyi, işte bu budur.

Sultân II. Abdülhamid'in şeyhi Muhammed Zâfir Efendi ise gerek *Hizbu'l-Bahr*, gerekse diğer hizibleri okuyarak muradlarına nâil olmak isteyenlere şu uyarıda bulunur: *"Şâzelî'nin Hizbu'l-Bahr ve diğer dualarından herhangi biri okunduğu zaman bütün kötülükler bitecek, herşey bu duâlan okuyan kişinin istediği gibi olacak diye bir kâide yoktur. Çünkü ona şer gibi gözüken şey hayır, hayır gibi gözüken husus da şer olabilir, insanın ilmi ile bunu bilmesi mümkün değildir. Neyin iyi neyin kötü olduğu-*

nu gerçekte Allah bilir. Onun ilmini kimse ihâta edemez. O, sağlam ve sahih ilmine göre tasarruflarda bulunur. Bu nedenle, duâ eden kimsenin umduğu netice olmaz ise, ne Allah'ı ne de yaptığı duâlan tenkide kalkışmamalıdır. İnsana düşen kulluktur. Yapılan duâlar kabul olsa da olmasa da kulluk yerine geçer ve karşılığı ahirette verilir."[35]

Ebu'l-Abbâs Mursî'nin tertibi ile Şâziliyye mensûblan arasında *Hizbu'l-Bahr*'ın ikindiden sonra okunması gelenek hâline gelmiştir. Bazılarına göre ise güneş doğarken okumak daha faydalı sayılmıştır.[36]

Birçok defa basılan ve çeşitli müellifler tarafından şerhedilen bu hizbin, Ahmed Zerrûk (v. 899/1493) tarafından *Mefâtîhu'l-İz ve'ıı-Nasr fi't-Teınbihi alâ-mâ-yete'allaku bi-Hizbi'l-Bahr* (Süleymaniye Ktp., Raşid Efendi No: 1067), Muhammed b. Ahmed Enbabî (v. 1006/1598) tarafından yapılan *Gâyetü'l-Fahr fi-Şerhi Hizbi'l-Balır*, Sâlih Zekâî Erzincânî tarafından yapılan *Terceme-i Şerhi Hizbu'l-Bahr* (Manisa İl Halk Ktp., 1511/1, 1b-32b vr.), Abdülkerim Gaytî (v. ?) tarafından yapılan *Kevkebü'l-Fecr fi-Şerhi Hizb''l-Bahr*, Ebû Hasan Ali b. Abdülcebbar Şâzelî tarafından yapılan *Şerh-i Hizbu'l-Bahr*, Ebû Zeyd Abdurrahmân b. Muhammed Fâsî (v. 1120/1708) tarafından yapılan *Şerhü Hizbi'l-Bahr* (Manisa İl Halk Ktp., 1550/3, 61b-96a vr.), Muhammed b. İbrâhim Dımaşkî tarafından yapılan (v. 1131/1719) *Şerhu'1-Hizbi'l-Bahr*, Abdurrahman b. Ömer Sefercelanî (v. 1150/1737) tarafından yapılan Şerhu Hizbi'l-Bahr, Hahir Muhammed Lâlezârî (v. 1204/1790) tarafından yapılan *Dürretü'z-Zehr fi-Şerh-i Hizbi'l-Bahr*, Mustafa Kemâlî Halebî (v. 1210/1795) tarafından yapılan *Cennetü'n-Nasr fî-Havâssı Hizbi'l-Bahr*, Harîrîzâde Muhammed Kemâleddin Efendi (v. 1299/1882) tarafından yapılan *Ziyâü'l-Bedr Şerhu Hizbi'l-bahr* (Süleymaniye Ktp.,

35- Güven, *a.g.t.*, s. 189.

36- Güven, *a.g.t.*, s. 190.

Fatih No: 2662, 77 vr. müellif hattı), Rifâî şeyhi Muhammed Ebu'l-Hüdâ Sayyâdî (v. 1327/1909) tarafından *Kılâdetü'n-Nahr fî Şerhi Hizbi'l-Bahr* (Kahire 1315) adlı şerhleri vardır.[37] Bir şerhi de Şeyh Muhammed İzmîrî Efendi tarafından *Şerhu Hizbi'l-Bahr* adıyla Arapça olarak yapılmıştır.[38] İzmîrî'nin bu şerhinin Türkçe tercümesi, 1264/1847 yılında İstanbul'da Tabhâne-i Âmire'de Muhammed Said Efendi nezâretinde basılmış olup, tercümenin kimin tarafından yapıldığı belli değildir. Çalışmamızda *Hizbu'l-Bahr*'in bu Türkçe'ye tercüme edilen şerhine yer verilmiştir.

Hizbü'n-Nasr

"Hizbü'l-Kahr" adı da verilen[39] *Hizbü'n-Nasr*'ın kelime anlamı "Yardım Hizbi" demektir. Bu hizib İstiâze, duâ, bazı esmâ-i hüsnâ, âyet, sûre ve salâtu selâmdan meydana gelir. Fetih için, savaşta düşmana galip gelmek, onları kahretmek için okunması hasebiyle "İstiâze'den sonra "Besmele" çekilmez.

Aşağıda *Hizbü'n-Nasr*'ın giriş kısmında verilen bilgilerden anlaşılacağı üzere bu hizib, bir İslâm beldesini kâfirler kuşattığı vakit, Cenâb-ı Hak'dan onlara karşı nusret ve zafer elde etmek için Ebu'l-Hasan eş-Şâzelî tarafından mânevî bir işaretle telif edilmiştir.

Şâzeliyye mensûblan tarafindan genellikle teberrüken

37- Bu şerhler ve Şâzelî'nin hiziblerine yapılan şerhler hk. Geniş bilgi için bkz. Kara, "Şâziliyye Literatürü Üzerine Bir Deneme", s. 20-24; Güven, *a.g.t.*, s. 191; Özel, "Şâzelî", s. 386.

38- Bazı yazma nüshaları için bkz. Şeyh Muhammed İzmîrî, *Hâzâ Hizbu'l-Bahr*, İBB Ktp., OE Yz. No: 785, vr. 146b-152a; Çorum Hasan Paşa İl Halk Ktp., Yz. No: 660/2, 5b-25a; Kastamonu İl Halk Ktp. Yz. No: 1232/7, 191a-210b; İstanbul Atıf Efendi Ktp., Yz. No: 1538/4, 207-218 vr.

39- Güven, *a.g.t.*, 194.

okunan bu hizbin fayda ve tesiri pekçok defa tecrübe edilmiş olup, düşman üzerine okunduktan sonra hızlı bir şekilde İlâhî yardım ve nusretin geldiği ve düşmanın bozguna uğradığı görülmüştür. Ancak hemen belirtmekte fayda var ki bu hizb, yalnızca kâfirlere karşı okunur. Mü'min olup, zâlim, fâsık, haddi aşmış ve başkaldırmış kimseler için de Cenâb-ı Hakk'a bir nevi ibâdet ve onun dinine yardım, nusret ve "in tensurullâhe yensurkum" (eğer Allah'a –yani O'nun dinine- yardım ederseniz, Allah da size yardım eder. Muhammed, 47/7) âyeti gereğince okunabilir.

Ancak *Hizbü'n-Nasr*'ı okumanın da bazı şartları vardır. Önce tam bir tahâret ile abdest alınrak tenha bir yere çekilmeli, Allah rızâsı için iki rekat namaz kılmalı, birinci rekatta diğer namazlarda olduğu gibi "Subhâneke" ve "Eûzü besmele" ve "”Fâtiha"dan sonra "Fil" sûresini ve ikinci rekatda "Fâtiha"dan sonra "Nasr" sûresini okuyup selâmdan sonra, "Besmele" ile birlikte bir "Fâtiha" ve üç "İhlâs", yedi "Salavât-ı şerîfe" okuyup sevâbını bütün peygamberlerin, velîlerin, şehidlerin, gâzilerim ve özellikle bu *Hizb-i şerîf*in müellifi olan Şeyh eş-Şâzelî Hazretlerinin mübârek ruhlarına bağışlar. Ondan sonra yine "Eûzü besmele" çekerek "Kadir" sûresini okuyup "selâm" lafzına geldiğinde sağına-soluna, önüne-ardına, üstüne-altına altı kere eliyle işâret ederek selâm verip, yedincide sûreyi tamamlar. Ardından "Tehassantü bi-zî'l-mülki ve'l-melekûti va'tesamtü bi'l-'izzeti ve'l-ceberûti ve tevekkeltü alâ'l-meliki'l-hayyi'l-kayyûmi'l-halîmi'llezî lâ-yenâmu ve lâ-yemûtu dehaltü fî hirzi'llâhi dehaltü fî hifzi'llâhi dehaltü fî emâni'llâhi bi-hakki kâf hâ yâ ayn sâd küfîtü ve bi-hâ mim ayn sîn kâf humîtü ve bi-lâ-havle ve lâ-kuvvete illâ bi'llâhi'l-aliyyi'l-azîm" (Mülkün ve saltanatın sâhibiyle korundum, izzetine sarıldım. Uyumayan, ölmeyen, mühlet veren, işleri üstlenen ve idâre eden hayat sâhibi mülk

sâhibi Rabbime tevekkül ettim. “Lâ havle velâ kuvvete illa billâh” hürmetine, “hâ-mîm-ayn-sîn-kâf” hürmetine, “kâf hâ-yâ-ayn-sâd” hürmetine Allâh’ın korumasına girdim) diyerek kendi bedenine üfleyip elleri ile de vücûdunu mesh edip Allah’a sığınır. Daha sonra, “Eûzü besmele” ile Âl-i İmrân sûresinde geçen “Ellezîne kâle lehümü’n-nâsü inne’n-nase kad-ceme‘u leküm fahşevhüm fezâdehüm îmânâ ve kâlû hasbünellâhü ve nî‘mel vekîl fenkalebû bi ni‘metin minallâhi ve fadlin lem yemseshüm sû’un, ve’t-tebeû rıdvânallâhi vallâhu zü-fadlin azîm” (Onlar öyle kimselerdir ki, halk kendilerine, insanlar size karşı ordu toplamışlar, onlardan korkunuz dediklerinde, bu söz onların imânını artırır ve Allah bize yeter, O ne güzel vekildir, derler. Bunun üzerine, kendilerine hiçbir fenalık dokunmadan, Allah’ın nimet ve keremiyle geri gelirler. Böylece Allah’ın rızâsına uymuş olurlar. Allah büyük kerem sahibidir. Âl-i İmran 3/173-174) âyet-i kerîmesini dahi bir kere okuduktan sonra kâfirlerin kahr ve helâk, yerle bir olması, hezimete uğraması, perişan ve memleketlerinin harap olması niyetiyle aralıksız ve besmelesiz, yalnız *Hizb-i şerîfi* “Allâhümme bi-satveti ceberûti kahrike” diyerek sonuna kadar bir meclisde üç veya beş veyahut yedi kere tekrar edip okur. Tamam olduğunda ellerinin arkasını göğe doğru çevirip yüzüne sürmeksizin hemen düşman ordusunu gözünün önüne ve hayâline alıp Cenâb-ı Hak’tan İslâm ehline, ordusuna nusret, yardım ve din düşmanlarının hezimete uğramasını ve yok olmasını ricâ ve niyâz ederek ellerini kâfirler üzerine bir şey serper gibi serper, fakat yüzüne ve üstüne sürmekden sakınır. İşte bu şekile en az yedi kere yedi gün okunmak kifâyet ederse de İlâhî yardım eserleri görülünceye değin devam olunmak daha iyi olacağında şüphe yoktur. Okuma sayısı yediye münhasır olmayıp istenirse on bir yahut yirmi bir kereye değin tekrar edilir. Özellikle muhâsara

günlerinde sayısız, gayret edebildiği kadar okunabilir. İsteğin gerçekleşmesi için sâir günlerde vird edip gerektiği gibi belki bol bol Allah rızası için Kur'ân tilâvetiyle meşgul olmak daha iyi ve güzeldir.

Hizbü'n-Nasr üzerinde Ahmed Ziyâüddin Gümüşhânevî'nin üç çalışması vardır. Bunları *Mecmûatü'l-Ahzâb*'ın hâmişinde (kenarında) yayınlamış olup, Arapça'dır.

1. *Şerhu Hizbü'n-Nasr: Hizbü'n-Nasr*'ın şerhidir.[40]
2. *Serâiru şerhi Hizbi'n-nasr*: Gümüşhânevî bu risâlesinde *Hizbü'n-Nasr*'ı şerhetme sebebini ve bu şerhe bağlı olarak *Hizbü'n-Nasr*'ın ortaya çıkan sırlarını anlatmaktadır.[41]
3. *Havâssu Hizbi'n-nasr*: *Hizbü'n-Nasr*'ın on üç hususiyetine yer verilmiştir.[42]

40- Bkz. Gümüşhânevî, *Mecmûatu'l-Ahzâb*, s. 464-489.

41- Bkz. Gümüşhânevî, *a.g.e.*, s. 489-492.

42- Bkz. Gümüşhânevî, *a.g.e.*, s. 494.

4. Hikmetli Sözleri

Ebu'l-Hasan eş-Şâzelî Hazretlerinin kalbe dokunan güzel sözlerinin olduğunu da biliyoruz. İşte onun ilim ve irfân bahçesinden bir demet:

* Sana gereken istiğfardır. Yani günâhlarına bağış talebinde bulunman. İsterse, senin dıştan belli bir günâhın olmasın.

* Elde ettiğin bir keşif hâli ki, Kitap ve Sünnet'le çelişti. Yani Kur'ân ve hadis mânâsına maruz çıktı. Derhal o keşfi bırak. Kitap ve Sünnet'e sarıl.

* Sana ki Hakk'ın nidâcıları gizliden ses etti. Sakın ha, o seslere şehâdetin bu hislerle olmamalı. Sebebine gelince onlar gizli âlemden hakikatlerdir. Bu, hissî duygularla bilinemez.

* Sana ki Allah yolundan seni alan bir arîza vâki oldu. Sakın ve sakın sabır ve sebatı bırakma. Çünkü Allah'ın emri bu yoldadır.

* Bir ilim ki sana yaramaz hatırlar veriyor ve nefsin ona meyli var, yaramaz tabiat ondan tad alıyor. Derhal o ilmi at. Bırak onu. İsterse hak olsun.

* Senin için ne zararı olur, Allah'a tam bir kul olursan? O halde ne istiyorsun, Allah'a kul olmuşsan?

* Amel olaraktan sana, Allah'ın ve Resûl'ünün sevgisi yeter. Ashâb'ın sevgisi yeter.

* Hâlis bir itikadın olursa ki bu, Ehl-i Sünnet itikadına uygun olmalı. Korkma artık, işin tamamdır.

* Sana ki yaramaz nevili bir hatıra yahut vesvese geldi, onları önlemek için şu cümleyi derhal oku: "Yaratıcı olan, sultânımız bütün noksan sıfatlardan münezzehtir." Sonra da şu âyet-i kerîmeyi oku: "Eğer dilerse, sizi götürür; yenisini getirir. Bu, Allah'a göre zor bir iş değildir" (İbrâhim, 14/19).

* Senin için ne makamın, ne yardımın, ne de İlâhî bir huzurun tadını almak kabildir. Ta, kalbinde ilmine karşı bir ilgi, çalışmana ve içtihadına karşı bir varlığın kalmayıncaya kadar. Ve bütün ümitlerini Allah'a bağlayıp O'nun zâtından gayri her şeyden ümidini kesinceye kadar.

* Masiyetler ve onun sonucu belâlardan korunmak için en güzel sığınak istiğfârdır.

* Dilince Hakk'ı zikretmek ağır gelmeye başlayınca, sözlerinin çoğu boş laftan ibaret olunca, iyiliği düşünebilecek yollar, sana kapanınca, artık senin için tehlike çanları çalmaya başlamıştır. İyi bilesin ki bütün bunlara sebep, senin en büyük günahlarındır. Yahut kalbinde nifak tohumunun önceden ekilmiş olması ve şimdi de bitmeye başlamasıdır.

* Rabbinle münazaayı, yani çekişmeyi bırak. Şayet tevhid ehli olmak istiyorsan, böyle. Bu işin başka yolu yok. Bütün bunlardan daha önemli bir şey var, o da hakikat ehli olmaktır. Şayet bunu bulmak da arzun ise, işte o zaman her iki hâli kendinde birleştir.

* Bir kimse isterse ki kendi ülkesinde Allah'a hiç âsi gelmeye. Şüphesiz o, şunu istemiş olur: Allah'ın bağışlayıcı sıfatı huzura gelmesin ve Hz. Peygamber'in sallallâhu aleyhi ve sellem şefaatine de lüzum yok.

* Sen ki dünyaya ve ehline karşı gani gönüllü olmadın. Zâhid olmadın. Velâyet hâli kokusunu asla alamazsın.

* Şeyh odur ki sana rahatlık yolunu gösterir. Ama mânâ yolunun rahatlığını. Zorluğu, güçlüğü değil.

* Bir kimse ki Resûlullah sallallâhu aleyhi ve sellem Efendimizin yaptığı duâ ile duâ etmez. Onun yaptı-

ğı duâlara bidat karışıktır.

* Bir derviş, sadece nefsi için yardımcı olur ve bunda muvaffak olursa, onun topraktan farkı yoktur.
* Hakikati bulmuş zâtların dillerinde bir virdi vardır ki o, şu iki şeyden ibarettir: Nefsi, şöyle bir yana kaldırıp atmak; Mevlâ'ya muhabbet... Yani Allah sevgisi.
* Âlimin, velî kulların yoluna sülûku, ancak sâlih bir dostun veya nasihatçi bi şeyhin sohbetine devam etmesiyle tamam olur.
* Vakitli ibâdetlerin hiçbiri tehir edilmez. Ancak tehir edildiği takdirde, o tehiri nisbetinde bir cezaya çarptırılır.
* Bizim yolumuz ruhbanlık yolu değildir. Hatta ne arpa ekmeği yiyerek geçinmektir, ne de hurma ile doymak. Bu yol, ancak hidayeti bulabilmek için, emirlere ve yakîn hâline sabırla devamdan ibarettir.
* O Allah sübhândır ki iyilik ehlinin çoğunu, kendileri için iyilik yapmaktan alır. Tıpkı müfsidleri birlik ve beraberliklerini teminden alıkoyduğu gibi.
* Müminlerin topluluğundan ayrılma. İsterse onlar âsi ve fâsık kimseler olsunlar.
* Fâsık olsalar da müminlerin yiyeceklerinden ye, ama ruhban olsalar da müşriklerin yiyeceklerinden yeme.
* Halk ile alış-verişin seni Hakk'ın indinde küçük düşüren şeylerden olmaya. Azgın nefsini sevmediği şeylerden ala.
* Şayet sen, tam bir iman ve ikan sahibi isen, bütün fâni şeyleri kendine düşman bil.
* Keramet onu talep edenlere verilmez. Sonra o, nef-

sine mal edeceklere de verilmez. Onu talep uğrunda nefsini kullananlara da verilmez. Ancak ona verilir ki, nefsinde bir kıymet görmez, hatta nefsinin varlığını da gözden siler. Keza kalbinden de.

* Önce Allah'a iman, hâliyle ve gereği gibi. Sonra da Resûlullah'a sallallâhu aleyhi ve sellem tabi olmak. İşte bunlardan daha üstün bir kerâmet olamaz.

* Hiçbir ilme güvenme. Hatta yardıma da. Allah'a güven. Sonra sakın ha, ilmine insanlardan doğruluk tasdiki almak için ilim satıcılığı yapma. İlmini onlar için yayma. İlmini yayarken, bilgini etrafa saçarken, öyle bir zemine gir ki Allah Te'âlâ senin için "bu kulum doğrulardan" desin.

* Kalplerde ilimler, ellerdeki altın ve gümüşler gibidir. İş böyle olunca, Allah dilerse, onu sana zararlı kılar, dilerse faydalı hâle getirir.

* Her kim henüz kemâl derecesini bulmadan, bütünüyle halka ikbâl ederse, Allah Te'âlâ'nın gözünden düşer. Böyle bir hastalığa yakalanmaktan kaçınınız.

* Velî kulların bazılarında bir şehvet duygusu vardır ama gizlidir. Ki o, kendisine zulmedenlerin aleyhinde bir talepte bulunmaktır. Böyle bir arzu ona yakışmaz.

* Şayet Nuh aleyhi's-selâm bilseydi ki kendi kavmi sulbünden gelenler arasında tevhid ehli kimseler olacak, katiyyen onlara beddua etmezdi. Tıpkı Resûlullah sallallâhu aleyhi ve sellem Efendimiz gibi, "Allahım kavmimi bağışla, onlar câhil, ne yaptığını bilmiyorlar." Şeklinde bir duâ yapardı.

* Gerek namaz, gerek oruç, bunların ifası için ücret veya rüşvet alanlara öbür dünyada bir ecir yoktur.

* İrfan sahibi, nefsin hazları ile mükedder olmaz. Çün-

kü onun işi Allah Te'âlâ iledir.

* Allah Te'âlâ bir kulun küçümsenmesini dilerse, önce ona nefsânî hazların yolunu gösterir. Dinî ayıplarını da örter. İş böyle olunca, o kimse şehevî işlerinde döner, durur. Tâ helâk oluncaya kadar. Ama o, bunların farkında olamaz.

* Bir irfân sahibi, gaflet yüzünden Allah'ı anmayı bir veya iki nefes bırakırsa, Allah ona şeytanı musallat eder, arkadaşı o olur.

* Sakın ha, çok sakın, herhangi bir masiyeti, bir defa işledikten sonra, tekrar aynı masiyete dönmeyesin. Çünkü bu İlâhî sınırı çiğnemektir. Her kim ki o sınırı çiğnerse o bir zâlimdir. Zâlim olan, bir imam ve önde olmaya hak kazanamaz.

* Her kim masiyeti terk eder ve Allah tarafından kendisine gelen ibtilâlara sabrederse, Allah'ın vereceği cezaya ve mükâfata kalben inanırsa, işte asıl imam ve önder odur.

* Tek başına gönlündeki sırları taşımaya layık olan bir mürid, kendisine tevdi edilen sırları taşımaya layık olmayan bir müridden daha hayırlıdır.

* Kalb ki İlâhî nurlarla doldu, onun gözü artık noksanları göremez olur. Ayıplar onun için önem taşımaz, yani Allah'ın mümin kullarındaki ayıpları.

* Allah Te'âlâ'nın nazarı var ya, ancak onu, halkı çeker. O, bir şeye nazar etmeyi diledi mi, hiçbir şey onu durduramaz. Sonra bakmak istediği şeyden de alamaz.

* Her kim ki kalb gözünün açıklığı iddiasındadır. Ama Alal için taatini yapmacıktan yapar. Bir de gözü Allah'ın yarattığı kulların elindeki şeylerdedir. Şüphesiz o, iddiasında yalancıdır.

* Her kim ki esas varlıkla yani Allah ile tahakkuk ederse, cümle mevcut ondan ayrılır gider.
* Tasavvuf odur ki, nefis, ibadet ve taat üzerine terbiye edile. Bilhassa rubûbiyyet ahkâmının icrasında o bir yana atıla.
* Hakikate ermiş zâtlar, Allah Te'âlâ'nın gayrını müşâhede etmekten imtina ederler.,
* İnsanın hevaî arzu ve kötü istek yönünden kalben temizlenmiş olmasının bir alâmeti odor ki, her alıp verdiği nefeste ona yani Cenâb-ı Hakk'a kavuşmayı arzu ede.
* Allah'ın velî kulları, onunla oldukları için, onun zatından gayri hiçbir şeye ihtiyaçları yoktur.
* Kendi sar görüşüne göre bir şeyi seçme. Bir şey seçmen gerekiyorsa seçmemeyi seç. Ve seçilme durumu olan her şeyden kaç. Ama bu kaçman Allah'a olmalı.
* Sakın, elinden tutan biri olmadıkça, yani yol gösterenin, yükselmeye heveslenme, sonra ayağın kayar.
* İnsanların en şakisi odur ki, Mevlâsına dâima itirazda bulunur.
* Dünya sevgisi her hatanın başıdır.
* Dilersen ki Hak Te'âlâ ile kalbî bir irtibatın ola, nefsinden beri ol, gücünü ve kuvvetini kendine mal etme.
* Sözde doğruluk istersen Kadir sûresini çokça oku. Rızkın kolay yollardan elde edesin, Felak sûresini oku. Dilersen ki bütün hâlinde ihlâs gözüksün, İhlâs sûresini çokça oku. Dilersen ki şerden selâmette olasın, Nâs sûresini çokça oku.
* Dört şey vardır ki onlar insanda olduğu süre, ilmin

faydası olmaz: Dünya sevgisi; âhireti unutmak; fakir düşmekten korkmak; insanlardan korkmak.

* Kalbinde dünya sevgisi taşıyanın takvâsı yoktur.

* Dünyalık için münazaayı ancak mümin olan terk eder, yani kısmetini ancak Allah'ın vereceğine inanan.

* Hangi iyilik ki yapıldığı zaman sana bir ilim ve nur vermez, onun için artık bir ecir bekleme. Hangi kötülük ki sana Allah korkusu verir, pişmanlık getirir, bir de Allah'a dönüş, onun için de bir ceza umma.

* Günâhları hakiki terkin mânâsı oldur ki artık o terk edilen bir daha hatıra gelmeye.

* Kötü söz söylemekten, ister toptan, ister parça olarak, sakın.

* Her kim bir dünya mansıbı için bir şefaatçi olur, ya da şefaatçi aramaya kalkarsa, dünyanın neyine olursa olsun, parasına veya puluna, mutlaka Allah ona azab eder. Şayet tevbe ederse tevbesini dilerse kabul buyurur.

* Her kime ki Allah akıl nuru ihsan eyler, varlığı hadsiz bir şekilde, sonsuzluk içinde müşâhede etmeye başlar.[43]

43- Bkz. İmâm Şa'rânî, *et-Tabakatü'l-Kübrâ (Velîler Ansiklopedisi)*, Erkam Yay., İstanbul 1986, s. 773 vd.

HİZBÜ'L-BAHR ŞERHİ
(Metin)

Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
(Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adı ile)

Meşâyıh-ı tarîkat ve pîrân-ı hakîkat rahmetullâhi te'âlâ buyurdular ki her kim ki bu *Hizbu'l-Bahr*'i bir mühim hâcet için okuya, aded-i muayyen ve şart-ı mübeyyen vardır, evliyâ-yı kibâr ve etkıyâ-yı ebrâr mübâlağa kıldılar ve etdiler zinhar ve hezârân (binlerce) zinhar her kimsenin kabiliyyeti ve safâ-yı bâtını ola, ondan dediler ve mahall-i emâneti blin dediler. Şeyh kuddise sırruh buyurur ki, her kim bu *Hizb*'i okuya ve şartların yerine getire, bî-şek ve şüphesiz elbette murâd-ı maksûduna zafer bulup yetişe, diye buyurdular. Tahsîs-i dostluk ve düşmanlık için ve şifâ-ı emrâz ve def'-i şerr-i düşmân ve emn-i tarîk ve selâmet-i sefer ve hıfz-ı sefîne için ve teshîr için ve edâ-i düyûn (borçları ödemek) için ve selâmet-i imân ve def'-i iğvâ-yı şeytân için ve küşâyiş-i baht (baht açıklığı) ve tüvângîrlik (zenginlik) için ve kemâl-i mârifet ve ziyâde

kahr için okuya, inşaallâhu te'âlâ maksûd ve merâmlarına vüsûl bulalar.

Bu *Hizb*'in okumasının şartı ve şurûtu vardır. Evvelâ sâim (oruçlu) olmak ve gusül-i birle (boy abdestli olmak) ve esvâbını giymek ve helâl nesneden iftâr eylemek kim ol nesne hayvânî olmaya ve bir halvet (yalnız) yerde diz çöküp otura. Dahi mâlûm ola ki dâvet üç türlüdür: Kebîr (büyük), evsat (orta), sağîr (küçük). Ammâ sâlikân-ı tarîkat için kânun hâsıl ola. Ol kânun sebebiyle murâd ve maksûda yetişe.

Ey azîz! Her kim dilerse kim bu dâvetin okumasına meşgul ola. Her ne mühim için olursa olsun üç gün oruç tuta. Şerâit kim oruç için beyân kıldık yerine getire. Bu oruç gün içinde dâvete meşgul ola elbette maksûdu yüz göstere.

Ammâ dostluk için kırk bir kere gülsuyu üzerine okuya, her kere ol suya üfleye. Çün üç gün tamam ola. O gülsuyunu bir şişe içine koya. Ba'dehu (sonra) her vakit ki ol canibe varmak dilerse ol gülsuyunda bir miktar üzerine süre. Allah Te'âlâ'nın kudretini müşâhede eyleye.

Ammâ düşmân dilin bağlamak için her gün bu üç gün içinde otuz kere okuya, an karîb (en kısa zamanda) o kimse helâk ola. Ammâ şifâ-yı emrâz (hastalıklara şifâ) için her gün bu üç gün içinde yirmi beş kere okuya, ol kimse cemî'-i marazdan şifâ bula, eceli yok ise.

Ammâ emn-i tarîk ve selâmet-i sefer için misâfir olmazdan evvel üç gün sâim ola ve her gün bu üç gün içinde on iki kere okuya. Vaktâki misâfir ola, menzilinde bir kere okuya ve dahi yol üzerinde her kande (nerde) kim korkar, anda okuya.

Ammâ gemiye binmeden evvel üç gün sâim ola. Her günde on yedi kere bu Hizb'i okuya, vaktâkim sefineye (gemiye) bine, her gün okuya, beş vakit namaz akabinde. Eğer tûfân veya harâmî havfı (korkusu) olsa heman kes-

meyip okuya, Hak Sübhânehu ve Te'âlâ necât vere.

Ammâ hâkimleri ve ehl-i devletleri teshîr (fethetmek) kılmak için her gün bu üç gün içinde yirmi kere okuya. Ba'dehu (sonra) üç kere "İnnâ enzelâhu" (Kadr) sûresin okuya, vaktâki dâveti tamam ola, ayrıldıktan o kimseye selâm vere, maksûdunu külli hâsıl ola.

Ammâ karz (borç) ödemek için her gün bu üç gün içinde on beş kere okuya, Hak Sübhânehu ve Te'âlâ Hazretleri kerem ve fazlından onun deynini (borcunu) bir vechile edâ ettire. Ol kişi müteyemmin (bir uğur bekleyen) ola.

Ammâ küşâyiş-i baht (baht açıklığı) için her gün bu üç gün içinde otuz kere yağmur suyu üzerine okuya, bulunmazsa kuyu suyu üzerine gün doğmadan evvel alınmış ola, ol su ile elin ve ayağın yuya. Sonra evvel suyu bir yere döke ki hiç kimsenin ayağı ol yere yetişmeye veyahut akarsuya döke, Allah Te'âlâ Hazretleri nik-i fazl (fazlının güzelliği) ve inâyeti ile murâdı hâsıl ola.

Ammâ mal kesb etmek için ve gani olmak için her gün bu üç gün içinde yirmi yedi kere okuya. Dahi sa'y edip fukarâya ekmek vere ve tatlı nesne vere ki fetih kapıları açılmış ola, ol kimsenin üzerine.

Ammâ gönül açmak ve aklı ziyâde olmak için her gün bu üç gün içinde on beş kere şeker veyahut suyu veya bir tatlı nesne üzerine okuya, dâveti tamam eyleye. Her gün üç kere ol nesneden yiye, tâ ol kişinin aklı ve gönlü açılmış ola, fehm ve basireti ziyâde ola.

Ammâ kemâl-i mârifet-i Hak Te'âlâ için her gün bu üç gün içinde on dokuz kere okuya, Hak Te'âlâ ol kimseye şol misli mârifet vere ki mecmûu halâyık (halkın tümü) hayrân ola.

Ammâ selâmet-i imân için ve şeytânın iğvâsından ve ğârâtından (yağmalarından) emin olmak için bu üç gün içinde her gün on kere okuya, Hak Te'âlâ ol kimseye cemî'-

i zamanda şeytânın şerrinden emin kıla.

Bu *Hizbu'l-Bahr*'in fâidesi ve hâssası (güzellikleri) çokdur. Bir miktarı kaleme geldi, sâlikân-ı sâbit kadem (tasavvuf yolunda sözünde duran sâlikler) için. Eğer bir kimse *Hizbu'l-Bahr*'ın şartlarını yerine getirip uhdesinden (ifa etme) gelemezse, bir kimse bula ki ol kimse icâzetmend (icâzetli) ola. Ol kimseden icâzet ve tâlim ede. Onun için cehd edip icâzetsiz okumaya ki bunun fâidesin göre. Dahi mâlûm ola ki bu *Hizbu'l-Bahr*'ın ihtitâmı (sona ermesi) ve i'tisâmı (sıkı sıkıya sarılınacak şeyi) vardır, i'tisâmı budur.

Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
(Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adı ile)

Bihi'l-havl ve'l-kuvve rabbi sehhil ve yessir velâ tu'assir aleynâ yâ müyessirün küllü asîrin bi-hakkin
(Allah'ın gücü ve kudreti ile. Ey bütün zorlukları hakkıyla kolaylaştırıcı Rabbim! Kolaylaştır, zorlaştırma).

Elif, Be, Te, Se, Cim, Ha, Hı, Dal, Zel, Ra, ze, Sin, Şın, Sad, Dat, Tı, Zı, Ayn, Gayn, Fe, Kaf Kef, Lâm, Mîm, Nûn, Vâv, He, Lâm-elif, Ye.

Ba'dehu (sonra) **Lâilâhe illallâh** (Allah'tan başka ilâh yoktur) on kere.

Ba'dehu (sonra) **Estağfirullâh el-azîm** (Allah'tan bağışlanmayı dilerim) on kere.

Ba'dehu (sonra) **Allâhu ekber Allâhu ekber lâilâhe illallâhu vallâhu ekber allâhu ekber ve lillâhi'l-hamd** (Allah en büyüktür, Allah en büyüktür, O'ndan başka bir ilah yoktur, Allah en büyüktür ve hamd, övgü O'na mahsustur) yedi kere.

Ba'dehu (sonra) on kere **Allâhümme salli alâ seyyidinâ**

muhammedin-nebiyyi'l-ümmiyyi ve alâ alihî ve sahbihi ve sellim (Allahım! Efendimiz, ümmî nebi Muhammed'e ve onun âilesine, ashâbına salât ve selâm eyle).

Ba'dehu (sonra) maksûdu için el kaldırıp **Fâtiha** sûresin okuyup yüzüne süre. Dahi bu *Hizbu'l-Bahr*'ı okumaya meşgul ola. Buraya kadar işbu Hizb'in havâssı (nitelikleri) zikr olundu. Bundan sonra *Hizb-i şerîf*'in mânâsını beyâna şürû'eyledik (başladık).

Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
(Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adı ile)

Hazret-i Şeyh Ali b. Abdullah Ebu'l-Hasen el-Mağribî eş-Şâzelî kaddesallâhu sırrahu'l-azîz Hazretlerinin *Hizbu'l-Bahr* nâmıyla mezkûr ve havâss-ı kesîre (çok esrâr) ile meşhûr olan *Hizb-i şerîfi* Şeyh Muhammed İzmîrî rahimehullah bervech-i ihtisâr (özetlemek şeklinde) şerh etmiş mânâ-yı zâhirin beyâna tasaddi etmiş (girişmiş) olup, bazı erbâb-ı hulûs *Hizb-i* mezkûru devr-i mahsûs edinip fi'l-cümle me'ânisine ıtlâ' iltimâs etmek ile şerh-i mezkûrun dürüst olan nüshasından istimdâd ile *Hizb-i şerîf*-i mezkûru Türkî (Türkçe) ibâre ile tercümeye şürû' olundu. Ve billâhi't-tevfîk (Yardım ve inayet Allah'tandır).

Şârih-i mûmâ ileyh (adı geçen şârih) bazı havâssını beyân edip der ki tahkik bu *Hizb-i şerîfe*, şifâu'l-kulûb (kalplerin şifâsı) ve müferricu'l-kürûbdur (üzüntüleri yok edicidir). Yani kalplerde olan emrâz-ı mâneviyyeye (mânevî hastalıklara) şifâ ve hümûm (üzüntüler), gumûm (gamlar) ve ekdâra (kederlere) devâdır. Bu *Hizb-i şerîfe* müdâvemetde ehl-i bidâyâta nice şifâ-bahş-ı esrâr ve ehl-i nihâyâta gûnâ-gûn (türlü türlü) safâ-efzâ-ı envârdır. Bir mevzide okundukda ol mahal âfât ve âhâtdan yani mesâib (musibetler) ve belâyâdan (belâlardan) sâlim ve masûn olur. Her gün inde tulû'i'ş-şems (güneş doğduğu zaman)

okuyan kimsenin duâsı müstecâb olup beyne'n-nâs (insanlar arasında) merfû'u'l-kadr (kadri yüceltilmiş) ve her bâr meşrûhu's-sadr (göğsü genişletilmiş) olup düşvâr (zor) olam umûru (işleri) âsân (kolay) ve ins ve cinnin şerrinden leyl u nehâr (gece ve gündüz) nâzile olan âfâtdan deremân (güven içinde) olur. Kendini kim görse muhabbete mecbur olur. Her kelâmına muti ve münkâd olur. Bir cebbâr-ı zâlim yanında okusa şerrinden emin olur. Eğer salât-ı hamse (beş vakit namaz) akabinde kıraata müdâvemet eylese Hak celle ve alâ Hazretleri ol kimseyi mahlûkâta ihtiyaçtan iğnâ (muhtaç bırakmama) edip havâdis-i dehrden (zamanın olaylarından) âsûde ve kendi ind-i izzetinde erzakını âmâde buyurup bu *Hizb-i şerîf* bir nesne üzerine tahrîr olunsa (yazılsa) her şeyden masûn olur (korunur). Kıraatına müdâvemet eden kimse gark (boğulma), hurk (suda boğulma) ve sirkatden (hırsızlıktan) me'mûn (emniyette) olur. Deryâ-yı sefîne (deniz gemisi) limanlığa düçâr oldukda okunsa bi-iznillahi te'âlâ rüzgâr-ı muvafık (uygun bir rüzgâr) zuhûr eder. Bir şehrin yahut dâirenin etrafında yazılsa Hak celle ve alâ Hazretlerinin hıfz ve hirâsetinde (korumasında) olur. Merîh (Mars gezegeni) beyt-i şerefde iken yahut selâse (üç) gün sâat-i ûlâda (birinci saatte) kamer (ay) zâidu'n-nûr olduğu (ışığını artırdığı) hâlde bir varak-ı tâhir (temiz bir yaprak) üzerine tahrir olunsa (yazılsa) Hak Subhânehu ve Te'âlâ Hazretleri sırr-ı rubûbiyyetinden ve a'dâ (düşmanlar) üzerine gâlib kılmasının vasfından lisân kâsır olur. Hâlât-ı garîbiyye (garip hâller) müşâhede ve hikmet-i İlâhiyye (İlâhî hikmet) ve esrâr-ı hafiyyeler (gizli sırlar) zâhir ve nümâyân olur (ortaya çıkar). Hiçbir ferde mağlûb olmayıp ve cemî'-i husemâsına (bütün düşmanlarına) gâlib olur. Eğer bu *Hizb-i şerîf*'i kıraat eden kimse sırrını fehm ve idrâk eylese Hak Te'âla Hazretleri ins ve cin ve her zâlimin gözlerini a'mâ (kör) edip bu *Hizb-i şerîf* sebebiyle

gözlerinden muhtefî (gizli) ve nihân (saklı) olur. Bu *Hizb-i şerîfi* hulûs (ihlâsla) üzere okuyan kul, i'tâk (azat olur) ve dest-i küffârda (kâfirlerin elinde) esir olan ıtlak olunup (serbest kalıp) halâs bulur.

Bu *Hizb-i şerîf*in içinde yüz esmâ-i şerîf vardır ki bu esmâ-i şerîfin imdâd ve iânetiyle su üzerinde seyrân ve havada mânend-i murg (kuş gibi) berrân ve tayrân olunur (uçulur). Hazret-i Şeyh kuddise sırruh buyururlar ki bu *Hizb-i şerîf*in telifine bizzât Hazret-i Fahr-i Kâinât aleyhi efdalu's-salavât Hazretlerinden telkin tarikiyle ahz ve telakki etdim. Eğer benim bu Hizb-i şerifim Bağdât'da bulunmuş olaydı küffâr tâ şehr-i mekzûru târumâr edemezler idi. Havâs ve esrarına nihâyet yokdur. Tergîben (rağbet ettirmek) bir mikdar ile iktifâ olunup tercümeye şürû' olunur. Şârih-i merhûm der ki meşâyıh-ı izâm hazretleri bu *Hizb-i şerîfi* **ve sallallâhu alâ seyyidinâ muhammedin alâ âlihi ve sahbihi ve sellim** kavliyle bed ederler (başlarlar). Bi-hamdillâh ben bu *Hizb-i şerîfi* ba'de salâti's-subh (sabah namazından sonra) bir kere ve ba'de'l-asr (ikindi namazından sonra) bir kere okumaya Şeyh Zerrûkî tarafından icâzetmend oldum. Kezâlik [hadis âlimlerinden ve Zeyniyye'den de hilâfeti olan şeyh] Ahmed Mekkî Nahlî kuddise sırruh (v. 1130/1717) telâmizinden (öğrencilerinden) bir zât-ı şerîfden dahi mezunum. Erbâb-ı irfândan bir kimse ba'de'l-işâ (akşam namazından sonra) dahi bir kere okumaya izin vermişdir. Aded-i mezkûrdan ziyâde ve noksan etmemişlerdir. Hazret-i Şeyh kuddise sırruh Besmele-i şerîf ile bed' edip (başlayıp) buyururlar ki:

Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm

Ben bu *Hizb-i şerîf*'in ve duâ-yı münîfin (yüce duânın) kıraatine Rahmâniyyet ve Rahîmiyyet sıfatlarıyla muttasıf ve men'ût (methedilmiş) olan Zât-ı pâk-i vâcibü'l-vücûd

ve mufizu'l-imdâd ve'l-cûd Hazretlerinin ism-i şerîfine mülâbis (yakınlık gösteren) olduğum hâlde yahud ism-i şerîfin istiânesiyle (yardımıyla) ibtidâ ederim (başlarım). İmâm-ı Nevevî rahimehullâhu te'âlâ buyurmuş ki, bir kimse Besmele-i şerîfde ibdâ' olunan (ortaya konulan) esrâra ilm-i yakîn ile vâkıf olup tahrîr eylese (yazsa) ateş ile ihrâk (yakma) olunmaz.

Dahi rivâyet olunmuş ki bir kimse Besmele-i şerîfeyi vird-i zebân (diline vird) edip her bâr (her kere) zikr eylese âlem-i ulvî ve süflî (yüce ve bayağı âlem) indlerinde (katlarında) mehâbetle (ululukla) merzûk olur (rızıklanır). Bir kimse Besmele-i şerîfi altı yüz kere bir mahale yazıp beraber getirse, cemî'-i mahlûkât (bütün mahlûkât) kulûbunda (kalplerinde) heybetli olur.

"Yâ Aliyyu" Ey zât ve sıfâtında medârik-i ukûl ve nihâyât-ı fühûmdan mürtefi' olan zât-ı ferdu'l-vâcibü'l-vücûd, ne zât-ı şerîfine mümâsil zât ve sıfât-ı latîfine muâdil sıfât ve ne ef'âl-i hakîmine uyar bir fiil ve ne esmâ-i hüsnâ'sına benzer bir isim âlem-i imkânda bulunmak muhâldir. Bazı ulemâ, "Alî"nin mânâsı endâd ve eşbâhdan müteâlî yani kendinee zıd ve şebîhden (benzerden) müberrâdır demişler.

"Yâ Azîmu" Ey zâtı ihata-i ukûldan (akılların ihatasından) berter (daha üstün),

"Yâ Halîmu" Ey ef'âlinde aceleden münezzeh ve müberrâ zât-ı kadîmu-s-sıfât olan Allah.

"Yâ Alîmu" Ey zâhiren ve bâtınen ve refiken ve celiyyen külliyyen ve cüz'iyyen cemî'-i eşyâya etem üzere ilm-i ezeliyyesi muhît ve şâmil zât-ı pâk esmâ-i hüsnâ içinde işbu esmâ-i erbaa-i şerîfeyi Hazret-i Şeyh kuddise sırruh bu Hizb'in evvelinde zikr ve ityân eylemesine şârih bazı nükte beyân edip der ki Hızır aleyhi's-selâm bu esmâ-i erbaa-i celîle ile duâ edip rükûb ettiği (bindiği) feresi (atı) sevk ve deryâya havz etmişdir (suya girmiştir). Hazret-i

Şeyh dahi bu Hizb'i deryâda sefineye rükûb ettiklerinde inşâ ve tilâvet etmekle esmâ-i erbaa-i mezkûre ile iftitâh etdi. Bervech dahi ki deryâ bir azîm-i mahlûk olup Hak Subhânehu ve Te'âlâ onu teshiri ulüv ve azametine delâlet eder. Binâenaleyh ***"Yâ Aliyyu, Yâ Azîmu"*** ile nidâ ve münâcât eyledi. Deryâya nice âsi ve kâfirler rükûb edip (binip) Hak celle ve alâ hâllerine âlim iken hilm sıfatı ile muâmele ve deryâyı üzerlerine taslit eylemediği (musallat etmediği) kemâl-i hilmine dâl olmakla (işâretle) ***"Yâ Halîmu"*** ism-i şerîfiyle tazarru etdi (yalvardı). İsmet-i ulüvve (yüceliğin ismeti) lâzım olup, lâzım melzûmdan müteahhir (sonra gelen) olduğuna binâen ***"Aliyyu"*** ism-i şerîfi üzerine takdim olunup ***"Halîm"*** ism-i şerîfiyle takib olundu. Zîrâ Hak celle ve alâ Hazretleri kulları üzerine kendine nidâ ve münâcât eyledikleri isimle tecellî buyurur. Eğer Hak celle ve alâ Hazrretlerinin sıfat-ı hilmi (yumuşaklık sıfatı) imdâd eylese ulüvv-i azametiyle tecelliye kimler tahammül edebilirdi. Bervech dahi bu ki abd-i ***hakîrden*** ***"Aliyy, Azîm"*** olan zât-ı pâk-ı ehadiyyeye nidâ eylemesi bâb-ı cür'et ve cesâretden olmakla ***"Halîm"*** ism-i şerîfiyle takib etdi ki sûrat ve şiddet-i azamet sükûn bulup bu bâbda vukû bulan cür'et ve cesâreti bir de hilm-i Rabbânî ile mestur ola. Bervech dahi budur ki Hazret-i Şeyh kuddise sırruh bu *Hizb-i şerîf*'i hacc-ı şerîfe azîmetleri (gitmeleri) esnâda inşâ buyurup ol sene ise vakt-i hac takarrub edip Mısır'dan hareket ve Mekke-i Mükerreme şerrefehumallâh ilâ yevmi'l-kıyâme (Allah bu iki yeri kıyâmete kadar mübârek eylesin) vüsûl (varmak), âdetâ muhâl ve müteazzir olmakla Hazret-i Şeyh'in ol sene hacca şuhûdu emrinde Hazret-i Şeyh'in mertebesine vâkıf olmadıklarından şek ve tereddüd etdiklerine binâen üzerlerine esbâb helâk-i nüzûlünden Şeyh havf edip ***"Yâ Halîmu"*** ism-i şerîfiyle nidâ etdi. Tâ ki ismin sâbıkînden lemeân eden nâr-ı gayret teskin ola. Zîrâ Hazret-i Şeyh

kutbiyyet sebebiyle halîfetullah fi'l-arz (yeryüzünde halife) olup cemî'-i ef'âli Hak'a mensupdur. Fakîr derim ki bunlar münâsebet-i zâhirede hakîkî bu olmak gerekdir. Evliyâulah hakâkıyık-ı esmâya (isimlerin hakîkatlarına) vâkıflardır. Hem ism-i şerîfde nice esrâr-ı te'sîrât (tesirli sırlar) olunduğunu bilirler. Esmâ-i hüsnâ içinde bu esmâi-i erbaa-i şerîfede (mübarek dört isimde) ibdâ olunan havâss-ı azîmeye Hazre-i Şeyh'in vukuf-ı tâmmı (tam bir vukfiyeti) olduğundan esmâ-i mezkûre ile duâya iftitâh etmiş (başlamış) ola, vallâhu a'lem (en iyisini bilen Allah'tır).

"Ente Rabbi" Sen benim mâlik ve seyyidim ve mürebbî-i müeyyidimsin (yardım eden terbiye edicim).

"ve ilmuke hasbî" Yâ Rabbi sen benim hâlime şümûl-i ilm-i şerifinin kifâyet edicidir. Matlûbum ne olduğu muhât-ı ilm-i izzetindir. Tazarru-ı matlab ile suâle hâcet yokdur. Nitekim ehlullâh hazretleri buyururlar: Cenâb-ı Feyyâz-ı Mutlak Hazretlerinden ricâ ile hâsıl olan murâdın tahtında nice murâdsızlık hâsıldır, dedikleri kelâmı iyice mülâhaza oluna. Hazret-i Halîlullah salavâtullâhi alâ nebiyyinâ ve aleyhi Hazretleri nâr-ı Nemrûd'a (Nemrut'un ateşine) ilkâ olunmak kasdı ile mancınık ile endâhte olup (atılıp) havadan nâra doğru tayrân ederken (uçarken) Hazret-i Cibrîl-i Emîn'e müsâdefet (karşılaşma) ve kendine ***"Hel leke hâcetün"*** yani bir dileğin var mı? dedikde cevâbında buyurdular: Ammâ senden dileğim yokdur. Yani yâ Cibrîl, sana müteallik matlabım yokdur, deyip Cibrîl-i Emîn Cenâb-ı Hak'dan talep ile, yâ İbrâhim, dedikde, ***"Hasbî min suâli ilmihi bihâlî"*** buyurdukları yani Cenâb-ı Hakk'ın benim hâlime şümûl-ı izzeti kâfidir, suâle hâcet yokdur, buyurdular. Hazret-i Şeyh Hizbü'l-Ber'inde bu tarz üzerine duâ edip buyururlar:

"Ve akrabu minnî bi-kudretike kurben temhaku bihi annî külli hicâbin muhakkatihi an ibrâhim halîlike felem yuhacci li-cibrîle resûlike velâ bi-suâlihi

minke ve hacebethu bi-zâlike min nâri aduvvike." (Kudretiyle yakınlık bakımından bana en yakın Sensin ki onunla bütün perdeleri yok edersin. Cebrâil, dostun İbrâhim aleyhi's-selâmdan bir hâcetin var mı diye suâl ettiğinde kendisinden bir talepte bulunmayıp Hak bana yeter dediğinde düşmanların ateşine karşı koruduğun gibi beni de koru!)

Ancak bu tavır ve meslek erbâb-ı makâmât ve ashâb-ı nihâyât şânıdır. Ehl-i bidâyetin vazifesi Cenâb-ı Hakk'a niyâz ve matlab-ı hayriyyesini zikr ve tazarru ile bâb-ı Hakk'a ilticâ ve duâdır. Ve li-külli makâmin makâl (Her makâm için söylenecek bir söz vardır).

"Fe-ni'me'r-rabbu rabbî" Benim mâlik ve seyyidim cemî'-i mehâmid (övgülerin hepsi) medâyihe (methiyelere) mahsûsdur.

"Ve ni'me'l-hasbu hasbî" Kezâlik bana kifâyet edici zât-ı pâk-ı ehadiyyet sunûf-ı esniye (övgülerin sınıfları) ve sitâyiş ve medâyihe ihtisâsla cemî'-i elsinede (herkesin dilinde) memdûh ve mahmûddur,

"Tensuru men teşâu" Yâ Rabbi, Cenâb-ı Hazretin nusret ve iânet (yardım) murâd eylediğin kimselere irâde-i aliyyene müteallik olduğu vech üzere nusret ve iânet edersin.

"Ve ente'l-azîzü'r-rahîm" Dahi zât-ı şerîfin gâlib ve kavî ve mübâlağa ile in'âm ve ihsân edicidir.

"Nes'elüke'l-ismete" Yâ Rabbi, senden ismet talep ederiz, tevfik eyle. Yani ihtiyâr-ı bekâsıyla hevâdan kef ve men' olunmak isteriz. Hikâye olunur ki İbrâhim Edhem Hazretleri Kâbe-i Mükerrem'de bir karanlık gece yağmur dahi yağardı, Mültezeme'ye (Kâbe ile Hacer-i esved arasındaki kısım) arkasını verip ellerini kaldırıp şöyle duâ eyledi ki,

"Yâ Rabbi, sen beni mekrûh kıldığın şeylerin cümlesinden muhâfaza edip ismete kıl kıl!" diye dua edince hâtifden

(görünmeyen bir şeye ait ses) bir nidâ işitti ki,

"Yâ İbrâhim! Sen ve cemî-i mahlûkâtım benim ismetimi isterler. Eğer seni ve cemî-i mahlûkâtımı ben ismetime kılsam, yarın yevm-i kıyâmetde kime fazl u ihsân edeyim ve kimi mağfiret edeyim"

"Fi'l-harekâti" Seyr u sülûkumuzda,

"Ve's-sekenâti" Dahi makâmâta vüsûlde makâm-ı âhere (başka makâma) intikâl edinceye dek vukû' bulan kararımızda,

"Ve'l-kelimâti" Dahi lisânımızda sâdır olan kelimelerde,

"Ve'l-irâdâti" Dahi ibâdât tâatda kemâl-i mertebe kudretimizi sarf ve ifrâğ eylemede yahud seyr u sülûkda ibtidâ tarîkimizde,

"Ve'l-hatarâti" Dahi kulûbumuzda (kalplerimizde) hutur eden endişe ve efkârda,

"Mine'ş-şukûki" Bir taraf tercih etmeyerek mütereddid ve müzebzeb (kararsız) kalmakdan,

"Ve'z-zunûni" Dahi taraf-ı âherin (başka tarafın) ihtimâliyle bir tarafa râcih görmekden,

"Ve'l-evhâmi" Dahi vehimlerden yani taraf-ı mercûha (tercih olunan tarafa) meyl eylemekden,

"Es-sâirati'l-kulûbi" Öyle şükûk (şüpheler), zunûn (zanlar) ve evhâm ki kulûba perde olup setr edicilerdir.

"An mütâla'ati'l-guyûbi" Mugayyebâtın (görünmeyen şeyler) mütâlaa ve keşfinden yani bi-tarîki'l-keşf ve'l-ilhâm bazı itlâ'ı câiz olan gaybiyyeye ıtlâ'dan kulûba perde ve gışâve (örtü) olur. Şükûk (şüpheler), zunûn (zanlar) ve evhamdan harekât ve sekenâtımızda ve irâdetimizde ve hatarâtdan senden ismet ve hıfz ve himâyet talep ederiz, demekdir. İşbu hâl erbâb-ı kulûbun ve ehl-i tevfîkin şânıdır. Bu talep mağfiretdir. Yoksa ilm-i gaybı talep değildir. Kemâl-i vera ve takvâ ile imânı râsihu'l-erkân ve kâmilü'l-iz'ân olan zevât-ı şerîfelere hârık-ı âde (âdeti bo-

zan) kerâmet yüzünden Hak Te'âlâ Hazretlerinin izin ve inâyetiyle bazı mugayyebât-ı umûra muttali oluo üzerine envâr-ı furkâniyye ve esrâr-ı Rabbâniyye ve hakâyık-ı imâniyye işrâk eder. Mâlûm oal ki umûr-ı itikâdiyyede zan, vehm ve şek kat'en müfîd ve mûteber değildir. İlm-i yakîn lâzımdır. Binâenaleyh Hazret-i Şeyh bunlardan ismet talep eder. Umûru'l-ictihâdiyyede zan kavî kifâyet eder, vehm ve şek yine müfîd ve mûteber değildir.

"Fekad ubtuliye'l-mü'minûne" Tahkik mü'minler ibtilâ ve ihtiyâr ve imtihân olundular,

"Ve zülzilû zilzâlen şedîden" Dahi tahrik-i şedîd (çok şiddetli tahrik) ile tahrik olundular. Mâlûm ola ki işbu terkîb-i şerîf sûre-i Ahzâb'da vâki, esteîzü billâh,

"hunâlike'btuliye'l- mü'minûne ve zulzilû zilzâlen şedîden"

(İşte orada mü'minler denendiler ve imtihana tabi tutuldular. Şiddetli sarsıntı ile sarsıldılar. Ahzâb, 33/11)

âyet-i kerimesinden iktibâsdır. İktibâs diye ıstılâh-ı ehl-i beyânda bir kimse kelâm-ı menşûrda yahud kelâm-ı manzûmda âyet-i Kur'âniyye'den bir âyet yahud ehâdis-i Nebeviyye'den bir hadîsi ahz edip kendi ibâresi içinde zikretmeğe derler. Bu ekser ulemâ indinde câiz ve velâbe'sdir (beis yoktur). Bâhusûs kibâr-ı evliyâdan Hazret-i Şeyh bu *Hizb-i şerîf*inde bu vechile iktibâs etdiği cevazına delâlet eder. İbtidâ Kur'ân'da olduğu vech üzere müfessirler şöyle mânâ vermişler ki ***"hunâlike'btuliye"*** ol mekân-ı ba'îdede (uzak mekânda) mekân-ı ba'îdden murâd hendektir. Ba'îd olması, mevzi-i şiddet ve belâ olduğudur yahud o hâlde yahud ol ***zamanda "ubtuliye'l-mü'minûne"*** mü'minler yani imân ızhâr edenler ihtiyâr ve tecrübe olundular. Muhlis olanlar münafık olanlardan ayrılıp mütemeyyiz ve mütebeyyin olsunlar için. Hak Subhânehu ve Te'âlâ Hazretleri âlimü's-sır ve'l-hafiyyât (gizliliklerin ve sırrın âlimi) olup ihvân-ı zamâire (ihvanların içlerine) vâkıf

ve âlimdir. Bu muâmele melâike ve enbiyâ hâlleri ızhâr olunmak maslahatı zımnında vâki olmuşdur. Bu muâmele ne vakit zuhûr etdiği ve mü'minlerin bu vechile imtihân ve ihtiyâr olundukları kıssa-i gazâ-yı Hendek bi-tamâmihâ mâlûm olmağa tevakkuf eder. Kıssa-i mezkûra tefâsir ve siyerde tafsil olunmuşdur. Bi'l-icmâl âyet-i kerîmenin müfessirîn rahimehullâhu te'âlâ yazdığı üzere mânâsı Allâhu a'lem budur. Hazret-i Şeyh "hunâlik" yerine edât-ı tahkîk olan "fekad" lafzını ityân edip bi-tarîki'l-iktibâs (iktibâs yoluyla) "fekad ubtuliye'l-mü'minûne" unvânıyla zikr etdi ki mânâsı tahkîk mü'minler ibtilâ (belâya, sıkıntıya uğrama) ve imtihân olundular demekdir.

"Ve iz yekûlü'l-munâfikûne" Dahi sizler Hak Te'âlâ'nın size olan nimetini zikr etdin ol vakitte ki münâfıklar der idi,

"Vellezîne fî-kulûbihim marazun" Dahi şol kimseler ki kalplerinde marazı yani za'f-ı itikâdı vardır.

"mâ va'adena'llâhu ve resûluhu" "Bizlere Allah ve Resûlü zafer ve i'lâ-yı dîne dâir va'd etmedi,

"İllâ ğurûrâ" Ancak va'd-ı bâtıl va'd etdi. Münâfıklar bu makûle (çeşit) kelâm teveffüh (söz söyleme) etdikleri vakitte, ey mü'minûn Hak celle ve alâ Hazretlerinin sizlere olan nimet-i celîlesini tezekkür ve tefekkür ediniz. Mâlûm ola ki;

"Yâ eyyühellezîne âmenû'zkürû ni'metallâhi aleyküm iz câetküm cünûdun fe-erselnâ aleyhim rîhan ve cunûden lem teravhâ"

(Ey imân edenler, Allah'ın size verdiği nimetleri hatırlayın, hani size ordular hücum etmişti de biz onlara karşı bir rüzgâr ve görmediğiniz ordular göndermiştik. Ahzâb, 33/9) âyet-i kerîmesinin tefsirinde Beyzâvî beyân eder ki Kureyş ve Gatafân ve Kırnata ve'n-Nadîr tahminen on iki bin neferden ziyâdece küffâr bi'l-ittifâk Medine-i tâhire üzre hücum edeceklerini Hazret-i Fahr-i Kâinât aleyhi

efdalu't-tahiyyât istimâ' buyurduklarında Medine-i münevverenin etrafına hendek hufr olunmaya (kazılmaya) emr u furkân buyurdular. Üç bin aded asker ile Medine-i münevverenin kal'asından hurûc buyurdular. Küffâr ile asker-i İslâm beyninde (arasında) hendek hâil (engel) olup bir mâha (aya) karib (yakın) beynlerinde ancak remy-ı sihâm (ok atma) ve remy-i hicâre (taş atma) olup âher gûne mukâbele olunmaz idi. Hattâ Hak Subhânehu ve Te'âlâ Hazretleri bir gece bir rüzgâr-ı şedîd halk edip küffârı ihsâr ve yüzlerine türâb (toprak) doldurup ateşirânı (ateşlerini) itfâ (söndürüp) ve çadırlarını yerden koparıp asker-i küffâr nekbet-i âsâr birbirine karışıp melâike-i kirâm aleyhimü's-selâm dahi cevânib-i askerde tekbîr etdiler. Bi-emrillâhi te'âlâ min gayr-i kıtâl (öldürmeksizin) asker-i küffâr münhezim (hezimete uğramış) ve menkûb (düşük, bahtsız) oldukları hâlde firâr etdiler. Ancak ibtidâ hendek hufr olunurken bir azîm taş zuhûr edip ashâb-ı kirâm kesredemediler (kıramadılar). Selmân-ı Fârisî vesâtetiyle pâdişâh-ı taht-ı risâlet tarafında inhâ olundukda bizzât Fahr-i mevcûdât aleyhi ekmelü't-tahiyyât Efendimiz Hazretleri saâdetle ol kaya zuhûr eden mahalle teşrif buyurup ve mübârek dest-i i'câz-peyvest-i kerîmâneleriyle (insanı acze düşüren keremli elleri) külüngü (taş kazması) alıp ol sahra-i sammâya (katı kaya parçasına) bir kere darb buyurduklarında sahradan bir nûr-ı cihân-efrûz (dünyayı parlatan bir ışık) dırahşâne oldu ki ol nûrun şu'le ve şa'şaasıyla kusûr-ı (köşkler) Şam ve Yemen ve Irâk dîde-i cihân-bînlerine nümâyân olup bilâd-ı mezkûre (mezkûr beldeler) vaktiyle bi'l-cümle feth ve teshîr olunup kabza-i ehl-i İslâm'a gireceğini ashâba tebşîr buyurdular. Hâlbuki ashâb ol vakit meşakkat-i şedîd ve ve istîlâ-i küffardan havf-ı azîm (büyük korku) üzere idiler. Bu hâlde bugüne tebşîr buyurulduğunu münafıklardan işitip

"mâ va'adanallâhu ve resûlehu illâ ğurûrâ"

(Allah ve Resûlu bize sadece boş vaatlerden başka bir şey vadetmedi (Ahzâb, 33/12)"

dediler. Âyet-i kerîmenin icmâlen mânâsı münfehim olmak bu kadarca işâret olundu. Kaldı ki Hazret-i Şeyh kuddise sırruh bu âyetleri bi-tarîki'l-iktibâs ne maksuda binâen zikr ve ityân ettiğini şârih beyân etmedi. Sâir beyânı lâzım olan umûrda sükût ettiği gibi. Gâliba şâirh merhûm da bizim gibi sâde-dil evvelü'l-hakîka muktedir olmamak gerekdir. Lâkin Kudüs Müftüsü Şeyh Muhammed Nâkılânî *Devr-i A'lâ Şerhi*'nde zikr eder ki havâss-ı Kur'ân-ı mübîn dâire-i akl ve dâire-i kıyâsdan hâricdir. Kur'ân-ı Kerîm'in zâhiri ve bâtını vardır. Ancak Cenâb-ı Hak bilir ve râsihûn fi'l-ilmi (ilimde derin bilgi sahibi) olan evliyâsına bildirir. Bu sûretde bu âyetleri ve âyât-ı sâireyi Hazret-i Şeyh'in bu *Hizb-i şerîf*de zikr ve ityân eylemesinin esrârı yine kendilere ihâle ve tefviz olunarak hulûsâne kıraate iştigâl ederim. Müftî-i mûmâ ileyh (adı geçen müftü) bir Arabî beyt yazmış hâlimize münâsib olduğundan kayd olundu.

Beyt:

Ve izâ lem-tera'l-hilâle fe-sellim
Lâ nâse raavhu bi'l-ebsâr

Tercümesi budur ki:

"Ey kimsenin za'f-ı basarın (gözünün zayıflığı) olmakla âsumânda hilâli yani gurreyi göremediğin vakitde ay doğdu diye hezeyân etme. Gözleriyle gören mülümanların kelâmını teslim edip eğer Ramazan gurresi ise sen de halk ile beraber bir sâim (oruçlu) ol demekdir."

"Ve sebbitnâ" Çün mü'minûn ihtiyâr ve ibtilâ olunup tahrîk-i şedîd ile tahrîk olundular. Münâfıkûn ile za'f-ı itikâdî (itikadı zayıf) olan kimseler

"mâ va'adanallâhu ve resûlehu illâ ğurûrâ"

(Allah ve Resûlu bize sadece boş vaatlerden başka bir

şey vadetmedi (Ahzâb, 33/12)"

deyip Hazret-i sâdıku'l-va'di'l-emîn va'd ve tebşîrini tasdik etmediler ise, yâ Rabbi sen bizi mü'minîn-i muhlisîn zümresinden kılıp hidâyet ve re'y-i şedîd üzere sâbit ve pâyidâr kıl,

"Ve'nsurnâ" Dahi a'dâ (düşmanlar) üzerine burhân ve i'lâ-yı din (dini yüceltmek) ile bizi mansûr eyle,

"Ve sahhir lenâ hâza'l-bahr" Dahi şu bahr-i Nil'i (Nil denizini) telyîn-i rîh (rüzgârın yumuşatması) ve teysîr-i seyr (yürüyüş kolaylığı) ile bizlere teshîr ile. Rivâyet olundu ki Hazret-i Şeyh âhir hacca azîmet etdiklerinde vakt gâyet teng (dar) olup âdetâ vüsûl ihtimâl, yok idi. Mahdûm-i mükerremleri (aziz oğlu) naklederler ki biz Hazret-i Şeyh ile sefineye rükûb edip (binip) cebel-i Mısr Kâhire'ye nazar ederek hiç rüzgâr olmayıp hava gâyet râkid (durgun) idi ve sefine reisi ve evlâdları kefere zât idi. Hazret-i Şeyh tâifelerden Mismâr nâmında birine yelkenleri küşâde eyle (aç) diye emredip derakab (hemen ardından) bir nev'-i âsıfe (çok sert bir fırtına) ve rüzgâr zuhûr etdi ki sefîne havada tayrân (uçar) eder gibi su üzerinde mürtefi' olduğu (yükseldiği) hâlde ceryâna başladı. Şiddet-i rüzgâr sebebiyle Nil kenarında saky-ı dâbbeye (binek hayvanını sulama) meşgul olan urbân (bedevi) bizlere nazar edip gark olmamıza muntazır idiler. Vakt-i asırda (ikindide) Ahsemîm nâm mahale sâlimen dâhil olduk. Bugûne hârık-i âde kerâmeti müşâhede edecek reisin oğulları şeref-i İslâm'ka müşerref oldular. Babaları İslâm'dan imtinâ etdi. Hazret-i Şeyh yanına dâvet edip üzerine sûre-i Mâide kıraat edin, diye bize emretdi. Bizler de kıraat etdiğimiz akabinde reis dahi şeref-i İslâm'la müşerref olup ve sefineyi Şeyh'e hibe eyledi. Mâlûm ola ki bu *Hizb-i şerîf* lerde yani karada okundukda böyle okunur, birkaç vechile biri budur ki okuyan kimse bulunduğu hâli murâd edip "bahr" lafzını olduğu hâl için istiâre tarikiyle okur. Zîrâ

bir şiddetde ve meşakkatde bulunan kimse ol hâlet-i mekrûhdan halâs ve necât taleb eder. Onun için mağmûm (gamlı) ve mükedder olan kimseye deryâya dalmış tabir olunur. Bir vech dahi Hazret-i Şeyh teberükken iktidâ kasd olunur. Bir vech dahi kişi dünyâda olan hâlini deryâda bulunup helâkden bî-mennân olan ve hevl-i bahrden (deniz korkusundan) necât talep eden kimseye teşbih edip böyle okur. Hâlbuki bu niyet üzre okunmak münâsibdir.

"Kemâ sahharte'l-bahre li-mûsâ aleyhi's-selâm"

"Bahr-i Kılzım (Kızıl Denizi) Hazret-i Mûsâ aleyhi's-selâma teshîrin misilli sen bize emîn olmak için işbu âyet-i kerîme kıraat olunur, estaizü billâh,

"Ve mâ kaderul'lâhe hakka kadrihî ve'l-ardu cemî'an kabdatuhu yevme'l-kıyâmeti ve's-semâvâtu matviyyâtun bi-yemînihi subhânehu ve te'âlâ ammâ yuşrikûn"

(Onlar Allah'ı gerektiği şekilde tanıyıp bilemediler. Kıyâmet günü bütün yeryüzü O'nun kabzasındadır. Gökler O'nun kudret eliyle dürülmüş olacaktır. O, müşriklerin ortak koşmalarından yüce ve beridir. Zümer, 39/67),

"Bismillâhi mecrâhâ ve mürsâhâ inne rabbî le-gafûru'r-rahîm"

(Allah'ın adıyla, şüphesiz benim Rabbim çok bağışlayan ve rahmet edicidir. Hud, 11/41)

Deryâ heyecân edip emvâcı mülâteme (tokatlaşma) oldukda

"kul men yüneccîküm min-zulumâti'l-berri ve'l-bahri"

(Sizi denizin ve karanın karanlıklarından kim kurtarabilir ki? En'âm, 6/63) ilâ kavlihi

"sümme entüm tüşrikûn"

(sonra siz ona ortak koşuyorsunuz. En'âm, 6/64)

bir kâğıda yazılıp bahre ilkâ olunsa bi-iznillâhi te'âlâ sükûn bulur. Bir kimse sefineye rükûb esnasında

"fe ize'steveyte ente ve men ma'ake ale'l-fulki"

(Sen ve yanındakilerle gemiye yerleştiğin zaman. Mü'minûn, 23/28)

âyet-i kerimesin

"ve ente hayrul munzilîn"

(Sen konuklayanların en hayırlısısın. Mü'minûn, 23/29"

kadar üç kere okuyup ba'dehu (sonra)

"yâ men halaka'l-bahre li-mûsa'bni imrâne aleyhi's-selâm ve neccâ yûnuse min batni'l-hûti ve sahhare'l-fulke ve hüve'l-âlimü bi-adedi katri'l-bahri ve rimâlihi ve fâleka esnâfe kifâyeti'l-kâfiyeti yâ kâfi lâ kâfi illâ ente"

(Ey denizi İmrân oğlu Mûsâ için yaran, Yûnus'u balığın karnından kurtaran, denizin katrelerini ve kumlarını bilen, türleri ikiye bölen, ey kifâyet edicilerin kifâyet edicisi rabbim senden başka kifâyet edici yoktur.)

duâsını okusa şerr-i bahrden (denizin şerrinden) emin olur. Nüsha-i şerh böyle bulundu.

"Ve sahharte'n-nâre li-ibrâhim aleyhi's-selâm" Nâr-ı Nemrûd'u İbrâhim aleyhi's-selâma teshîrin misilli,

"Ve sahharte'l-cibâle ve'l-hadîde li-dâvûde aleyhi's-selâm" Dahi dağları ve cins-i hadîdi (demir cinsini) Dâvûd aleyhi's-selâma teshîrin misilli,

"Ve sahharte'r-rîhe ve'ş-şeyâtîne ve'l-cinne ve'l-inse li-süleymâne aleyhi's-selâm" Dahi rüzgârı ve şeyâtîni (şeytanları) ve insi Süleymân aleyhi's-selâma teshîrin misilli bu ahvâl ve teshîrâtın tafsili tefâsir ve tevârîhde mestûrdur (yazılıdır).

"Ve sahhir lenâ külle bahrin hüve leke fi'l-arzi ve's-semâi" Dahi ve gökde olan deryâlarını her birini bize teshîr eyle. Yeryüzünde olan deryâların teshîri tesyîr-i sehâibe (bulutların yürütülmesi) ve nebâtât ve zürû' (ekilmiş tarlalar) ve hayvânâtın saky-ı zaminde (susuzlu-

ğunun giderilmesinde) matlûbdur. Zîrâ tershîrden murâd mutlaka çok sudur. Gerek şûre olsun gerek uzâb olsun Nil-i mübârek gibi semâda olan deryanın teshîri yeryüzüne gıdâ olmak için vakt-i hâcetde bârân (yağmur) nüzûliyle (inmesiyle) olur.

"Ve'l-mülke ve'l-melekûte" Âlem-i şehâdet ve âlem-i gaybde olan deryâlarını bizlere teshîr eyle.

"Ve bahre'd-dünya ve bahre'l-âhireti" Dahi dünyanın cemî'-i bihâr-ı arzıyye ve semâviyyesini (yeryüzü ve gökyüzünün bütün denizlerini) dahi âhiretin cemî'-i bihârını bizlere teshîr eyle. Bahr-i âhiretden murâd ne olduğunu şârih beyân etmemişdir.

"Ve sahhirlenâ külle şey'in" Dahi bize nef'i (yararı olan) her bir şeyi bizim için teshîr eyle.

"Yâ men bi-yedihi melekûtu külli şey'in" Ol zât-ı pâke bidâ ve tazarru' ederim ki her bir şeyin mübâlağa ile mülkü yed-i kudret ve kabza-i tasarrufundadır, celle şânuhu ve amme nevâluhu ve ilâhe gayruh. Bir kimse pâdişâh yanında murâdı hâsıl olmak için işbu duâyı ibtidâ okuyup ba'dehu esbâb husûle tesebbüt eyleye bilâ-şek (şüphesiz) şâhid-i maksûd zîb-âgûş-ı merâm ola, ol duâ budur:

"Allâhümme ente'l-azîzü'l-hakîm ve ene abdü'z-za'îfü'z-zelîl ellezi lâ havle velâ kuvvete illâ bike. Allâhümme sehhirlî fülânen kemâ sehharte fir'avne li-mûsâ aleyhi's-selâm ve leyyin kalbi kemâ leyyente'l-hadîde li-dâvûde aleyhi's-selâm fe-innehu lâ-yentıku illâ bi-iznike ve kalbuhu bi-yedike celle şânuhu vechike yâ erhame'r-râhimîn"

(Ey Allâhım! Sen azîzsin, hakîmsin ve ben zayıf, âciz kulum. Senden başka güç ve kuvvet sâhibi yoktur. Ey Allâhım! Hazret-i Mûsâ'nın Firavun'a gâlip ettiğin gibi beni de falancaya karşı gâlip eyle. Kalbimi de Hazret-i Dâvûd'a demiri yumuşattığın gibi yumuşat. Çünkü o senin iznin olmadan konuşmazdı. Onun kalbi senin elin-

dedir. Ey merhamet edenlerin en merhametlisi, senin şânın çok yücedir).

"Kâf hâ yâ ayn sâd" (üç kere). Bazı ulemâ dediler ki işbu fevâtih-i sûre müteşâbihâtdan olup bunlara taalluk etmez. Ancak Cenâb-ı Vâcibûl-Vücûdun ilmi taalluk eder. Gâhi (bazen) bazı havâss-ı evliyâyı (velilerin seçkinlerini) muttali kıldığı olur. Cumhûr-ı ulemâ bu fevâtih üzere tekellüm hususunda ihtilâf etdiler. Bazılar bulundukları sûrelerin isimleridir. Hak celle ve alâ Hazretleri bunlara kasem etmişdir. Yahud sûre-i şerîfenin mutazammın olduğu mânâyı tercümelerdir. Yahud ebced hesabıdır. Bazılar ***"kâf"*** kâfidir, ***"hâ"*** hâdîdir, ***"yâ"*** Bârî ismini âhiri olan yâ'dan, ***"ayn"*** Alîm isminden, ***"sâd"*** Samed isminde me'hûzdur (alınmıştır), dediler. Bazılar duâlarında bu esmâyı zikredip ***"Yâ Kâfî, Yâ Hâdî, Yâ Bârî, Yâ Alîm, Yâ Samed"*** diye duâ eder. Bazı ulemâ bu ism-i azamdır dediler. El-ilmu indellâhi Teâlâ (İlim Allah katındadır). Bu ism-i şerifi üç kere tekrar olunur, azamet-i rütbetiyye ve kulûbu teheyyüc (kalpleri heyecana getirmek) için.

"Unsurnâ" Bizlere nusret-i inâyet eyle.

"Fe-inneke hayru'n-nâsirîn"

Tahkîk Cenâb-ı İzzet'in nâsırların (yardım edenlerin) hayırlısıdır. Maksûda zafer ve a'dâdan (düşmandan) necât ise bu makâmda yirmi bir kere

"İnnî mağlûbun f'enteasır v'ecbir kalbe'l-münkesir v'ecmi' şemle'l-müddessir inneke ente'r-rahmânu'l-muktedir ikfinî yâ kâfi ve ene'l-abdü'l-müftekır ve kefâ billâhi veliyyen ve kefâ billâhi nasîren inne'ş-şirke le-zulmün azîm vema'llâhu yürîdü zulmen li'l-ubbâd fe-kutı'a dâbira'l-kavmi'llezîne zalemû ve'l-hamdü lillâhi rabbi'l-âlemîn"

(Yâ Rabbi! Ben mağlubûm sen muzaffer eyle, kırık kalpleri onar, dağılmışları topla, muhakkak sen her şe-

ye muktedir olan Rahmânsın, ey Kâfî olan bana kifâyet eyle, ben fakir bir kulum, gerçek dost ve yardımcı olarak Allah yeter. Muhakkak ki şirk büyük bir zulümdür ve Allah kullarına zulmetmeyi asla istemez. Böylelikle zulüm eden kavmin kökü kazınmış oldu. Hamd âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur.)

"Ve'ftehlenâ" Dahi bizler için gays (yağmur) ve nebât berekâtından, şems ve kamer teshîrinden ve ebvâb-ı nusret, zafer, rahmet, tevbe ve mağfiret kapılarını feth eyle.

"Fe-inneke hayru'l-fâtihîn" Tahkîk sen tafdil ve ihsân edicilerin hayırlısısın. Darlık ve kapanıklık akabinde ızhâr-ı hayr ve vüs'a (hayır ve genişlik göstermek) ile yahud hâkimînin (hükmedenlerin) hayırlısısın, demek ola. Hüküm mânâsına gelen "feth" lafzından müştak olmuş ola.

"Va'ğfirlenâ" Dahi günâhlarımızı mağfiret eyle. Dünyâda setr ve âhiretde afveyle.

"Fe-inneke hayru'l-ğâfirîn" Tahkîkan sen günâhlarımızdan tecâvüz edicilerin hayırlısısın.

"Ve'rhamnâ" Fazlın ile bizlere rahmet ve ihsân eyle.

"Fe-inneke hayru'r-râhimîn" Pâdişâh mekrinden (tuzağından) emin olmak için kas dolunda bu makâmda (yirmi dokuz kere)

"fa'ğfir ve'rham ve ente hayru'r-râhimîn"

(bağışla, merhamet eyle, sen merhamet edenlerin en merhametlisisin) deyip ba'dehu (sonra) (iki yüz dokuz kere)

"Yâ Rahîm, Yâ Vehhâb, Pâ Ganî" deyip ba'dehu (sonra) "ve'rhamnâ fe-inneke hayru'r-râhimîn" (merhamet eyle, sen merhamet edenlerin en merhametlisisin) diye.

"Ve'rzuknâ" Dahi nimetlerinden bizleri merzûk eyle (rızıklandır).

"Fe-inneke hayru'r-râzikîn" Tahkîk sen rızık vericilerin hayırlısısın. Eğer maksûd taleb-i rızık olursa bu

makâmda (üç yüz sekiz kere)

“Yâ Kerîm, Yâ Vehhâb, Yâ ze’l-Tavl, Yâ Rezzâk, Yâ Ganî” diye.

Ba‘dehû (sonra)

“ve’rzuknâ fe-inneke hayru’r-râzikîn”

(Bizi rızıklandır, muhakkak ki sen rızık verenlerin en hayırlısısın) diye.

Hayâtu’l-Hayavân[44] sâhibi İmâm-ı Demîrî (v. 808/1405) kendi şeyhi Ebû Abdillâh Muhammed Kureyş’den, ol dahi şeyhi Ebu’r-Rabî‘ Mâlikî’den tahdîs ve rivâyet edip der ki Ebu’r-Rabî‘ müşârün ileyh Muhammed Kureyşî’ye hitâb edip demiş ki

“Sana genc ta‘lîm edeyim ki ne kadar harc ve sarf eylesen dökünmeye.”

Merkûm (işaret edilen zât) dahi “Belî (evet) ihsân ederseniz ta‘lîm buyurun” diye temenni ve ricâ etdikde Ebu’r-Rabî‘ buyurmuşlar ki bu duâ kıraat eyle:

“Yâ Allâh, yâ Ehad, yâ Vâhid, yâ Mevcûd, yâ Bâsıt, yâ Kerîm, yâ Vehhâb, yâ ze’l-Tavl, yâ Ganî, yâ Muğnî, yâ Fettâh, yâ Rezzâk, yâ Alîm, yâ Hay, yâ Kayyûm, yâ Rahmân, yâ Rahîm, yâ Bedî‘a’s-semâvâti ve’l-arz, yâ ze’l-Celâli ve’l-İkrâm, yâ Hannân, yâ Mennân elhıknî minke bi-nefhati hayrin teftînî bihâ amman sivâke en-testeftihû fekad câekümü’l-fethu innâ fetahnâke fethen mübînâ nasrun minellâhi ve fethun karîb. Allâhümme yâ Ganî, yâ Hamîd, yâ Mübdi, yâ Muid, yâ Vedûd, yâ ze’l-Arşi’l-mecîd, yâ Fa‘âlü limâ yurîd. İkfınî bi-helâlike amman sivâke. Ve’hfıznî bimâ hafizte bihi’z-zikr. Ve’nsurnî bimâ nasarte bihi’r-rüsul inneke alâ külli şey’in kadîr”. (Ey Allâhım, ey tek olan, ey bir olan, ey var olan, ey genişleten, açan ve yayan, ey en büyük kerem sâhibi, ey çok veren, ey güç

44- Demîrî’nin hayvanlar ansiklopedisi mahiyetindeki eseridir. Geniş bilgi için bkz. Cevat İzgi, “Hayâtü’l-Hayevân”, *DİA*, c. XVII, s. 17-18.

ve kudret sâhibi, ey cömertliğinde sınır olmayan, ey zengin eden, ey bütün güçlükleri gideren, ey bütün varlıkların rızkını veren, ey her şeyi bilen, ey diri olan, ey ezelî ve ebedi olan, ey çok merhametli olan, ey çok şefkatli olan, ey yerleri ve gökleri kusursuzca yaratan, ey izzet ve ikrâm sâhibi, ey çok esirgeyen, ey çok ihsân eden, beni hayır nefhalarına dâhil eyle, onunla beni senin dışındaki her şeyden uzaklaştır. Fetih zamanında bize apaçık bir fetih ver. Çünkü yardım ve çok yakın olan fetih sendendir. Ey Allâhım, senin cömertliğinde sınır yoktur, sen övgüye ve teşekküre lâyık olansın, yaratan sensin, yarattıklarını yok edip, sonra tekrar diriltecek olan sensin, şanlı Arş'ın sâhibi sensin, dilediği her şeyi yapan sensin, beni helâlinden giydir, beni zikrinle koru, peygamberlerini nusrete kavuşturduğun gibi bena da nusret ver. Muhakkak ki senin her şeye gücün yeter.)

Râvi rivâyet eder ki bir kimse her namazın akabinde husûsen Cum'a namazından sonra bu duâya müdâvemet eyleye, Hak Te'âlâ hazretleri ol kimse her havfdan (korkudan) mahfûz ve a'dâsı (düşmanı) üzerine mansûr eyleyip kendini iğnâ (zenginlik verme), me'mûl etmediği yerden rızkını i'tâ (verme) ve maişetini teysîr ve duyûnunu (borçlarını) kazâ eder (öder). Dağlar miktarı duyûna müstağrak olsa fazl ve kereminden tediye eder.

"Ve'hdinâ" Dahi bizleri tarîk-i müstakime (doğru yola) hidâyet ve delâlet eyle.

"Ve neccinâ" Dahi lütfun ile bizleri tahlis eyle ve rehâyâb eyle.

"Mine'l-kavmi'z-zâlimîn" Zulüm ve taaddi ile mevsûf olan kavmin cevr ve ezâsından bir kimse zâlimin şerrinden necât bulmak murâd ederse bu makâmda

"Sümme nünecci'llezîne'ttekav ev nezeru'z-zâlimîne fîhâ cisiyyâ"

(Sonra takvâya ulaşanları kurtaracağız. Zâlimleri ise

orada dizüstü düşmüş halde bırakacağız. Meryem, 19/72)

âyet-i kerîmesini kıraat eyleyip ba'dehu (sonra) "ve'hdinâ" ile şürû' eder.

"Ve heb lenâ rîhan tayyibaten" Kendi ind-i izzetinden bizlere rüzgâr-ı muvafık ve şurta (yelken uygun rüzgâr) tevfîk-i hibe ve i'tâ eyle ki sefinemizi selâmet ve rahat üzre cereyân eyleye. Öyle rîh-i tayyibe (hoş rüzgâr) ki,

"Kemâ hiye fî-ilmike" Senin ezelî olan ilm-i izzetinde sâbit olduğu,

"Ve'nşurhâ aleynâ" Ol rîh-i tayyibe bizim üzerimize neşreyle.

"Min hazâini rahmetike" Senin rahmetin hazinelerinden inzâl olunmuş olduğu hâlde nâfizu'l-kelâm olup mertbe-i âlî ve nâsır tarafına münkâd ve mutî'

kılmaz. İmâret-i emlâk maksûd ise bu makâmda

"Rabbenâ âtinâ fi'd-dünyâ haseneten ve fi'l-âhireti haseneten ve kınâ azâbe'n-nâr"

(Ey Rabbimiz bize hem bu dünyada da iyilik ve güzellik ver, hem de âhiretde iyilik ve güzellik ver. Bizi ateşin azabından koru. Bakara, 2/201"

âyet-i kerîmesini yüz kere tilâvet eyleye.

"Allâhümme" Yâ Allah celle şânuhu ve amma nevâluh.

"Yessirlenâ umûrenâ" Bizlere umûrumuzu yani kâr ve bâdemizi tehiyye ve tesyîr ve âsân eyle.

"Ma'arrâhati li-kulûbinâ ve ebdâninâ" Kalplerimiz eskâm ve âfâtdan rahat ve asayiş-i musâhib olduğu hâlde,

"Ve's-selâmeti vel âfiyeti fi'd-dîninâ ve'd-dünyânâ" Dahi din ve dünyada selâmet ve âfiyete musahib olduğumuz hâlde selâmet talebinde mübâlağa ve ihtimamdan için. Hazret-i Şeyh bu fıkrayı tekrar irâd eyledi. bu makâmda zevâl-i usr (zorluğun ortadan kalkması) ve suhûlet için (yüz kere)

"Yâ müyessirun küllü asîrin yessir murâdî ve seh-

hilhu bi-fazlike'l-vâsi'i"

(Ey bütün zorlurlukları kolaylaştıran Allahım! Muradımı kolaylaştır ve onu senin engin fazlınla kolay kıl.) (yedi kere) "hâ mîm" deyip ellerin yüzüne mesh eyleye.

"Ve kün lenâ sâhiben fî seferinâ" Dahi yâ Rabbi, sen bizlere seferimzide kâfi ve muîn ol.

"Ve halîfeten fî ehlinâ" Dahi ehl u iyâlimizi hıfz u himâyede bizden halîfe ol.

"Va'tmis alâ vücûhi a'dâinâ" Dahi düşmanlarımızın zât-ı vücûhlarını mahv ve izâle eyle. "Atmıis" lügatde mahv ve izâle mânâsına olup "alâ" ile sılalandığı galebe mânâsını tefhîmine mebni vücûhdan murâd zevât olup, zikr-i cüz ve irâde-i küll tarikiyle yahud vücûh lafzı mufahham (itibarlı) ve zâid ola.

"Ve'msehhum alâ mekânetihim" Dahi düşmanlarımızı oldukları mekânda mesh eyle. Yani suretlerini tağyir eyle (değiştir).

"Felâ yestetıûn" Onlar kâdir olmasınlar,

"El-mudîe velâ mucîe ileynâ" Rücû etmekle ve bizim tarafımıza gelmeye. Bundan sonra Hazret-i Şeyh tahkîkan li't-taleb (talep için) "tams" ve "mesh" âyetlerini zikreder.

"Velev neşâu le-tamesnâ alâ a'yunihim" Eğer azîmü'ş-şân murâd eylesem küffârın gözlerini izâle ve izhâb ederim. Bir haysiyetde mahv ve izâle ederim ki gözlerinin kapakları ve şıkkı zâhir olmaz.

"Fe'stebeku's-sırâte" Küffâr tarîke mübâderet eder (girişir).

"Feennâ yubsırûn" Ne keyfiyyetde yollarını görürler. Hâlbuki ben azîmü'ş-şân onların gözlerini a'mâ etdim.

"Velev neşâu le-mesahnâhum alâ mekânetihim" Dahi ben azîmü'ş-şân murâd eylesem mekânlarında onları mesh ederim. Yani suretlerini tebdil ve tağyîr ile kendilerini maymun ve hınzır şeklinde kılarım.

"Fe-mâstetâ'u mudiyyen velâ yerci'ûn" Oldukları hâle rücûa kâdir olmazlar. A'dâ üzerine Nusret ve düşman askerinin inhizâmı (yenilgisi) murâd olursa bu makâmda bir kabza tûrân (toprak) üzerine

"Se-yuhzemü'l-cem'u ve yuvellûne'l-dübür"

(O topluluk yakında bozulacak ve arkalarını dönüp gidecekler. Kamer, 54/45)

Âyet-i şerîfi kıraat olunup mukâbele esnasında üzerlerine ramyolunur (atılır).

"Yâ-sîn" Yani yâ Muhammed yahud yâ recül (adam), yâ seyyide'l-beşer (insanlığın efendisi). Rivâyet olundu ki bir kimse küllü yevmin (her gün) sûre-i şerîfe tilâvet eylese, Hak Te'âlâ Hazretleri her bir hem (üzüntü) ve gamdan kendine kifâyet eder. Cenâb-ı Hak'dan talebi câiz olan eşyadan ne ki isterse kendine i'tâ eder (verir). Bir zâlimin yanına duhûl edersen (girersen) ***"fehum lâ-yubsırûn"*** âyetine kadar kıraat eylene. Beher hâl şerrinden emin olur. Bir kimse firâşına (yatağına) girerken ***"innâ cee'alnâ fî-ağnâkıhim"***den bed' edip (başlayıp) ***"fehum lâ-yubsırûn"*** âyetinde hatmeylese (bitirse) sârık (hırsız) şerrinden emîn olur.

"Ve'l-kur'âni'l-hakîm" Kur'ân hakkı için ki ol zû-hikmetdir (hikmet sâhibidir).

"İnneke le-minelmürselîn" Tahkîk bi-tahkîk yâ Muhammed, sen zümre-i mürselîndensin yani dâvet-i ilallâh (Hakk'a dâvet için) ba's (gönderilen) ve irsâl olunan resullerdensin.

"Alâ sırâtin müstakîm" Tahkîk sen doğru yol üzeresin.

"Tenzîle'l-azîzi'r-rahîm" Kur'ân-ı Kerîm Azîz ve Rahîm olan Cenâb-ı Hakk'ın Cebrâil vasıtasıyla senin üzerine münezzelidir (indirilmiştir). Yani tenzîl olunmuş kelâmıdır.

"Li-yünzira" Yâ Muhammed, sen inzâr (uyarma) ve

tahvîf (korkutma) eylemek için tenzîl olundun.

“Kavmen” Ol kavim ki,

“Mâ ünzira âbâuhum” Ol kavmin akrabîn olan babaları müddet-i vâfire (çok süre) uzadığından için inzâr olunmadılar.

“Fe-hüm ğâfilûn” Onlar inzâr olunmadılar ol sebebden gâfil oldukları hâlde kaldılar.

“Lekad hakke’l-kavlu”

Tahkîk

“Le-emleenne cehenneme mine’l-cinneti ve’n-nâsi ecma‘în”

(Cehennemi bütün insanlarla ve cinlerle muhakkak dolduracağım. Secde, 32/13)

kavli hak ve sâbit oldu.

“Alâ ekserihim fe-hüm lâ-yü’minûn” Pes onlar imân etmezler. İmân etmeyecekleri ilm-i ezelîde karardâde (kararlaştırılmış) olan kimselerdendir.

“İnnâ ce‘alnâ fi-a‘nâkıhim eğlâlen”

Küfr üzere tasmîm (kararlılık) ve kulûbları (kalpleri) üzere tab‘ olunduğu beyân için takrîr-i dirâyât ve nezr kendilere fâide etnez hissiyye-i hâllerini boğazlarına demirler vurulmuş kimselere temsîl ile yani âyet-i kerîmenin bi-hasebi’z-zâhir mânâsı,

“Sen azîmü’ş-şân onların boyunlarına demirler vaz‘ etdim.”

demek olur. Hakikatde ise murâd bu olmayıp takrîr olduğu üzere temsîl tarîkiyledir.

“Fe-hiye ile’l-ezkâni” Ol demirler çeneleri altına kadar vâsıladır. Kendilerini bırakmaz ki başlarını aşağı indireler.

“Fe-hüm mukmehûn” Pes onlar başlarını yukarı kaldırıp gözlerini yumuculardır. Hakk’a iltifat etmezler. Boyunlarını Hak tarafına çevirmezler. Başlarını aşağı indirmezler.

“Ve ce‘alnâ min-beyni eydîhim sedden ve min-halfihim sedden fe-ağşeynâhum fehum lâ yubsirûn” Yani biz onları nice mevâni‘ (engeller) ile imândan men etdik. Onlar küfürden imâna huruca kâdir olmazlar. Önünden ve ardından setler darb olunmuş kimseler gibi dahi gözlerini a‘mâ (kör) kıldık. Onlar sebîl-i Hudâ’yı (Allah yolunu) görmezler. Kadı Beyzâvî naklerde ki Ebû Cehil la‘netullâhi yemin etmiş ki Resûlullâh sallallâhu aleyhi ve sellem Hazretlerinin mübârek ser-i saâdet-efserlerine zarar isâl eyleye. Eline büyük bir taş alıp Hazret’in olduğu mahale geldi. Hazret-i Server-i Âlem sallallâhu aleyhi ve sellem namaza meşgul idiler. Ebû Cehil, Hazret-i Sultân-ı Kevneyn’e darb eyleye. Derhâl bi-emrillâhi’l-müte‘âl eli boğazına dolanıp ve taş eline yapıştı. Hattâ meşakkat-i azîm (büyük bir zorlukla) elini taşdan ayırdılar. Kavmine rücû‘ edip keyfiyetini haber verdikde bir âher (başka) kâfir, ben gide bu hâcer (taş) ile hâşâ katlederim, diye ol suya gidicek iki gözleri kör oldu.

“Şâheti’l-vücûhu” Küffârın yüzleri kabîh (çirkin) ve zelil oldu. Hâib u hâsir (yoksun ve hüsrana uğramış) oldular. Matlûblarına nâil olmadukları hâlde geri döndüler. Hazret-i Resûlullâh sallallâhu aleyhi ve sellem Gazve-i Huneyn’de türâb (toprak) ve taşlardan bir kabza alıp küffârın yüzlerine doğru atdılar ve “şâheti’l-vücûh” buyurdular. Bi-emrillâhi te‘âlâ cümlesinin gözlerine duhûl etdi. (Bu lafz üç kere tekrar olunur.)

“Ve aneti’l-vücûhu li’l-hayyi’l-kayyûm” Bi-nefsihi kâim olup gayre ihtiyâcı olmayan zât-ı pâk-ı ehadiyyet için vücûh-ı küffâr zelil olup ve huzû‘ etdi (boyun eğdi). İşbu ism-i şerîfin İsrâfil aleyhi’s-selâmın ezkârındandır. Bir kimse günde kırk kere okusa Hak celle ve alâ Hazretleri kalbini ihyâ ve fikrini tenvîr ve asîr (güç) olan umûrunu teysîr eder (kolaylaştırır). Kendini hikmetle intâk eder. Sadrını mârifetle meşrûh eder (genişletir). Bir kimse bu

siimleri Cuma günü ol saatde tahâret üzre bir gümüşden hâtem (yüzük) üzerine nakşeyleye, Hak Subhânehu ve Te'âlâ Hazretleri kalbini ihyâ ve rızkını tevsi' eder (genişletir). İşbu isimler ism-i a'zamdır denildi.

"Ve kad hâbe men hamele zulma" Tahkîk hâib ve hâsir (yoksun ve hüsrana uğramış) oldu. Cenâb-ı Vâhid-i Lem-yezel şerîk iddia ile pek kimse akd-i lisân kasd olunursa bu makâmda

"summun bükmün umyun fe-hüm lâ-ye'kılûn"

(Onlar sağır, dilsiz ve körlerdir. Bundan dolayı geri dönmezler. Bakara, 2/18)

deyip

"ve aneti'l-vücûh"a bed' eder (başlar).

"Tâ-sîn" Şârih der ki Şeyh Zerrûkî tarîkinden mezûn olan bu lafzı tekrar etmez. Gayri tarîkden mezûn olan dört kere tekrar eder. ***"Tâ"*** tahâretden, ***"Sîn"*** selâmete delâlet eder. Tahâret ve selâmet bu sûre-i şerîfede zikrolunan enbiyâ ve etbâına hâsıl olduğu gibi okuyan kimse dahi tahâret ve selâmet husûlünü kalbinden niyet ve talep eder. İbn-i Abbâs Hazretleri tefsîrinde buyurmuş ki ***"tâ-sîn"*** esmâ-i İlâhiyye'dendir. ***"Hâ-mîm, ayn, sîn, kâf"***, İbn-i Abbâs radıyellâhu anhuma buyurmuş ki enbiyâdan her birine aleyhimü's-salâtu ve's-selâm,

"Hâ-mîm, ayn, sîn, kâf" Vahy olunmuşdur. Mânâsında bazılar demişler ki ***"hâ"*** Cenâb-ı Hakk'ın hilmine, ***"mîm"*** mecdine, ***"ayn"*** ilmine, ***"sîn"*** senâsına, ***"kâf"*** kudretine delâlet eder. Rivâyet olunmuş ki ***"hâ-mîm, ayn, sîn, kâf"***, Resûlullâh sallall'ahu aleyhi ve sellem Hazretlerine nâzil oldukda bunda bir sırr-ı azîm (büyük sır) ibdâ' olunduğunu (ortaya konulduğunu) idrâk buyurmuşlar. Râvi der ki ben bunu inde'ş-şedâid (sıkıntılar zamanında) cünne yani kalkan ve dest-reh ittihâz etdim, bihamdillâh vikâye ile (korumakla) merzûk oldum. Bir kimse yevm-i hamsde (Perşembe günü) sâim (oruçlu) olup ve

Cuma günü sâat-i ûlâda (ilk saatte) "kâf, hâ, yâ, ayn, sâd" ve "hâ-mîm, ayn, sîn, kâf" isimlerini simden (gümüş) bir hâtem (yüzük) üzerine nakşedip tahattüm eylese (yüzük olarak kullansa), inde'l-ekâbir (büyükler katında) makbûl ve inde'n-nâs (insanlar katında) mahbûb ve cemî'-i umûrunda (bütün işlerinde) nâfizü'l-kelâm (sözü geçerli) olur. Kemâl-i mârifetullâh kasd olunursa üç gün sâim (oruçlu) olup ve bu *Hizb-i şerîf*i (on dokuz kere) tilâvet ede. Bu makâmda

"Lâ ilâhe illâ ente subhânek innî küntü mine'z-zâlimîn"

(Allah'tan başka bir ilâh yoktur. Seni bütün noksanlıklardan tenzih ederim. Ben şüphesiz zâlimlerden oldum. Enbiyâ, 21/87) deyip,

"Allâhümme innî es'elüke'l-ma'rifete ve hakîkate'l-yakîn bi-rahmetike yâ erhame'r-râhimîn"

(Allahım! Senden mârifet yakîn hakikati istiyorum, rahmetinle ey merhametlilerin en merhametlisi) deyip

ba'dehu (sonra) "merecü'l-bahreyn"den (iki denizin buluştuğu yer) ibtidâ edip, tamam edip,

"mereca'l-bahreyn" Hak Subhânehû ve Te'âlâ Hazretleri azb ü milh (tatlı ve tuzlu) olan iki deryâyı irsâl ve tahliye etdi, yani salıverdi.

"yeltekıyâni" İki deryâ birbirine mülâki olur.

"Beynehümâ berzahun" İkisinin arasında Hak Te'âlâ Hazretlerinin kudretinden bir nev'-i hâcir (engel türü) ve mâni olup,

"Lâ-yebğiyân" İki deniz birbirine muhtalit olup (karışıp) mutazarrır (zarar görmüş) olmazlar ve ehadühümâ (ikisinden biri) âher (diğeri) üzerine ve ehadühümâ âher üzerine bağy (serkeşlik) etmez. Nâs (insanlar) üzerine gark ile tuğyân etmezler. Bazılar bahrden (denizden) murâd Bahr-i Rûm (Rûm Denizi) ve Bahr-i Hind (Hind Denizi) olup, hâcirden (engel) murâd cezâir (adalar) dediler. Ba-

zılar bahrden murâd Bahr-i Fâris (İran Denizi) ve Bahr-i Rûm (Rûm Denizi)'dur. Berzahdan (aralık) murâd cezâir (adalar) dediler. Bazılar bahrden murâd esmâ ve bahr-i arzdır. Zîrâ her yelde bu iki deryâ birbirine mültekî (buluşan) olur, dediler.

"hâ-mîm" bu lafz-ı şerîf (yedi kere) tekrar olunur. Kur'ân-ı Kerîm'de olan havâmîm-i seb'aya (yedi hâmîm'e) imâmdır. Havâmîm dîbâc-ı Kur'ân'dır (Kur'ân'ın önsözüdür). Her kerede cihât-ı sitteden (altı yönden) birine işâret oluna. Evvel önüne, ikinci sağ tarafına, üçüncü sol tarafa, dördüncü ardına, beşinci fevkine (üstüne), altıncı tahtına (altına), yedinci cemî'u'l-tarafa işâret edip işbu cihâtdan (yönlerden) gelecek belâlardan Celle ve Alâ def' ve ref' eyler, diye kalbinden niyet eder. Yedinci "hâ-mîm"den sonra,

"Allâhümme lâ-tektülnâ bi- gadabike velâ-tühliknâ bi-azâbike ve âfinâ kable-zâlik velâ-tüâhiznâ bi-sû-i a'mâlinâ velâ tusallit aleynâ menlâ yerhamunâ ve kif eydi'z-zâlimîne annâ."

(Allahım! Bizi gazabınla öldürme, azabınla helâk etme, bunlardan önce bize afiyet ver, bizi kötü amellerimizle hesaba çekme, merhametsizleri bize musallat eyleme, zâlimlerin ellerini üzerimizden çek.) deyip

ba'dehu (sonra),

"humme'l-emru" ile bed' eder (başlar). Rivâyet olundu ki havâmîm cennet bahçelerinden bir bahçe derûnuna, rivâyet olunur ki hvâmîm yedidir. Ebvâb-ı Cehennem (Cehennem'in kapıları) dahi yedidir. Her havâmîm ebvâb-ı mezkûrdan (zikredilen kapılardan) birinde durup

"Allâhümme lâ-tedhul hâza'l-bâb men kâne yü'minu-bî ve yekraunî"

deyip duâ eder. Yani

Yâ Rabbi, ben senin kelâmından olduğuna imân edip ve beni tilâvet eden kimseyi bu bâbda nâr-ı cehîme (Cehennem ateşine) idhâl eyleme.

"ve câe'n-nasru" dahi taraf-ı İlâhiyye'den mev'ûd olan (vaad edilen) nusret ve iânet (yardım) geldi. Hazret-i Şeyh'in icâbete cezm ve yakîn (kesin ve sağlam bilgi) olduğu için siga-i mâzi (geçmiş zaman kipi) tabir etdi. Bu virdi okuyan kimse dahi icâbet-i cezm ve yakîn üzre tilâvet etmelidir.

"Ud'û ilellâhi ve entüm mûkınûne bi'l-icâbeti"

(Siz kesin icabet edeceğine inandığınız halde Allah'a duâ ediniz. Tirmizî, Da'âvât 66)

fehvâsınca kabul olur mu olmaz mı diye şek ve tereddüt olunmak erbâb-ı niyâz ve hulûsa lâyık değildir.

"Fe-aleynâ lâ-yünsarûn" Pes a'dâ (düşmanlar) bizim üzerimize mansûr olmazlar. Hazret-i Şeyh kuddise sırruh nakkâlen (naklederek) böyle buyururlar. Yahud

"Ud'û ilellâhi ve entüm mûkınûne bi'l-icâbeti"

(Siz kesin icabet edeceğine inandığınız halde Allah'a duâ ediniz. Tirmizî, Da'âvât 66) fehvasınca duâ icâbete karîn (çok yakın) olduğuna kalb-i âgâhları nûr-i yakîn ile münevver olduğunu iş'ârdır (bildirir).

"Hâ-mîm tenzîlü'l-kitâbi" Kur'ân-ı bâhirü'l-burhân (apaçık delil olan Kur'ân) Cibrîl-i Emîn vasıtasıyla tenzîl ve irsâl (indirilmiş ve gönderilmiş),

"Minellâhi" Subhânehu ve Te'âlâ Hazretlerinin cânib-i izzetindendir. Öyle zât-ı pâk-ı vâcibü'l-vücûd ki,

"El-azîzi'l-alîm" Azîz ve alîm sıfatlarıyla mevsûf ve menûtdur (methedilmiştir).

"Ğâfiri'z-zenbi" Günâhları setredici (örtücü),

"Ve kâbili't-tevbi" Dilediği kimselerin tevbelerini kabul edici,

"Şedîdi'l-ikabi" Tuğyân ve hudûdu tecâvüz edenlere (aşanlara) azâbı şedîddir (çok şiddetlidir).

"Zi't-tavli" Müşrikînden gani (zengin) yahud kudret-i nimet ve fazl ve gınâ (zenginlik) ve vüs'at sâhibi demekdir.

“Lâ ilâhe illâ hüve” Mâbûd bi’l-hak (hakikaten kendisine ibâdet edilecek varlık) ancak zât-ı pâkidir.

“İleyhi’l-masîr” Ancak rücû kendine olup alâ-hasebi’l-ef’âl (fiillere göre) mücâzât eder (mükâfatlandırır).

“Bismillâhi bâbunâ” Besmele-i şerîfe hayır ve kereme vüsûl, gam ve elemden halâs olmazda bizim kapımız mesâbesindedir. Murâd ism-i şerîfi ayn-ı bâb kılmak değildir. Belki mânâ her bir şeye ki fethi talep oluna. Ancak Hak Te’âlâ Hazretlerinin imdâd ve iânesi (yardımı) ve ism-i şerifinin bereketiyle olur, demektir.

“Tebâreke hîtâtunâ” Sûre-i şerîfe-i Mülk bizim a’dâdan (düşmandan) hısn ve kalemizdir.

“Yâ-sîn sakfunâ” Sûre-i Yâsîn bereketi ve nûru fevkimiz canibinden âfât nüzûlünden bizi setr ve himâye eder.

“Kâf-hâ-yâ-ayn-sâd” Hak Subhânehu ve Te’âlâ Hazretleri yahud bu sûre-i celîle yahud bu hurûfdan (harflerden) ahzolunan (alınan) “kâf” kifâyet cemî’-i cihâtdan (bütün yönlerden) vukû bulacak zararlardan hıfz ve himâyede bize kâfidir.

“Hâ-mîm-ayn-sîn-kâf” Bu ism-i şerîf yahud sûre-i şerîfe,

“Himâyetünâ” A’dâdan (düşmanlardan) bizim talebü’l-himâyemizdir. Hayâtü’l-Hayavân müellifi İmâm-ı Demîrî (v. 808/1405) buyurur ki bir kimse şerrinden havf ettiği (korktuğu) adamın yanına duhûl etdikde ***“kâf-hâ-yâ-ayn-sâd”, “hâ-mîm-ayn-sîn-kâf”*** bunları okusun. Cümle hurûfu on adeddir. Her harfi kıraat etdikde sağ elinin baş parmağını akdederek (bağlayarak) sol elinin baş parmağında hatm ve cemî’i parmaklarını akd tamam oldukda hafiyyeten (gizlice) sûre-i Fîl’i okuyup ***“termîhim”*** kavl-i kerîmesine geldikde (on kere) bu kelime-i şerîfi tekrar edip her tekrar etdikde akdolunan parmakların birini feth ede, b-iznillâhi te’âlâ havf ettiği kimsenin şerrinden emîn olur.

Bu bir emr-i acîb (şaşılacak iş) ve mücerrebdir (tecrübe edilmiştir). Kezâlik havf olunan kimsenin yanına duhûl ederken

"Rabbi edhilnî müdhale sıdkın ve ahricnî muhraca sıdkın vec'allî min-ledünke sultânen nasîrâ"

(Ey Rabbim! Gireceğim yere dürüstlükle girmemi sağla, çıkacağım yerden de dürüstlükle çıkmamı sağla. Bana tarafından, hakkıyla yardım edici bir kuvvet ver. İsrâ, 17/80)

âyet-i kerîmesini kıraat eylese bi-iznillâhi te'âlâ onun şerrinden emîn olur. Bir kimse havf ettiği hayvân-ı müfteris (yırtıcı hayvan) yahud insân-ı zâlimin yüzüne bu âyet-i kerîmeyi kıraat eylese zararından emîn ola, âyet budur.

"Allâhu rabbünâ ve rabbüküm, lenâ a'mâlunâ ve leküm a'mâluküm, lâ-huccete beynenâ ve beynekum, allâhu yecmeu beynenâ"

(Allah bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbinizdir. Bizim işlediklerimiz bize, sizin işledikleriniz de size aittir. Aramızda tartışılabilecek bir mesele yoktur. Allah hepimizi bir araya getirir. Şûrâ, 42/15)

Bir kimse zâlimin yüzüne işbu duâyı okuyup defa nefes eylese yani okursa ol zâlim tekellüm edemez (konuşamaz). Ancak ol kimsenin muhabbet eylediği kelâmla tekellüm eder, duâ budur.

"Teazzertü bi-izzeti ve'l-ceberût ve tevekkeltü ala'l-hayyi'llezî lâ-yemût şâheti'l-vücûh ve ummiyetü'l-ebsâru ve tevekkeltü ala'l-vâhidi'l-kahhâr"

(İzzetine ve ceberûtuna sığındım. Hiçbir zaman ölmeyen diriye tevekkül ettim. Yüzü yerde sürünsün ve gözleri kör olsun. Kahhâr ve tek olan Allah'a tevekkül ettim).

Kezâlik bir zâlimin yanına girerken,

"Itfa' gadabeke bi-lâilâhe illallâh ve'steclebtü rızâke bi-lâilâhe illallâh"

(Allahım! Onun gazabını lâilâhe illallâh ile söndür, rızânı lâ ilâhe illallâh ile isticlâb ettim) dese şerrinden emîn olup ve hâceti kazâ olur (yerine gelir).

Bazı ulemâ dediler ki bir kimse sabah namazının sünnetinde rek'at-ı ûlâda (birinci rek'atta) sûre-i ***"elem neşrah"*** ve rek'at-ı sânîde (ikinci rekatta) sûre-i Fîl'i kıraate devam eylese ol kimseden her bir zâlimin dest-i taaddisi (saldırı eli) kasr olunup (kısalır) ve o günün şerrinden vikâye olunur (korunur).

Fâide: Rivâyet olundu ki bir cemaat bir kimseyi seyf ile (kılıçla) darb ettiler. Suyûfları (kılıçları) ol kimseye tesir edemeyip bir vechile kat' edemediler. Ba'dehu (sonra) ol kimseye sebebinden suâl olundukda şu âyet-i kerîme üzre arzumânımdır, deyip cevap verdi.

"Velâ yeûdühü hıfzuhumâ ve hüve'l-aliyyü'l-azîm"

(Onları koruyup gözetmek kendisine zor gelmez. O, yücedir, büyüktür. Bakara, 2/255)

"fallâhu hayrun hâfizen ve hüve erhamu'r-râhimîn"

(Allah en hayırlı koruyucudur. Zira o merhametlilerin en merhametlisidir. Yûsuf, 12/64)

"Lehu muakkibâtun min beyni yedeyhi ve min halfihî yahfezûnehu min emrillâh"

(Onun önünde ve arkasında Allah'ın emriyle onu koruyan takipçiler (melekler) vardır. Ra'd, 13/11)

"İnnâ nahnu nezzelnâz zikre ve innâ lehu le hâfizûn"

(Kur'an'ı kesinlikle biz indirdik; elbette onu yine biz koruyacağız. Hicr, 15/19)

"Ve hafıznâhâ min külli şeytânin racîm"

(Onları, taşlanmış (kovulmuş) her şeytandan koruduk. Hicr, 15/17)

"Hıfzen zâlike takdîrü'l-azîzil alîm"

(Onu bozulmaktan da koruduk. İşte bu, azîz, alîm

Allah'ın takdiridir, Fussilet, 41/12)

"İn küllü nefsin lemmâ aleyhâ hâfiz"

(Hiç kimse yoktur ki üzerinde bir koruyucu, bir denetleyici bulunmasın. Târık, 86/5)

"İnne batşe rabbike le-şedîd. İnnehu hüve yübdiu ve yu'îd, ve hüvel gafûru'l-vedûd. Zü'l-arşil mecîd. Fa'âlün limâ yurîd. Hel etâke hadîsu'l-cünûd. Fir'avne ve semûd. Belillezîne keferû fî-tekzîb. Vallâhu min verâihim muhît. Bel hüve kur'ânün mecîd. Fî levhin mahfûz"

(Şüphesiz Rabbinin yakalaması çok şiddetlidir. Bilin ki o, ilk olarak yaratan, öldükten sonra tekrar hayatı geri getirendir. O, çok bağışlayan ve çok sevendir. Arş'ın sahibi olup çok yücedir. Dilediği şeyleri mutlaka yapandır. Orduların, Firavun ve Semûd'un haberi sana geldi mi? Doğrusu inkârcılar hakikati yalanlayıp dururlar. Allah onları arkalarından kuşatmıştır. Gerçekte o (yalanladıkları ve aslı) Levh-i Mahfûz'da olan şerefli Kur'ân'dır. Burûc, 85/12-22)

Mus'abî rahmetullâh böyle zikr ve beyân etmişdir.

"Feseyekfîke hümüllâh" Yâ Muhammed! Allah Te'âlâ Hazretleri senden a'dânın (düşmanların) müennes ve sıkleti (sıkıntıyı) zamân-ı karîbde (en yakın zamanda) ref' eder (kaldırır). İmâm-ı Zeccâc (v. 311/923) demiş ki bu kavl-i şerîf-i kerîm (mübarek, yüce söz) Hak Te'âlâ Hazretleri tarafından Nebî-yi Muhterem sallallâhu aleyhi ve sellem Hazretlerine nusret ve iâneti zamân ve tekeffüldür (kefil olma) ki dîn-i kavîm ve şer'-i şerîf âyât-ı sâire üzere ızhâr ile a'dâsının şerrinden kendine kifâyet eder.

"Ve hüve's-semî'u'l-alîm" Hak celle ve alâ Hazretleri semî' ve alîmdir (her şeyi işitir ve bilir). Şeyh Zerrûkî rahimehullâh buyurmuş ki bu âyet-i kerîme üç kere tekrar olunur. Rivâyet olunur ki bir kimse bu âyet-i kerîmeyi her gün iki yüz yirmi bir kere tilâvet eylese, ins ve cinnin

şerrinden ve âfâtdan mansûr ve mahfûz olur. Bir cebbârın yanında (zorbanın) yanında yirmi sekiz kere tilâvet eylese, şerrinden emîn olur.

"Sitru'l-arşi" Arş-ı a'lâ'nın örtüsü, murâd sâyesidir (gölgesidir).

"Mesbûlün aleynâ" Dünyada bizim üzerimize sarkmışdır, murâd vikâyetullâhda (Allah'ın korumasında) olmakdır.

"Ve aynullâhi" Hak celle ve alâ Hazretlerinin hıfz ve meûneti (koruma ve yardımı),

"Nâziretün ileynâ" Sizleri hıfz eder. Bu makâmda isâbet-i ayn (göz değmesi) için (yetmiş kere)

"Fercı'i'l-basara hel terâ min-futûr"

(Gözünü çevir de bir bak, bir düzensizlik görebiliyor musun? Mülk, 67/3)

âyet-i kerîmesi tilâvet olunur.

"Bi-havlillâhi" Hak Te'âlâ Hazretleri kuvvet ve kudreti ile,

"Lâ-yakdiru aleynâ" A'dâ (düşmanlar) bizim üzerimize zarar eder şeyle vusûle kâdir olmazlar.

"Vallâhu min-verâihim muhît" Hak Subhânehu ve Te'âlâ Hazretleri ilminde hafî (gizli) ve nihân (saklı) değildir.

"Bel hüve kur'ânun mecîd" Kitâb-ı münezzel-i kerîm (indirilen ulu kitap) ve şerîf-i kesirü'l-hayr (hayrı çok olan şerefli) Kur'ân'dır.

"Fî-levhin mahfûz" Mahfûz'da sâbitdir. Rivâyet olunur ki Levh-i Mahfûz'un sadrında (baş kısmında)

"Lâ ilâhe illallâh vahdehu dînü'l-islâm ve Muhammeden abduhu ve resûluhu fe-men âmene bill'ahi ve sadaka bi-va'dihi ve etbe'a rüsülehu edhale'l-cennete"

(Allah'tan başka ilâh yoktur. Tek din İslâm dinidir. Hazret-i Muhammed sallallâhu aleyhi ve sellem O'nun kulu ve resûlüdür. Kim Allah'a imân eder ve onun pey-

gamberlerine uyarsa, Cenâb-ı Hak onu cennetine dâhil eder).

Eğer selâmet-i tarîk (yol selâmeti, emniyeti) murâd olunursa kable'l-hurûc (çıkmazdan önce) üç gün sâim olup, küllü yevmin (her gün) bu *Hizb-i şerîfi* (iki kere) kıraat ba'dehu (sonra)

"Yâ Hâfız, ıhfaznî min-cemî'i'l-âfâti bi-rahmetike yâ erhame'r-râhimîn"

(Ey her şeyi bütün incelikleri ile koruyan Allahım! Beni bütün felaketlerden koru. Rahmetinle ya Rabbi, çünkü merhamet edenlerin en merhametlisisin) diye ve her menzilde ve inde'l-irtihâli (ölüm zamanında) *Hizb-i şerîfi* kıraat eyleye. Bi-iznillâhi te'âlâ ins ve cinnin şerrinde masûn (korunmuş) ve mahfûz olur.

"Fallâhu hayrun hâfizan" Allah Te'âlâ Hazretleri hıfz edicilik cihetinden ziyâde hayırlıdır.

"Ve hüve erhamu'r-râhimîn" Dahi rahmet ve ihsân edicilerin erhamıdır (en merhametlisidir). Hâkim Müstedrek'inde Ebu'd-derdâ radıyellâhu anh rivâyetiyle tahrîc etmiş ki Resûlullah sallalâhu aleyhi ve sellem buyurmuş: "Hak Teâlâ Hazretlerinin, yâ erhamu'r-râhimîn diyen kimseye müekkil (müvekkil) vardır. Bir kimse üç kere yâ erhamu'r-râhimîn dese melek-i müekkel ol kimseye hitâb eder ki, ey kimse tahkîk er-râhimîn senin üzerine ikbâl eyledi. Matlûbun ne ise talep eyle. İşbu âyet-i kerîmeyi üç kere tekrar olunur:

"İnne veliyyiyallâhullezî nezzelel kitâbe ve hüve yetevelle's-sâlihîn"

(Şüphesiz ki, benim velim Kitab'ı indiren Allah'tır ve o, bütün sâlih kullarını görüp gözetir. A'raf, 7/96).

"İnne veliyyiyallâhu" Tahkîk benim nâsırım (yardımcım) ve hâfızım (koruyanım) Allah Te'âlâ Hazretleridir.

"Ellezî nezzelel kitâbe" Öyle Zât-ı pâk ki Kur'ân-ı Kerîm'i tenzil eyledi (indirdi).

"Ve hüve yetevelle's-sâlihîn" Dahi Hak Te'âlâ Hazretleri salâh (dine bağlılık) ile mevsûf olan kullarını dost ittihâz eder. Hıfz ve himâyelerini deruhte eder. Kendilerini gayriye ısmarlamaz. Yani bizzât Hak celle ve alâ Hazretleri tevellî (işini üzerine alır, dost edinir) ve nusret eder. Şeyh Zerrûkî bu âyeti tekrar etmez.

"Hasbiyallâhu" Allah Zü'l-Celâl Hazretleri bana kifâyet eder. Umûrumu (işlerimi) kendine tefvîz (bıraktım) ve kifâyetine itimâd etdim.

"Lâ ilâhe illâ hüve" Nâsır ve rezzâk ve muîn ancak zât-ı pâkidir.

"Aleyhi tevekkeltü" Ancak Hak Te'âlâ üzerine tevekkül edip umûruma (işlerime) vekil etdim. Recâ ve havfım (ümit ve korkum) ancak kendindendir.

"Ve hüve rabbu'l-arşi'l-azîm" Hak Te'âlâ mülk-i azîm (büyük mülk) sâhibidir yahud ahkâm ve mekâdir (kuvvetler, kudretler) kendinden nüzûl eden kâinâtı muhît (ihata eden) cism-i azîmin (büyük varlığın) sâhibidir. İşbu âyet-i kerîme (üç kere yahud yedi kere) kıraat olunur.

"Bismillâhi'llezî" Bu *Hizb-i şerîf* kıraat olundukda "asbahnâ" (sabahladık) akşam kıraat olundukda emsiyyet (akşam) takdir olunur. Mânâsı, biz sabaha dâhil olduk yahud akşama dâhil olduk. Hak celle ve alâ Hazretlerinin ism-i şerîfine mülâbis (yakınlık gösteren) ve musâhib (arkadaşlık edilen) olduğumuz hâlde öyle zât-ı vâcibü'l-vücûd ki,

"Lâ-yedurru ma'asmihi" İsm-i şerîfini zikr ile beraber ***zarar vermez,***

"Şey'ün" Eşyâdan bir şey,

"Fi'l-ardı velâ-fi's-semâi" Yerde ve gökde olan eşyâdan bir şey.

"Ve hüve's-semî'u'l-alîm" Allah Zü'l-Celâl semî' ve alîm sıfatlarıyla muttasıfdır. Bu zikr-i şerîf dahi (üç kere) tekrar olunur.

"Ve lâ havle" Masiyetden havl (güç) ve infisâl (ayrılma),

"Ve lâ kuvvete" Tâat ve ihsâna kuvvet ve kudret hâsıl değildir.

"İllâ billâhi'l-aliyyi'l-azîm" Ancak alî ve azîm (çok yüce ve büyük) olan Hak celle ve alâ Hazretlerinin tevfikiyle (yardımıyla) hâsıldır. Hâkim, Müstedrek'inde, İmâm-ı Taberânî Mu'cem-i Kebîr'inde rivâyet eyler ki bir kimse

"Lâ havle velâ kuvvete illâ billâh"

(Allah'tan başka güç ve kudret sâhibi yoktur) dese, doksan dokuz türlü illete devâdır. Bu illetlerin pek eyseri (en kolay olanı) yani ehveni (daha az kötüsü) hem (tasa) ve gamdır. Yine İmâm-ı Taberânî rivâyet etdiler, Resûlullah sallallâhu aleyhi ve sellem Hazretleri buyurdu:

"Lâ havle velâ kuvvete illâ billâh" künûz-ı Cennet'den (Cennet'in hazinelerinden) bir kenzdir (hazinedir). Bu dahi (üç kere) tekrar olunur.

Hazret-i Şeyh kuddise sırruh, "Aliyyü, Azîmü" ile bed' edip (başlayıp) yine bu ismeyn-i şerîfeyni (iki mübârek isimle) hatmetdi (tamamladı). İhtitâm (sona), iftitâha (başlangıca) muvafık ve mutâbıl oldu. Şârih rahimehullâh der ki bu *Hizb-i şerîf*'in esrârına ancak ilimde râsih (derin bilgisi olan) kimseler muttali olur. Otuz altı âyet-i kerîme ve altı ehâdîs-i nebeviyye ve esmâullahdan kırk esmâ-i şerîfeyi mutammındır (içerir).

"Sallallâhu alâ seyyidinâ muhammedin ve âlihi ve sahbihi ve sellim" (Efendimiz Hazret-i Muhammed sallallâhu aleyhi ve sellem'e, onun âilesine ve ashâbına salât ve selâm olsun) ile hatmolunur (bitirilir). Da'avât (duâlar) ve ezkârda (zikirlerde) müstecab olan vârid olduğu üzere okunmak iltizâm olunup, ziyâde ve noksan etmemekdir. Zîrâ hâssa-i Hazret-i Şeyh'den ne vechile sâdır ve vârid olduysa ol minvâl üzere okunmakdır. Yine Şârih

merhûm der ki, sen bu *Hizb-i şerîf*in kıraatına devâm ve âsârının (eserlerinin) vukû' ve zuhûruna cezm eyle (kesin karar ver). Zîrâ bu *Hizb-i şerîf* cünnetü'l-ârifîn ve cünnetü'l-hâifîn (âriflerin ve korkanların kalkanı) ve seyfullâhi'l-kâtı' (Allah'ın keskin kılıcı) ve't-tiryâku'l-mücerreb (tecrübe edilmiş panzehir) evsafıyla mevsûfdur. Kıraatına devâm eden kimse hayye (yılan), akreb vesâir mûzibâtdan (eza vericilerden) dahi emîn olur. Şârih şeyhinden nakleder ki, şeyhi buyurmuş bu *Hizb-i şerîf*-i celîl (ulu, mübârek Hizb) benim benim indimde seyf-i sârimdır yani keskin kılıçdır. Lâkin mürettibi olan (tertip eden) Şeyh Şâzilî kuddise sırruhu'l-azîz Hazretlerine muttasıl sened ile icâzetmend olan meşâyıhdan mezûn olmak lâzımdır.

Temmet (Hizb burada tamam oldu).

Yâ Allah,

Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm

(Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adı ile)

Yâ Aliyyu, yâ Halîmu,
yâ Azîmu, ente Rabbi,
ve ilmuke hasbî,
fe-ni'me'r-rabbu rabbî,
ve ni'me'l-hasbu hasbî,
tensuru men teşâu,
ve ente'l-azîzü'r-rahîm,
nes'elüke'l-ismete,
fi'l-harekâti,
ve's-sekenâti,
ve'l-kelimâti,
ve'l-irâdâti,
ve'l-hatarâti,
mine'ş-şukûki,
ve'z-zunûni,
ve'l-evhâmi,
es-sâirati'l-kulûbi,
an mütâla'ati'l-guyûbi,
fekad ubtuliye'l-mü'minûne,
ve zülzilû zilzâlen şedîden,
ve iz yekûlü'l-munâfikûne,
vellezîne fî-kulûbihim marazun,

mâ va'adena'llâhu ve resûluhu,
illâ ğurûrâ, ve sebbitnâ,
ve'nsurnâ,
ve sahhir lenâ hâza'l-bahr,
kemâ sahharte'l-bahre li-mûsâ aleyhi's-selâm,
ve sahharte'n-nâre li-ibrâhim aleyhi's-selâm,
ve sahharte'l-cibâle ve'l-hadîde li-dâvûde aleyhi'-selâm,
ve sahharte'r-rîhe ve'ş-şeyâtîne ve'l-cinne ve'l-inse li-süleymâne aleyhi's-selâm,
ve sahhir lenâ külle bahrin hüve leke fi'l-arzi ve's-semâi, ve'l-mülke ve'l-melekûte,
ve bahre'd-dünya ve bahre'l-âhireti,
ve sahhirlenâ külle şey'in,
yâ men bi-yedihi melekûtu külli şey'in,
Kâf hâ yâ ayn sâd, unsurnâ,
fe-inneke hayru'n-nâsirîn, ve'ftehlenâ,
fe-inneke hayru'l-fâtihîn, va'ğfirlenâ,
fe-inneke hayru'l-ğâfirîn, ve'rhamnâ,
fe-inneke hayru'r-râhimîn, ve'rzuknâ,
fe-inneke hayru'r-râzikîn,
ve'hdinâ, ve neccinâ, mine'l-kavmi'z-zâlimîn,
ve heb lenâ rîhan tayyyibaten, kemâ hiye fî-ilmike, ve'nşurhâ aleynâ, min hazâini rahmetike, va'hmilnâ bihâ, hamle'l-kerâmeti, ma'a's-selâmeti ve'l-âfiyeti, fi'd-diîni ve'd-dünyâ ve'l-âhireti, inneke âlâ külli şey'in kadîr, Allâhümme, yessirlenâ umûrenâ, ma'arrâhati li-kulûbinâ ve ebdâninâ, ve's-selâmeti vel âfiyeti fi'd-dîninâ ve'd-dünyânâ, ve kün lenâ sâhiben fî seferinâ, ve halîfeten fî ehlinâ, va'tmis alâ vücûhi a'dâinâ, Ve'msehhum alâ mekânetihim, felâ yestetıûn, el-mudîe velâ mucîe ileynâ, velev neşâu le-tamesnâ alâ a'yunihim, fe'stebeku's-sırâte, feennâ yubsırûn, velev neşâu le-mesahnâhum alâ mekânetihim, fe-mâstetâ'u mudiyyen velâ yerci'ûn, yâ-sîn, ve'l-kur'âni'l-hakîm, inneke le-minelmürselîn, alâ sırâtin müstakîm,

tenzîle'l-azîzi'r-rahîm, li-yünzira, kavmen, mâ ünzira âbâuhum, fe-hüm ğâfilûn, lekad hakke'l-kavlu, alâ ekserihim fe-hüm lâ-yü'minûn, innâ ce'alnâ fi-a'nâkıhim eğlâlen, fe-hiye ile'l-ezkâni, fe-hüm mukmehûn, ve ce'alnâ min-beyni eydîhim sedden ve min-halfihim sedden feağşeynâhum fehum lâ yubsirûn, şâheti'l-vücûhu, ve aneti'l-vücûhu li'l-hayyi'l-kayyûm, ve kad hâbe men hamele zulma, tâ-sîn, hâ-mîm, ayn, sîn, kâf, mereca'l-bahreyn, yeltekıyâni, beynehümâ berzahun, lâ-yebğiyân, hâ-mîm, humme'l-emru, ve câe'n-nasru, fe-aleynâ lâ-yünsarûn, hâ-mîm tenzîlü'l-kitâbi, minellâhi, el-azîi'l-alîm, ğâfiri'z-zenbi, ve kâbili't-tevbi, şedîdi'l-ikabi, zi't-tavli, lâilâhe illâ hüve, ileyhi'l-masîr, bismillâhi bâbunâ, tebâreke hîtâtunâ, yâ-sîn sakfunâ, kâf-hâ-yâ-ayn-sâd, hâ-mîm-ayn-sîn-kâf, himâyetünâ, feseyekfîke hümüllâh, ve hüve's-semî'u'l-alîm, sitru'l-arşi, mesbûlün aleynâ, ve aynullâhi, nâziretün ileynâ, bi-havlillâhi, lâ-yakdiru aleynâ, vallâhu min-verâihim muhît, bel hüve kur'ânun mecîd, fî-levhin mahfûz, fallâhu hayrun hâfizan, ve hüve erhamu'r-râhimîn, inne veliyyiyallâhu, ellezî nezzelel kitâbe, ve hüve yetevelle's-sâlihîn, hasbiyallâhu, lâ ilâhe illâ hüve, aleyhi tevekkeltü, ve hüve rabbu'l-arşi'l-azîm, bismillâhi'llezî, lâ-yedurru ma'asmihi, şey'ün, fi'l-ardı velâ-fi's-semâi, ve hüve's-semî'u'l-alîm, ve lâ havle, illâ billâhi'l-aliyyi'l-azîm, sallallâhu alâ seyyidinâ muhammedin ve âlihi ve sahbihi ve sellim.

Temmetu'l-Kitâb (Kitâb burada tamam oldu).

"İnnallâhe ve melâiketehu yusallûne alen nebiyyi yâ eyyuhâllezîne âmenû sallû aleyhi ve sellimû teslîmâ"

(Allah ve melekleri, Hazret-i Peygamber'e -sallallâhu aleyhi ve sellem- çok salavât getirirler. Ey inananlar, siz de ona çok salavât getirin ve tam bir teslimiyetle ona selâm

verin. Ahzâb, 33/56).

Nahnu fî kenefillâhi, nahnu fî kenefi resûlullâhi, nahnu fî kenefi'l-kur'âni'l-azîm, (nahnu fî kenefi **Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm**, elfe elfe lâ ilâhe illallah muhammedün resûlullah, sallallâhu te'âlâ aleyhi ve sellem alâ ektâfihâ nüşirat elfe elfe lâ ilâhe illallah muhammedün resûlullah, sallallâhu te'âlâ aleyhi ve sellem), tehavvülü beynenâ ve beyne sââti's-sûi izâ hadaret lâilâhe illallah muhammedün resûlullah, sallallâhu te'âlâ aleyhi ve sellem (dâret binâ sûren kemâ dâret bi-medîneti'r-resûli subhâne men elceme külle mütemerridin bi-lisâni kudretihi ve ehâte ilmehu bimâ fî-berrihi ve bahrihi, subhânellâhi ve bi-hamdihi celle rabbî ve kadera izze rabbî ve kahra vallâhu'l-mu'înu limen-sabera, (ve le-zikrullâhi ekber), allâhümme yâ dâfi'a's-sakami veyâ bârie'n-nesemi veyâ âlimen cemî'a'lâlâmi), idfe' ani'l-belâe ve'l-vebâe ve'l-ğalâe ve'l-emrâze ve mevte'l-füc'ati bi-rahmetike yâ erhame'r-râhimîn. Ce'allâhu te'âlâ mübârek ve meymûnen ve mes'ûden ve muhtâren.

İşbu *Hizbu'l-Bahr* Şerhi Tercümesi'nin tab' ve neşr-i selimi Tabhâne-i Âmire'de Dâru't-Tıbâ'a Nâzırı Muhammed Sa'îd'in nezaretiyle, 1264/1847 senesi hitâm bulmuşdur.

HİZBÜ'N-NASR Lİ-HASEN-İ ŞÂZELÎ

(Fütûhât için okunduğundan)
Besmele-i şerîfe okunmayacaktır.

Dersaâdet'de Sultân Bâyezîd civârında
Hakkâklar Çarşısında Kitâbcı
Hezârgradlı el-Hâc Ahmed Şâkir Numara: 11,
Mahmûd Bey Matbaası

HİZBÜ'N-NASR

(Metin)

Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm

(Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adı ile)

Mâlûm ola ki bu bu *Hizb-i şerîf*in adına *Hizbü'n-Nasr* denilir. Bunu bilâd-ı İslâmiyye'den (İslâm beldelerinden) bir belde üzerine küffâr (kâfirler) galebe etdikde Cenâb-ı Hak'dan nusret galebe etmek için kibâr-ı meşâyıhdan (şeyhlerin büyüklerinden) Ebu'l-Hasen eş-Şâzelî kuddise sırruh Hazretleri işâret-i mâneviyye ile telif buyurmuşlardır.

Ve nice kere fâide ve tesiri müşâhede olunup bunun kıraatı akabinde serîan (hızlıca) nusret-i İlâhiyye zuhûr edip küffâr muzmahil (hezimete uğramış) ve perişan olmuş ve ehl-i imân küffâr üzerine galebe etmişdir. Ancak burası mâlûm ola ki bu *Hizb-i şerîf* yalnız küffâr üzerine okunur, mü'min muvahhid olan ve "lâilâhe illallah muhammedün resûlullâh" diyen bir kimse üzerine ne kadar zâlim ve fâsık ve tâgî (azmış) ve bâgî (baş kaldıran) olursa ve dalâlden (sapkınlıkdan) tahlîsleri (kurtulmaları) kasd

olunmalıdır, işte bu niyyet-i hâlise ile okunursa fi'l-hakîka Cenâb-ı Hakk'a bir nevi ibâdet ve dinullâha (Allah'ın dinine) yardım ve nusret demek olacağından

"in tensurullâhe yensurkum" (eğer Allah'a -O'nun dinine- yardım ederseniz, Allah da size yardım eder. Muhammed, 47/7) âyet-i celîlesi mûcibince nusret-i İlâhiyyenin zuhûru mev'ûd ve duânın kabul ve icâbeti dahi me'mûl-ı kavî (kuvvetli ümit) ile me'mûldur. Fe'fhem ve ve'zbıt hâzâ (anla ve bunu tut).

Kaldı ki okunmasının tariki (yolu) budur ki, ibtidâ kemâl-i tehâret (tam bir temizlik) ve abdest ile bir tenhâca mahale çekilip rızâen lillâh (Allah rızası için) iki rekat namaz kılıp, evvelki rekatında sâir namazlardaki misillü "Subhâneke" ve "Eûzü besmele" ve "Fâtiha"dan sonra "Elem tera keyfe" (Fil) sûresini ve ikinci rekatinde "Fâtiha"dan sonra "İzâ câe" (Nasr) sûresini okuyup ba'de's-selâm (selâmdan sonra) ma'a'l-besmele (Besmele ile birlikte) bir "Fâtiha" ve üç "İhlâs-i şerîf" okuyup ve yedi "Salavât-ı şerîfe" okuyup sevâbını cemî-i enbiyâ ve mürselîn ve evliyâ-yı ârifîn ve şühedâ ve guzât-ı sâlihîn ve ale'l-husûs (özellikle) bu *Hizb-i şerîf*in müellifi olan Şeyh eş-Şâzelî Hazretlerinin ervâh-ı şerîfelerine hibe eder. Ondan sonra yine "eûzü besmele" ile "İnnâ enzelâhu" (Kadir) sûresini okuyup "selâm" lafz-ı şerîfine geldikde sağına-soluna, önüne-ardına, üstüne-altına altı kere eliyle işâret ederek selâm verip, yedincide sûre-i kerimeyi tekmîl eder.

Akabinde

"Tehassantü bi-zî'l-mülki ve'l-melekûti va'tesamtü bi'l-'izzeti ve'l-ceberûti ve tevekkeltü alâ'l-meliki'l-hayyi'l-kayyûmi'l-halîmi'llezî lâ-yenâmu ve lâ-yemûtu dehaltü fî hirzi'llâhi dehaltü fî hifzi'llâhi dehaltü fî emâni'llâhi bi-hakki kâf hâ yâ ayn sâd küfîtü ve bi-hâ mim ayn sîn kâf humîtü ve bi-lâ-havle ve lâ-kuvvete illâ bi'llâhi'l-aliyyi'l-azîm"

(Mülkün ve saltanatın sâhibiyle korundum, izzetine sarıldım. Uyumayan, ölmeyen, mühlet veren, işleri üstlenen ve idâre eden hayat sâhibi mülk sâhibi Rabbime tevekkül ettim. "Lâ havle velâ kuvvete illa billâh" hürmetine, "hâ-mîm-ayn-sîn-kâf" hürmetine, "Kâf hâ-yâ-ayn-sâd" hürmetine Allâh'ın korumasına girdim) deyip kendi bedenine üfürüp elleri ile dahi vücûdunu mesh edip tahassun eder (sığınır).

Ba'dehu (daha sonra) "eûzü besmele" ile sûre-i Âl-i İmrân'dan vâki,

"Ellezîne kâle lehümü'n-nâsü inne'n-nase kad-ceme'u leküm fahşevhüm fe-zâdehüm îmânâ ve kâlû hasbünellâhü ve nî'mel vekîl fenkalebû bi ni'metin minallâhi ve fadlin lem yemseshüm sûun, vettebeû rıdvânallâhi vallâhu zü-fadlin azîm"

(Onlar öyle kimselerdir ki, halk kendilerine, insanlar size karşı ordu toplamışlar, onlardan korkunuz dediklerinde, bu söz onların imânını artırır ve Allah bize yeter, O ne güzel vekildir, derler. Bunun üzerine, kendilerine hiçbir fenalık dokunmadan, Allah'ın nimet ve keremiyle geri gelirler. Böylece Allah'ın rızâsına uymuş olurlar. Allah büyük kerem sahibidir. Âl-i İmran 3/173-174) âyet-i kerîmesini dahi bir kere okuduktan sonra küffârın kahr ve tedmîri (yerle bir olması) ve ordularının münhezim (hezimete uğramış) ve perişan ve dâr u diyârlarının harap ve bî-nişân (nişansız) olması niyetiyle bilâ-fâsıla (aralıksız) ve bilâ-besmele (besmelesiz) yalnız *Hizb-i şerîfi*,

"Allâhümme bi-satveti ceberûti kahrike" (Allâhım, Senin yüce kahredici kudretinin eziciliğine) diyerek ilâ âhire (sonuna kadar) bir meclisde üç veya beş veya yedi kere tekrar edip okur. Tamam oldukda ellerinin arkasını göğe tutarak yüzüne sürmeksizin heman düşman ordusunu gözünün önüne ve hayâline alıp Cenâb-ı Hak'dan ehl-i İslâma nusret ve imdâd ve düşman-ı dinin inhizâm ve

izmihlâlini (hezimet ve yok oluşu) recâ ve niyâz ederek ellerini küffâr üzerine bir nesne serper gibi serper, velâkin yüzüne ve üstüne sürmekden hazer (sakınmak) lâzımdır.

İşte bu vechile ekalli (en azı) yedi kere yedi gün okunmak kifâyet ederse de nusret-i İlâhiyye (İlâhî yardım) eserleri zuhûr edinceye dek devâm olunmak daha evlâ olacağında şüphe yokdur. Adedi kıraatı yediye münhasır olmayıp dilerse on bir veyahut yirmi bir kereye dek tekrar eder. Ale'l-husûs (özellikle) eyyâm-ı muhâsarada (muhâsara günlerinde) bilâ-aded (sayısız) gayret edebildiği kadar okur. Ve ba'dehu (daha sonra) husûlü'l-matlab (isteğinin gerçekleşmesi) eyyâm-ı sâirede (sâir günlerde) vird edip okumak lâzım, belki bol rızâen lillâh (Allah rızâsı için) Kur'ân-ı Azîmüşşân tilâvetiyle meşgul olmak daha evlâ ve ahsendir.

HİZBU'N-NASR Lİ-HASEN EŞ-ŞÂZELÎ EVRÂD-I ŞERÎFİ

"Eûzü billâhi mine'ş-şeytâni'r-racîm" Kovulmuş şeytânın şerrinden Allah'a sığınırım.

"Allahümme bi-satveti ceberûti kahrike" Allahım! Senin yüce kahredici kudretinin eziciliğine,

"ve bi sür'ati iğâseti nasrike" ve imdâda yetişen nusretinin hızlılığına,

"ve bi-gayretike li'nhitâki hurumâtike" ve senin haram sınırlarını korumandaki sonsuz gayretine,

"ve bi-himâyetike li-menihtemâ bi âyâtike nes'elüke" âyetlerinle himâyene sığınanlar hakkı için sana sığınıyoruz.

"Yâ Allâhu" Ey Allâhım!

"Yâ Allâhu" Ey Allâhım!

"Yâ Allâhu" Ey Allâhım!

"Yâ Semî'u" Ey mutlak işiten!

“Yâ Mucîbu” Ey duâlara icâbet ederek karşılık veren!

“Yâ Karîbu” Ey bize bizden de yakın olan!

“Yâ Serî‘u” Ey en süratli olan, her işi anında yapan!

“Yâ Müntekımu” Ey intikamları alıp, suçluları kesin cezâlandıran!

“Yâ Kahhâru” Ey gâlib-i mutlak olan ve her an kahretmeye gücü yeten!

“Yâ Şedîdel-batşi” Ey tutup kapıvermesi, yakalaması çok şiddetli olan!

“Yâ men lâ-yu‘cizühû kahrü’l-ceâbirati” Ey hiçbir zorbanın gücü kendisini âciz bırakamayan Zât!

“ve lâ ya‘zumü aleyhi helâkü’l-mütemerrideti mine’l-mülûki’l-ekâsirati” Ey kayserlerin (hükümdarların) mülkünden nice kibrine kulluk eden inatçıyı, helâk etmek kendisine zor gelmeyen Zât!

“En tec‘ale keyde men kâdenâ fî-nahrihî ve mekra men mekera binâ âiden ileyhi” içlerinden bize karşı hile tuzağı kuranlara karşı sen de onlara karşı kur, onlanların hilelerini başlarına geçir!

“ve hufrate men hafera lenâ vâkı‘an hüve fîhâ” bizim için durmadan kuyu kazanlara karşı sen de bir kuyu kaz ve onun içine hemencecik düşüversinler!

“ve men nasabe lenâ şebekete’l-hıdâ‘i ic‘alhü mesûkan ileyhâ” bizim için hile ile kandırma ağları hazırlayanların üzerlerine bu işi yapanları sevk eyle!

“Yâ seyyidî” Ey Efendimiz!

“ve masîden fîhâ ve esîran ledeyhâ” o hilekârlar onların elinde esir olsunlar!

“Allâhümme” Ey Allahım!

“bi-hakkı kâf-hâ-yâ-ayn-sâd” “kâf-hâ-yâ-ayın-sâd” hakkı için,

“ikfinâ hemme’l-‘ıdâ ve lakkıhimü’r-redâ” bizi bu kötülerin şerrinden muhâfaza eyle!

“vec‘alhüm li-külli habîbin fîdâ” kendi sevdiklerini

fedâ eyle, sevdiği evladını kendine düşman kıl!

“ve sallit aleyhim âcile’n-nikami fi-l yevmi ve gadâ” onların bugün, yarın yapacakları kötülükleri için, âcilen intikam alıcıları başlarına musallat eyle!

“Allâhümme beddid şemlehüm” Ey Allahım! Topluluklarını dağıt!

“Allâhümme ferrık cem’ahüm” Ey Allahım! Birliklerini ayır!

“Allâhümme fülle haddehüm” Ey Allahım! Kılıçlarını körelt!

“Allâhümme kallil addehüm” Ey Allahım! Sayılarını azalt!

“Allahümmec’alid-dâirete aleyhim” Allahım, onları bir dâire içinde çember altına alıp hapseyle!

“Allâhümme ersili’l-azâbe ileyhim” Allahım, onların üzerlerine azâbını gönder!

“Allâhümme ahrichüm min-dâirati’l-hilmi ve’l-lutfi” Allahım, onları hilim ve lütuf dâiresinden çıkart!

“ves’lübhüm medede’l-imhâli” ve onların soyunun-sopunun uzayıp gitmesine izin verme ve mühlet tanıma!

“ve ğulle eydiyehüm ilâ a‘nâkıhim” ve ellerini boyunlarına bağlı kıl ki sıkıla kalsınlar!

“ver’bit alâ kulûbihim ve-lâ tubelliğhümü’l-âmâle” ve kötü emellerine kavuşamamaları için onların kalblerini sıkıştırıp kördüğüm eyle!

“Allâhümme” Ey Allahım!

“Mezzikhum külle mümezzakin mezzaktehu” Onları bütünüyle parçalayıp dağıt!

“li-a‘dâike intisâren li-evliyâike ve enbiyâike ve rüsülike, Allâhümme’ntasır lenâ intisâreke li ehıbbâike alâ e’daike” Senin dostlarına, resullerine, nebilerine ve velilerine, düşmanlarına karşı yardım edip darmadağın edip öçlerini aldığın gibi bize de nusret ver, yardım et!

“Allâhümme” Ey Allahım!

“Lâ tümekkini’l-e‘dâe fînâ” İçimizdekilerin ayrılıp giderek düşmanlara katılmalarına fırsat verme!

“ve lâ tüsallithüm aleynâ bi-zünûbinâ men lâ yerhamünâ” Bize merhamet etmeyenleri, günahlarımızdan dolayı bize musallat eyleme! (3 kere)

“hâ-mîm”, “hâ-mîm”, “hâ-mîm”, “hâ-mîm”, “hâ-mîm”, “hâ-mîm”, “hâ-mîm”, hümme’l-emru ve câe’n-nasru fe-aleynâ lâ-yunsarûne” “hâ-mîm, hâ-mîm, hâ-mîm, hâ-mîm, hâ-mîm, hâ-mîm, hâ-mîm, “onlara yardım edilmez” emri hükmolunduğunda, işler başladığında bize yardım eyle! Onları üzerimizde muzaffer eyleme!

“Allâhümme bi-hakkı “hâ-mîm-ayın-sîn-kâf” himâyetünâ mimmâ nehâfu” Ey Allahım! “hâ-mîm-ayın-sin-kâf” kakkı için bizi onların korkusundan himâye eyle!

“Allâhümme kıne’l-esvâe ve-lâ tec‘alnâ mahallen li’l-belvâ” Ey Allahım! Bizi kötülüklerden muhâfaza eyle! Bizi belâlı yerlerde kılma!

“Allâhümme e‘tına emele’r-recâi” Ey Allahım! Senden emellerin üstünde bir recâ emelini vermeni,

“ve fevka’l-emeli” ve sana yapacağımız recâlardan dolayı düşündüğümüz emellerin de üstünde olanı istiyoruz.

“Yâ men bi-fadlihi li-fadlihi” Ey fazîletlilerin en faziletlisi olan Zât-ı Kibriyâ!

“nes’elük’el-acele’l-acel” hemen, acele, bir an önce ver!

“İlâhiye’l-icâbete’l-icâbete” İlâhî, duâlara icâbet, icâbetlere icâbet eden!

Yâ men ecâbe nûhan fî kavmihî” Ey Nûh kavmine karşı duâlarına icâbet eden!

“Yâ men nasara ibrâhîme alâ e‘dâihî” Ey düşmanlarına karşı İbrahim aleyhi’s-selâma yardım eden!

“Yâ men redde yûsufe alâ ya‘kûbe” Ey Yûsuf aleyhi’s-

selâmı, Ya‘kub aleyhi’s-selâma geri gönderen!

“Yâ men keşefe’d-durra an eyyûbe” Ey Eyyûb aleyhi’s-selâmın dertlerini kaldıran, devâ veren!

“Yâ men ecâbe da‘vete zekeriyyâ” Ey Zekeriyyâ aleyhi’s-selâm’ın duâsını kabul buyuran!

“Yâ men kabile tesbîha yûnuse ibn mettâ” Ey Mettâ oğlu Yûnus aleyhi’s-selâmın tesbihini –bu tesbih, lâilâhe ente subhânek innî küntü mine’z-zâlimîn’dir- kabul eden!

”Nes’elüke Allâhümme bi-esrâri eshâbi hâzihi’d-de‘avâti’l-müstecâbeti en tetakabbele mâ-bihi de‘avnâke ve en tu‘tıyenâ mâ-se’elnâke” Ey Allahım! Senden şu duâlarını kabul ettiğin duâ sahiplerinin sırları için, bizim duâlarımızı kabul edeceğine ve isteklerimizi vereceğine kesin olarak inanarak istiyoruz, ve yâ Rabbi!

“Encizlenâ va‘deke ellezî ve‘adtehû li-ibâdike’l-mü’minîn” Mü’min kulların için vâdettiğin sözünü bizim için de tamam eyle!

“Lâ ilâhe illâ ente subhâneke innî küntü mine’z-zâlimîn” Senden başka İlâh yoktur! Sen bütün eksikliklerden münezzehsin, şüphe yok ki ben kendime zulmedip zâlimlerden oldum!

“İn kata‘at âmâlunâ ve izzetüke illâ minke” Bütün umutlarımız, emellerimiz kesildi, tek ümidimiz ancak Sen’sin, Sen’den başka bizi izzet sahibi kılacak yoktur!

“ve hâbe recâûne ve hakkıke illâ fîke in ebtaet gâretu’l-erhâmi ve’bteadet fe’krabu’ş-şeyi minnâ gâretüllahi” eğer rahmet bolluğun gecikirse, hayal kırıklığına uğrar isek, bunu bizden uzak kıl!

“Yâ gâretallâhi ceddi’s-seyre musriaten fî halli ukdetinâ” İçimizdeki kördüğümlerin hallinde bize en çabuk yardımına nâil eyle!

“Yâ gâretallâhi ade’l-âdûne ve cârû ve recevna’llâhe mücîran” Ey düşmanlarına karşı yardım dileyip yalva-

ranların yardımına kahredici gücüyle yetişen Zât-ı Kibriyâ!

“Ve kefâ billâhi veliyyen ve kefâ billâhi nasîrâ” Dost ve yardımcı olarak Allah kâfidir!

“Hasbinallâhu ve ni‘me’l-vekîl” Allah ne güzel vekildir!

“Velâ havle velâ kuvvete illâ billahi’l-aliyyi’l-azîm” Yüce ve büyük olan Allah’tan başka hiçbir potansiyel güç ve kuvvet sâhibi yoktur.

“İstecib lenâ âmîn” Duâmıza icâbet et, kabûl buyur!

Ve kuti‘a dâbiru’l-kavmi’llezîne zalemû” Zâlimler topluluğunun kökünü kes!

“Ve’l-hamdü lillâhi rabbi’l-âlemîn” Hamd âlemlerin **Rabbi olan Allah’a mahsustur.**

“Ve sallallâhu ‘alâ seyyidinâ Muhammedin ve alihi ve sahbihi ecma‘în” Salât ve selâm Efendimiz Hazret-i Muhammed sallallâhu aleyhi ve selleme, âilesine ve ashâbının hepsine olsun!

“Ve sellim teslîmen kesîran” Ve onların üzerine çok salât ve selâm olsun!

“Ve’l-hamdü lillâhi Rabbi’l-âlemîn” Ve hamd âlemlerin Rabbi olan Allah’a mahsustur.

الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اِسْتَجِبْ لَنَا آمِينَ فَقُطِعَ دَابِرُ

الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللّٰهُ

عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ

وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ

رَبِّ الْعَالَمِينَ

٣

نَسْئَلُكَ الْعَجَلَ الْعَجَلَ اِلٰهَنَا الْاِجَابَةَ الْاِجَابَةَ يَا مَنْ اَجَابَ
نُوحًا فِى قَوْمِهِ وَيَا مَنْ نَصَرَ اِبْرَاهِيمَ عَلٰى اَعْدَائِهِ وَيَا مَنْ رَدَّ
يُوسُفَ عَلٰى يَعْقُوبَ وَيَا مَنْ كَشَفَ الضُّرَّ عَنْ اَيُّوبَ وَيَا مَنْ
اَجَابَ دَعْوَةَ ذَكَرِيَّا وَيَا مَنْ قَبِلَ تَسْبِيحَ يُونُسَ بْنِ مَتّٰى
نَسْئَلُكَ بِاَسْرَارِ هٰذِهِ الدَّعَوَاتِ اَنْ تَتَقَبَّلَ مَا بِهِ
دَعَوْنَاكَ وَاَنْ تُعْطِيَنَا مَا سَئَلْنَاكَ اَنْجِزْ لَنَا وَعْدَكَ
الَّذِى وَعَدْتَهُ لِعِبَادِكَ الْمُؤْمِنِينَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
سُبْحَانَكَ اِنِّى كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ اِنْقَطَعَتْ آمَالُنَا
وَعِزَّتِكَ اِلَّا مِنْكَ وَخَابَ رَجَائُنَا وَحَقِّكَ اِلَّا فِيكَ
اِنْ اَبْطَأَتْ غَارَةُ الْاَرْحَامِ وَابْتَعَدَتْ فَاَقْرَبُ الشَّيْءِ
مِنَّا غَارَةُ اللّٰهِ يَا غَارَةَ اللّٰهِ جِدِّى السَّيْرَ مُسْرِعَةً فِى
حَلِّ عُقْدَتِنَا يَا غَارَةَ اللّٰهِ عَدَا الْعَادُونَ وَجَارُوا
وَرَجَوْنَا اللّٰهَ مُجِيرًا وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَلِيًّا وَكَفٰى بِاللّٰهِ نَصِيرًا
وَحَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ

وَعَنَّا اَللّٰهُمَّ بَدِّدْ شَمْلَهُمْ اَللّٰهُمَّ فَرِّقْ جَمْعَهُمْ
اَللّٰهُمَّ فُلَّ حَدَّهُمْ اَللّٰهُمَّ قَلِّلْ عَدَدَهُمْ
اَللّٰهُمَّ اجْعَلِ الدَّائِرَةَ عَلَيْهِمْ اَللّٰهُمَّ اَوْصِلِ الْعَذَابَ
اِلَيْهِمْ اَللّٰهُمَّ اَخْرِجْهُمْ عَنْ دَائِرَةِ الْحِلْمِ وَاَسْلُبْهُمْ
مَدَدَ الْاِمْهَالِ وَغُلَّ اَيْدِيَهُمْ وَارْبِطْ عَلٰى قُلُوبِهِمْ
وَلَا تُبَلِّغْهُمُ الْاٰمَالَ * اَللّٰهُمَّ مَزِّقْهُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ
مَزَّقْتَهُ لِاَعْدَائِكَ اِنْتِصَارًا لِاَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَاَوْلِيَائِكَ
اَللّٰهُمَّ انْتَصِرْ لَنَا انْتِصَارَكَ لِاَحْبَابِكَ عَلٰى اَعْدَائِكَ ٣
* اَللّٰهُمَّ لَا تُمَكِّنِ الْاَعْدَاءَ فِينَا وَلَا تُسَلِّطْهُمْ عَلَيْنَا
بِذُنُوبِنَا ٣ * حٰمٓ حٰمٓ حٰمٓ حٰمٓ حٰمٓ حٰمٓ حٰمٓ حُمَّ الْاَمْرُ
وَجَاءَ النَّصْرُ فَعَلَيْنَا لَا يُنْصَرُونَ حٰمٓ عٓسٓقٓ حِمَايَتُنَا
مِمَّا نَخَافُ اَللّٰهُمَّ قِنَا شَرَّ الْاَسْوَاءِ وَلَا تَجْعَلْنَا
مَحَلًّا لِلْبَلْوٰى اَللّٰهُمَّ اَعْطِنَا اَمَلَ الرَّجَاءِ وَفَوْقَ
الْاَمَلِ يَا هُوَ يَا هُوَ يَا هُوَ يَا مَنْ بِفَضْلِهِ لِفَضْلِهِ

حِزْبُ الْبَحْرِ ...

أَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

اَللّٰهُمَّ بِسَطْوَةِ جَبَرُوتِ قَهْرِكَ وَبِسُرْعَةِ إِغَاثَةِ
نَصْرِكَ وَبِغَيْرَتِكَ لِانْتِهَاكِ حُرُمَاتِكَ وَبِحِمَايَتِكَ لِمَنِ
احْتَمَى بِآيَاتِكَ نَسْأَلُكَ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا سَمِيعُ
يَا مُجِيبُ يَا قَرِيبُ يَا سَرِيعُ يَا مُنْتَقِمُ يَا قَهَّارُ يَا شَدِيدَ
الْبَطْشِ يَا مَنْ لَا يُعْجِزُهُ قَهْرُ الْجَبَابِرَةِ وَلَا يَعْظُمُ عَلَيْهِ
هَلَاكُ الْمُتَمَرِّدَةِ مِنَ الْمُلُوكِ الْأَكَاسِرَةِ أَنْ تَجْعَلَ كَيْدَ
مَنْ كَادَنَا فِي نَحْرِهِ وَمَكْرَ مَنْ مَكَرَ بِنَا عَائِدًا إِلَيْهِ
وَحُفْرَةَ مَنْ حَفَرَ لَنَا وَاقِعًا هُوَ فِيهَا وَمَنْ نَصَبَ لَنَا
شَبَكَةَ الْخِدَاعِ اِجْعَلْهُ يَا سَيِّدِي مَسُوقًا إِلَيْهَا
وَمُصَادًا فِيهَا وَأَسِيرًا لَدَيْهَا اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ كٓهٰيٰعٓصٓ
اِكْفِنَا هَمَّ الْعِدَا وَلَقِّهِمُ الرَّدَى وَاجْعَلْهُمْ لِكُلِّ
حَبِيبٍ فِدَا وَسَلِّطْ عَلَيْهِمْ عَاجِلَ النِّقَمِ فِي الْيَوْمِ

ایشته بو وجهله اقلّی یدی کره یدی کون اوقونمق کفایت
ایدرسه ده نصرت الهیه آثارلری ظهور ایدنجیه دک دوام
اولنمق دها اولادر وکه جمعنده شبهه یوقدر وعدد قرآنی
یدی یه منحصر اولمیوب دیلرسه اون بر ویا خود یکرمی یدی
کره یه دک تکرار ایدر وعلی الخصوص ایام محاصره ده
بلا عدد عبرت ایده بیلدیکی قدر اوقور وبعد حصول
المطلب ایام سائره ده ورد ایدونبا اوقومق لازم درکه
بلکه بونی رضاء لله قرآن عظیم الشان
تلاوتیله مشغول اولمق دها
اولی واحسندر

فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ اِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ
فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللّٰهِ وَفَضْلٍ لَمْ يَمْسَسْهُمْ سُوٓءٌ وَاتَّبَعُوا
رِضْوَانَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ۞ آيۀ كريمه سنى تسبيح
بر كره اوقودقدن صكره كفارك قهر و تدميرى و اوردو
لرينك منهزم و پريشان و دار و دودمانلرينك خراب و بى
نشان اولمسى نيتيله بلا فاصله و بلا بسمله يالكز حزب
شريفى اللهم بسطوة جبروت قهرك ديه رك الى آخره
بر مجلسده اوچ و يا بش و يا يدى كره تكرار ايدوب اوقور
تمام اولدقده اللرينك ارقه سنى كوكه دومه رق يوزينه
سورمكسزين همان دشمن اوردوسى كوزينك اوكنده
و خيالنده اولوب جناب حقدن اهل اسلامه نصرت
و امداد و دشمن دينك انهزامى و استئصاللرينى رجا و نياز
ايده رك اللرينى كتانزا و زرينه بر نسنه سورمكى سرمز
ولكن يوزينه و اوستنه سورمكدن حذر لازمدر

صالحين وعلى الخصوص بو حزب شريفك مؤلفى اولان
شيخ شاذلى حضرتلرينك ارواح شريفه لرينه هبه ايدر
اندن نفسكره يه اعوذ بسمله ايله انا انزلناه سوره سنى
اوقويوب سلام لفظ شريفنه كلدكده صاغنه صولنه
اوكنه اردينه اوستنه النه التى كره البلده اشارت ايده رك
سلام ويروب يد تجديد. سوره كريمه يى تكميل ايدر
وعقيده. * تحصنت بذى الملك والملكوت واعتصمت
بالعزة والجبروت وتوكلت على الحى القيوم الحليم الذى
لا ينام ولا يموت دخلت فى حرز الله دخلت فى حفظ الله
دخلت فى امان الله بحق كهيعص كفيت وحمعسق حميت
بلا حول ولا قوة الا بالله العلى العظيم * ذنوب كندى
بدننه اوفوروب اللرى ايله دخى وجودينى مسح ايدوب
تحصن ايدر بعده اعوذ بسمله ايله سوره آل عمراندن
واقع * الذين قال لهم الناس ان الناس قد جمعوا لكم

وَمَنلا لَدنْ تخليصلَرى قَصْدا ولنمليدر ايشته بونيت
خالِصَه ايله اوقونورسَه في الحَقيقَه جناب حَقه رنوع
عبادت وَدين آللهه يارْدم وَنُصرت دبمك اولهجغنه
﴿ اِن تَنصُرُوا اللهَ يَنصُرْكُمْ ﴾ آيت جليله سى موجبنجه نصرت
الهيّه نك ظهورى موعود وَدعانك قبول واجابتى دخى
مأمول قوى ايله مأمولدر فَافهَمْ وَاضبط هذا فالذيكر
اوقونمسنك طريقى بودركه ابتدا كمال طهارت وآبدست
ايله برتنها جه محلّه چكيلوب رضاءً لله ايكى ركعت نماز
قلوبنا ولكى ركعتنده سائر نمازلرده كى مثللو سبحانك
وَاعوذ بسمله وفاتحه دنصكره الم تر كيف سوره سنى
وَايكنجى ركعتنده فاتحه دنصكره اذا جاء سورسنى
اوقويوب بعد السّلام مع البسمله بر فاتحه واوچ اخلاص
شريفه وقويوب وَيدى صلوات شريفه اوقويوب ثوابنى
جميع انبياء ومرسلين وَاولياء عارفين وشهدا وغزات

حزب النصر

بسم الله الرحمن الرحيم

معلوم اوله كه بو حزب شريفك آدينه حزب النصر
دينيلور بونی بلاد اسلاميه دن بر بلده اوزرينه كفار
غلبه ايتديكده جناب حقدن نصرت غلبه ايتمك
ايچون كبار مشايخدن ابو الحسن الشاذلی قدس سره
حضرتلری اشارت معنويه ايله تأليف بيورمشلردر
وتجربه كرّه فائده وتأثيری مشاهده اولنوب بونك
قرائتی عقبنده سريعا نصرت الهيه ظهور ايدوب
كفار مضمحل وپريشان اولمش واهل ايمان كفار اوزرينه
غلبه ايتمشدر انجق بوراسی معلوم اوله كه بو حزب
شريف يالكز كفار اوزرينه اوقونور مؤمن موحدلر
ولا اله الا الله محمد رسول الله دين بر كيمسه
اوزرينه نقدر ظالم وفاسق وطاغی وباغی اولورسه

حزب النصر لحسن الشاذلی

فتوحات ایچون اوقونه‌بیلنیه

بسمله شریفه اوقونمیه‌جقدر

صاحب و ناشری

محمود بك مطبعه‌سی

نحن في كنف الله نحن في كنف رسول الله نحن في كنف
القرآن العظيم (نحن في كنف بسم الله الرحمن الرحيم
ألف ألف لا إله إلا الله محمد رسول الله صلى الله عليه وسلم
على كل منا نشرت ألفا ألف لا إله إلا الله محمد رسول الله
صلى الله عليه وسلم) نحول بيننا وبين ساعة السوء
إذا حضرت ألفا ألف لا إله إلا الله محمد رسول الله صلى الله
عليه وسلم (دارت بنا سورا كما دارت بمدينة الرسول
سبحان من ألجم كل متمرد بلسان قدرته وأحاط
علمه بما في بره وبحره سبحان الله وبحمده جل ربي
وقدر عز ربي وقهر والله المعين لمن صبر (ولذكر الله
أكبر) اللهم يا دافع السقم ويا بارئ النسم ويا
عالما جميع الآلام) ادفع عني البلاء والوباء والغلاء
والأمراض وموت الفجاءة برحمتك يا أرحم الراحمين
جعل الله تعالى مباركا وميمونا ومسعودا ومختارا

اشبو حزب البحر شرحی ترجمه‌سی [illegible] طبع و [illegible]
[illegible] دار الطباعه [illegible]
[illegible] سنه ۱۲ [illegible]
[illegible]

بحول الله لا يقدر علينا والله من ورائهم محيط
بل هو قرآن مجيد في لوح محفوظ فالله خير حافظا
وهو أرحم الراحمين إن وليي الله الذي نزل
الكتاب وهو يتولى الصالحين) فإن تولوا فقل
حسبي الله لا إله إلا هو عليه توكلت وهو رب
العرش العظيم) بسم الله الذي لا يضر مع اسمه
شيء في الأرض ولا في السماء وهو السميع
العليم (ولا حول ولا قوة إلا بالله
العلي العظيم وصلى الله على سيدنا
محمد وآله وصحبه
وسلم

م

فَأَنَّى يُبْصِرُونَ ۝ وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَى مَكَانَتِهِمْ
فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ (يس) وَالْقُرْآنِ
الْحَكِيمِ (إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ) عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ (لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَا أُنْذِرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ
غَافِلُونَ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَى أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ
إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ
مُقْمَحُونَ) وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ
سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ (شَاهَتِ الْوُجُوهُ
وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا
طس حم عسق مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ
لَا يَبْغِيَانِ (حم حم حم حم حم حم حم الْأَمْرُ
وَجَاءَ النَّصْرُ فَعَلَيْنَا لَا يُنْصَرُونَ) حم تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ
الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ (غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ
ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ بِسْمِ اللَّهِ بَابُنَا
تَبَارَكَ حِيطَانُنَا يس سَقْفُنَا كهيعص كِفَايَتُنَا
حم عسق حِمَايَتُنَا فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ (سِتْرُ الْعَرْشِ مَسْبُولٌ عَلَيْنَا وَعَيْنُ اللَّهِ نَاظِرَةٌ إِلَيْنَا

لِدَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ) وَسَخِّرْ لَنَا الرِّيحَ وَالشَّيَاطِينَ
وَالْجِنَّ وَالْإِنْسَ لِسُلَيْمَانَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَسَخِّرْ لَنَا كُلَّ بَحْرٍ
هُوَ لَكَ فِي الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ وَالْمُلْكِ وَالْمَلَكُوتِ
وَبَحْرَ الدُّنْيَا وَبَحْرَ الْآخِرَةِ (وَسَخِّرْ لَنَا كُلَّ شَيْءٍ يَا مَنْ
بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ كهيعص انْصُرْنَا فَإِنَّكَ خَيْرُ
النَّاصِرِينَ) وَافْتَحْ لَنَا فَإِنَّكَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ) وَاغْفِرْ
لَنَا فَإِنَّكَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ وَارْحَمْنَا فَإِنَّكَ خَيْرُ
الرَّاحِمِينَ وَارْزُقْنَا فَإِنَّكَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ وَاهْدِنَا وَنَجِّنَا
مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ) وَهَبْ لَنَا رِيحًا طَيِّبَةً كَمَا هِيَ
فِي عِلْمِكَ وَانْشُرْهَا عَلَيْنَا مِنْ خَزَائِنِ رَحْمَتِكَ وَاحْمِلْنَا
بِهَا حَمْلَ الْكَرَامَةِ مَعَ السَّلَامَةِ وَالْعَافِيَةِ فِي الدِّينِ
وَالدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللّٰهُمَّ
يَسِّرْ لَنَا أُمُورَنَا مَعَ الرَّاحَةِ لِقُلُوبِنَا وَأَبْدَانِنَا وَالسَّلَامَةَ
فِي دِينِنَا وَدُنْيَانَا وَكُنْ لَنَا صَاحِبًا فِي سَفَرِنَا وَخَلِيفَةً
فِي أَهْلِنَا وَاطْمِسْ عَلَى وُجُوهِ أَعْدَائِنَا وَامْسَخْهُمْ عَلَى
مَكَانَتِهِمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ الْمُضِيَّ وَلَا الْمَجِيءَ إِلَيْنَا
وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَى أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ

بسم الله الرحمن الرحيم

يا علي يا عظيم يا حليم يا عليم أنت ربي وعلمك حسبي فنعم
الرب ربي ونعم الحسب حسبي تنصر من تشاء وأنت
العزيز الرحيم نسألك العصمة في الحركات والسكنات
والكلمات والإرادات والخطرات من الظنون والشكوك
والأوهام الساترة للقلوب عن مطالعة الغيوب
فقد ابتلي المؤمنون وزلزلوا زلزالا شديدا وإذ يقول
المنافقون والذين في قلوبهم مرض ما وعدنا الله ورسوله
إلا غرورا فثبتنا وانصرنا وسخر لنا هذا البحر
كما سخرت البحر لموسى عليه السلام وسخرت النار
لإبراهيم عليه السلام وسخرت الجبال والحديد

واسمآء اللهدن قرق اسمآء شريفه يى متضمندر وصلى الله
على سيدنا محمد وآله وصحبه وسلم ايله ختم اولنور دعوات
واذكارده مستحب اولان وارد اولديغى وزره اوقنمق التزام
اولنوب زياده ونقصاندن اتمه مكدر زيرا خاصه حضرت شيخدن
بو جهله صادر و وارد اولديشه اول منوال اوزره اوقنمقدر
كنه شارح مرحوم ديركه سن بو حزب شريفك قراءتنه دوام و آثار
دينك وقوع وظهورينه جزم ايله زيرا بو حزب شريف جنة العارفين
وجنة الخائفين وسيف الله القاطع والترياق المجرب اوصاحبنه
سوصونمدر قرائتنه دوام ايدن كمسنه حيه وعقرب وسائر
موذياتدن دخى امين اولور شارح شيخندن نقل ايدركه شيخى
بيورمش بو حزب شريف جليلك بنم عندمده مرع سيف صارمدر يعنى
كسكين قليجدر لكن مرتبى اولان شيخ شاذلى قدس سره العزيز
حضرتلرينه متصل سند ايله اجازتى اولان
مشايخدن مأذون اولمق لازمدر

تمت

شیء اشیادن برشی (فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ يرده وكوكده
اولان اشيادن برشى (وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ الله ذو الجلال
سميع وعليم صفتلريله متصفدر بوذكر شريف دخی اوچ کره
تكرار اولنور وَلَا حَوْلَ معصيتدن حول وانفصال
وَلَا قُوَّةَ طاعت ولحسناته قوت وقدرت حاصل دكلدر
إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ (انجق على عظيم اولان حق جل وعلا
حضرتلرينك توفيقيله حاصلدر حاكم مستدركنده امام طبراني
معجم كبيرنده روايت ايلديلركه بركمسنه لا حول ولا قوة الا
بالله ديسه طقسان طقوز درلو علته دوادر بو علتلرك
بك ايسرى يعني اهوني همدر وغمدر كنه امام طبراني روايت
ايتديلر رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلم حضرتلرى بيوردى
لا حول ولا قوة الا بالله كنوز جنتدن بركنزدر بو دخى
اوچ كره تكرار اولنور حضرت شيخ قدس سره على عظيم
ايله بنا ايدوب كندى بو اسميّ شريفين ايله ختم ايتدى اختتام
افتتاحه موافق و مطابق اولدى شارح رحمه الله ديركه
بو حزب شريفك اسرارينه انجق علمده راسخ اولان كمسنه لر
مطلع اولورلر اوتوز التى آية كريمه و التى احاديث نبويه

قوللرینی دوست اتخاذ ایدر و حفظ و حمایه لرینی درعهده
ایدر کندولرینی غیریه اصمرلمز یعنی بالذات حق جل و علا
حضرتلری تولی و نصرت ایدر شیخ زروقی بو آیه نکرار اتمز
(حَسْبِيَ اللّٰهُ) ❊ الله ذو الجلال حضرتلری بنا کفایت ایدر
امورمی کندویه تفویض و کفایتنه اعتماد اتدم (لَا إِلٰهَ
إِلَّا هُوَ) ناصر و رزاق و معین انجق ذات پاکیدر (عَلَيْهِ
تَوَكَّلْتُ) انجق حق تعالی اوزرینه توکل ایدوب امورمه موکل
اتدم رجا و خوفمی انجق کندندندر (وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ
حق تعالی ملك عظیم صاحبیدر یاخود احکام و مقادیر
کندندن نزول ایدن کائناتی محیط جسم عظیمك صاحبیدر
اشبو آیه کریمه اوچ کره یاخود یدی کره قرائت اولنور ❊
(بِسْمِ اللّٰهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ) بو حزب شریف قرائت اولندقده
اصبحنا اخشام قرائت اولندقده امسینا تقدیر اولنور
معناسی بز صباحه داخل اولدق یاخود اخشامه داخل اولدق
حق جل و علی حضرتلرینك اسم شریفنه ملابس و مصاحب
اولدیغمز حالده اول الله ذات واجب الوجودکه (لَا يَضُرُّ
مَعَ اسْمِهِ) اسم شریفنی ذکر ایله برابر ضرر ویرمز

صائم اولوب كل يوم بو حزب شريفى اون ايكى كرّه قرائت
بعده يا حفيظ احفظنى من جميع الآفات برحمتك يا ارحم
الرّاحمين ديه وهر منزلده وعند الارتحال حزب شريفى قرائت
ايليه باذن الله تعالى انس وجنّك شرّندن مصون ومحفوظ
اولور (فَاللّٰهُ خَيْرٌ حَافِظًا) الله تعالى حضرتلرى حفظ
ايديجيلك جهتندن زياده خيرلودر ❊ وَهُوَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ
دخى رحمت واحسان ايديجيلرك ارحميدر حاكم مستدركنده ابو الدّرداء رضى الله عنه روايتيله تخريج اتمشكه
رسول الله صلّى الله عليه وسلّم بيورمش حق تعالى حضرتلرينك يا ارحم الرّاحمين دينن كمسنه يه مؤكّل وار در بر كمسنه
اوچ كرّه يا ارحم الرّاحمين ديسه ملك مؤكّل اول كمسنه يه
خطاب ايدركه اى كمسنه تحقيق ارحم الرّاحمين سنك اوزرينه
اقبال ايلدى مطلوبك نه ايسه طلب ايله اشبو آية كريمه يى
اوچ كرّه تكرار اولنور (اِنَّ وَلِيِّيَ اللّٰهُ) تحقيق بنم ناصرم
وحافظم الله تعالى حضرتلريدر (الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ) اوليه
ذات پاككه قرآن كريمى تنزيل ايلدى (وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ)
دخى حق تعالى حضرتلرى صلاح ايله موصوف اولان

اولور وبرجبارك يانندن يكرمى سكز كره تلاوت
ايلسه شرندن امين اولور (سِتْرُ الْعَرْشِ) عرش اعلا
نك اورتوسى مرادسايه سيدر (مَسْبُولٌ عَلَيْنَا)
دنياده بزم اوزريمزه صارقمشدر مراد وقايه اللهدر
اولمقدر (وَعَيْنُ اللّٰهِ) حق جل وعلا حضرتلرينك حفظ
ومعونتى (نَاظِرَةٌ اِلَيْنَا) بزلرى حفظ ايدر بو مقامده اصحاب
عين ديغيجون يتمش كره فارجع البصر هل ترى من فطور
ايه كريمه سى تلاوت اولنور (بِحَوْلِ اللّٰهِ) حق تعالى
حضرتلرى قوت وقدرتيله (لَا يَقْدِرُ عَلَيْنَا) اعدا بزم
اوزريمزه ضرر ايدرشيله وصوله قادر اولمازلر
(وَاللّٰهُ مِنْ وَرَآئِهِمْ مُحِيطٌ) حق سبحانه وتعالى حضرتلرى
علمنده خفى ونهان دكلدر بَلْ هُوَ قُرْاٰنٌ مَجِيدٌ كتاب
منزل كريم وشريف كثير الخير قرآندر (فِى لَوْحٍ مَحْفُوظٍ)
محفوظدن ثابتدر روايت اولنوركه لوح محفوظك صدرنده
لا اله الا الله وحده دين الاسلام ومحمدا عبده ورسوله
فمن امن بالله وصدق بوعده واتبع رسله ادخل الجنة
اكرسلا متطريق مراد اولنورسه قبل الخروج اوج كون

وانا له لحافظون وحفظناها من كل شيطان رجيم وحفظاً
ذلك تقدير العزيز العليم ان كل نفس لما عليها حافظ ان
بطش ربك لشديد انه هو يبدئ ويعيد وهو الغفور
الودود ذو العرش المجيد فعال لما يريد هل اتيك حديث
الجنود فرعون وثمود بل الذين كفروا في تكذيب والله من
ورائهم محيط بل هو قرآن مجيد في لوح محفوظ مصنفي
رحمه الله بو يله ذكر وبيان اتمشدر ⁂ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللّٰهُ
يا محمد الله تعالى حضرتلری سندن اعدانك مؤنت وثقلتی
زمان قريبده رفع ايدر امام زجاج ديمشكه بو قول شريف
كريم حق تعالى حضرتلری طرفندن نبی محترم صلی الله تعالى
عليه وسلم حضرتلرينه نصرت واعانتی ضمان وتكفلدر كه
دين قويم وشرع شريف ايات سائره اوزره اظهار وايلد اعدا
سينك شرندن كندو يه كفايت ايدر ⁂ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
حق جل وعلى حضرتلری سميع وعليمدر شيخ زروق رحمه الله
بيورمشكه بو آية كريمه اوچ كره تكرار اولنور روايت
اولنور كه بر كمسه بو آية كريمه هر كون ايكيوز بكرمی بر كره
تلاوت ايلسه انس وجنك شرندن وآفاتدن مصون ومحفوظ

اوج دفعه نفس ایلسه یعنی اوفورسه اول ظالم تکلم ایدمز
انجق اول کمسه نك محبتی ایلدیکی کلامله تکلم ایدر دعا
بودر تعززت بعزة والجبروت وتوكلت على الحي الذي
لا يموت شاهت الوجوه وعميت الابصار وتوكلت على
الواحد القهار کذلك بر ظالمك یاننه کیردکن اطفأ غضبك
بلا اله الا الله واستجلبت رضاك بلا اله الا الله دیسه شرندن
امین اولوب وحاجتی قضا اولنور بعض علما دیدیلرکه بر کمسه
صباح نمازنك سننده رکعت اولاده سورهٔ الم نشرح
ورکعت ثانیده سورهٔ فیلی قرائته دوام ایلسه اول کمسه
دن هر بر ظالمك دستِ تعدیسی قصر اولنوب واوکونك
شرندن وقایه اولنور فائده روایت اولندیکه بر جماعت
بر کمسه‌یی سیفله ضرب اتدیلر سیوفلری اول کمسه‌یه
تأثیر ایدیمیوب بر وجهله قطع ایده مدیلر بعده اول کمسه‌یه
سببه بندن سؤال اولندقده شو آیهٔ کریمه‌یی اوقوردم زمانمده
دیوب جواب وردی ولا يؤده حفظهما وهو العلي العظيم
فالله خير حافظا وهو ارحم الراحمين له معقبات من بين
يديه ومن خلفه يحفظونه من امر الله انا نحن نزلنا الذكر

بو اسم شریف یا خود سورۀ شریفه حم آیتنا ... اعدادن برمطاب
الحمایه مز در حیوة الحیوان مؤلفی امام دمیری بیورر که بر کمسنه شرندن
خوف اتدیکی آدمك یاننه دخول اتدکده کهیعص حم عسق
بونلری اوقوسون جمله حروفی اون عدد در هر حرفی قرائت
اتدکده صاغ الینك باش پرمغنی عقد ایده رك صول الینك
باش پرمغنه ختم وجمیع پرمقلرینی عقد تمام اولدقده خفیتر
سورۀ فیلی اوقیوب ترمیهم قول کریمه سنه کلدکده اون کرة
بو کلمۀ شریفی تکرار ایدوب هر تکرار اتدکده عقد اولنان پرمق
لرین برینی فتح ایده باذن الله تعالی خوف اتدیکی کمسه نك شرندن
امین اولور بو بر امر عجیب ومجربدر کذلك خوف اولنان
کمسه نك یاننه دخول ایدرکن رب ادخلنی مدخل صدق واخرجنی
مخرج صدق واجعل لی من لدنك سلطانا نصیرا آیة کریمه سنی
قراءت ایلسه باذن الله تعالی انك شرندن امین اولور
بر کمسه خوف اتدیکی حیوان مفترس یا خود انسان ظالمك
یوزینه بو آیة کریمۀ قراءت ایلسه ضررندن امین اوله آیت
بودر الله ربنا وربکم لنا اعمالنا ولکم اعمالکم لا حجة بیننا
وبینکم الله یجمع بر کمسه ظالمك یوزینه اشبو دعاء اوقیو

عزیز وعلیم صفتلریله موصوف ومنعوتدر (غَافِرِ الذَّنْبِ)
گناهلری ستر ایدیجی .:. وَقَابِلِ التَّوْبِ) دیلدیکی کمسنه لرین
توبه سنی قبول ایدیجی .:. شَدِيدِ الْعِقَابِ) طغیان وحدودی
تجاوز ایدنلره عذابی شدیددر (ذِي الطَّوْلِ) مشرکیندن غنی
یاخود قدرت ونعمت وفضل وغنا وسعة صاحبی دیمکدر
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ .:. معبود بالحق انجق ذات پاکیدر إِلَيْهِ الْمَصِيرُ
انجق رجوع کندویه اولور علی حسب الافعال مجازات ایدر
بِسْمِ اللهِ بَابُنَا .:. بسمله شریفه خیر وکرمه وصول وغم والمدن
خلاص اولمامزده بزم قپومز مثابه سنده در مراد اسم شریفی عین
باب فلمق دکلدر بلکه معنی هر بر شیء که نتیجه طلب اولنه انجق حق تعالی
حضرتلرینک امداد واعانه سی واسم شریفنک برکتیله اولور
دیمکدر (تَبَارَكَ حِيطَانُنَا) سوره شریفه ملک بزم اعدادن
حصن وقلعه مزدر (يس سَقْفُنَا) سوره یس بزه کوکی ونوری
نوقمز جانبندن آفات نزولندن بزی ستر وحمایه ایدر كهيعص
حق سبحانه وتعالی حضرتلری یاخود بو سوره جلیله یاخود
بو حروفدن اخذ اولنان کاف کفایت جمیع جهاتدن وقوع
بولاجق ضررلردن حفظ وحمایه ده بزه کافیدر حم عسق

کلامندن اولدیغمز ایمان ایدوب و بنی تلاوت ایدن کمسنه یی بو بابده
بار جحیمه ادخال ایلیه ٭ امام سیوطی دیمشکه بو حدیث مرسلدر
(حُمَّ الْأَمْرُ) امر وشان قضا اولندی و تمام یعنی درگاه اجابتینا
رب العالمین نه دفع اولنان ادعیه و تضرعاتمز هدف قبول
و نشانگاه اصابت ایتدی (وَجَاءَ النَّصْرُ) دخی طرف الهیدن
موعود اولان نصرت و اعانت کلدی حضرت شیخک اجابته جزم
و یقین اولدیغیچون صیغهٔ ماضی ایله تعبیر ایتدی بو وردی اوقیان
کمسنه دخی اجابته جزم و یقین اوزره تلاوت ایتملیدر ادعوا الله
وانتم موقنون بالاجابة و فقنجه قبول اولورمی اولمازمی دیو
شك و تردد اولنمق ارباب نیاز و خلوصه لایق دکلدر
(فَعَلَيْنَا لَا يُنْصَرُونَ) پس اعدا بزم اوزریمزه منصور اولمازلر
حضرت شیخ قدس سره تفألاً بو نیله بیورورلر یاخود ادعوا الله
وانتم موقنون بالاجابة فهوا سنجه دعا اجابته قرین اولدیغنه
قلبکز هدی نور یقین ایله منور اولدیغنی اشعار ایدر ٭
حم تنزیل الکتاب ٭ قرآن باهر البرهان جبریل امین واسطه سیله
تنزیل و ارسال من الله سبحانه و تعالی حضرتلرینك جانب عزتندن
تنددر اویله ذات پاك واجب الوجود که ٭ العزیز العلیم (1)

بحر روم و بحر هند اولوب حاجزدن مراد جزائر دیدیلر
بعضیلر بحردن مراد بحر فارس و بحر روم دبر برزخدن مراد جزائر
دیدیلر بعضیلر بحردن مراد اسما و بحار ضددر زیرا هر یلده
بو ایکی دریا بر برینه ملتقی اولورلر دیدیلر حم بو لفظ شریف
یدی کره تکرار اولنور قرآن کریمده اولان حوامیم سبعه یه هم
ایما در و حوامیم دیباج قرآندر و هر کره ده جهات ستدن برینه
اشارت اولنه اول اوکنه ایکنجی صاغ طرفنه اوچنجی صول
طرفنه دوردنجی اردینه بشنجی فوقنه التنجی تحتنه یدنجی جمیع اطرافنه
اشارت ایدوب اشبو جهاتدن کله جك بلالردن جل و علا
دفع و رفع ایلر دیو قلبندن نیت ایدر و یدنجی حم دن صکره
اللهم لا تقتلنا بغضبك ولا تهلكنا بعذابك وعافنا قبل ذلك
ولا تؤاخذنا بسوء اعمالنا ولا تسلط علينا من لا يرحمنا وكف
ايدي الظالمين عنا دیوب بعده حم الامر الله بدا ایدر روایت
اولندیکه حوامیم جنت بقچه لرندن بر بقچه دروینه روایت
اولنورکه حوامیم یدیدر و ابواب جهنم دخی یدیدر هر حوامیم
ابواب مذکوردن برنده طوروب اللهم لا تدخل هذا الباب
من كان يؤمن بي ويتضرع لي دیوب دعا ایدر یعنی یا رب بن سنك

ابداع اولندیغنی ادراك ایدر مشلر راویدر که بن بونی عند الشدائد
جنه یعنی قلقان و دستره اتخاذ ایتدم بحمد الله وقایه ایله مرزوق
اولدم برکسنه بوم خمسده صائم اولوب وجمعه کونی ساعت
اولیده کهیعص و حمعسق اسملرینی سمددن برخاتم اوزرینه
نقش ایدوب تختم ایلسه عند الاکابر مقبول وعند الناس محبوب
وجمیع امورنده نافذ الکلام اولور کمال معرفة الله قصد اولنورسه
اوچ کون صائم اولوب وبو حزب شریفی اون طقوز کره تلاوت
ایده وبو مقامده لا اله الا انت سبحانك انی کنت من الظالمین
دیوب اللهم انی اسئلك کمال المعرفة وحقیقة الیقین برحمتك
یا ارحم الراحمین دیوب بعده مرج البحرین دن ابتداء ایلیوب تمام ایده
مرج البحرین حق سبحانه وتعالی حضرتلری عذب وملح اولان
ایکی دریایی ارسال وتخلیه ایندی یعنی صلی ویردی ٭ یلتقیان
ایکی دریا بر برینه ملاقی اولورلر ٭ بینهما برزخ ایکیسنك
اراسنده حق تعالی حضرتلرینك قدرتندن بر نوع حاجز ومانع
اولوب لا یبغیان ٭ ایکی دکز بر برینه مختلط اولوب متضرر
اولمازلر واحدهما اخرا اوزرینه واحدهما اخرا اوزرینه بغی اتمز
وباش اوزرینه غرق ایله طغیان اتمزلر بعضیلر بحردن مراد

اول ساعتده طهارت اوزره بر كومشدن خاتم اوزرينه نقش ايلسه
حق سبحانه وتعالى حضرتلرى قلبنى احيا ورزقنى توسيع ايدر اشبو اسملر
اسم اعظمدر دينلدى ∴ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا تحقيق خائب و
خاسر اولدى جناب واحد لايزال شريك ادعا ايله بر كمسنه عقللرى
قصد اولنورسه بو مقامده صم بكم عمى فهم لا يعقلون ديو بعض
وعنت الوجوه بدا ايدر طسٓ شارح درك شيخ زروق
طريقندن مأذون اولان بو لفظى تكرار ايتمز غيرى طريقدن مأذون
اولان دورت كره تكرار ايدر طا طهارتدن سين سلامتدن دلالت
ايدر طهارت وسلامت بو سوره شريفه ده ذكر اولنان انبيا
واتباعنه حاصل اولديغى كبى اوقيان كمسنه دخى طهارت وسلامت
حصولينى قلبندن نيت وطلب ايدر ابن عباس حضرتلرى تفسيرنده
بيورمشكه طسٓ اسماء الهيه دندر حمٓ عسٓقٓ ابن عباس
رضى الله عنهما بيورمشكه انبيادن هر برينه عليهم الصلوة و
السلام حمٓ عسٓقٓ وحى اولنمشدر معناسنده بعضيلر ديمشلر
حا جناب حقك حلمنه ميم مجدنه عين علمنه سين سناسنه
قاف قدرتنه دلالت ايدر روايت اولنمشكه حمٓ عسٓقٓ رسول الله
صلى الله عليه وسلم حضرتلرينه نازل اولدقده بونده بر شى عظيم

سرور عالم صلّى الله عليه وسلّم نمازه مشغول ایدیلر ابوجهل
حضرت سلطان کونینه ضرب ایلیه دردحال بامر الله المتعال الى
بوغازینه طولانوب وطاش الینه یاپشدی حتی مشقة عظیم ایله
النی طاشدن آیردیلر قومنه رجوع ایدوب کیفیتنی خبر ویردکده
بر کنجو کافرین کیدر بو حجر ایله حاشا قتل ایده‌رم دیو اول صویه کیدیجک
ایکی کوزلری کور اولدی ❁ شاهت الوجوه ❁ کافرین یوزلری قبیح
و ذلیل اولدی و خائب و خاسر اولدیلر مطلوبلرینه نائل اولمدقلری
حالده کیری دوندیلر حضرت رسول الله صلّى الله علیه وسلّم غزوهٔ
حنینده ترابدن و اوفاق طاشلردن بر قبضه آلوب کافرلرک یوزلرینه
طوغری آتدیلر و شاهت الوجوه بیوردیلر بامر الله تعالى جمله‌سنک
کوزلرینه دخول ایتدی بو لفظ اوچ کره تکرار اولنور ❁ وعنت
الوجوه للحی القیوم ❁ بنفسه قائم اولوب غیره احتیاجی
اولمیان ذات پاک احدیته بتون وجوه کافر ذلیل اولوب خضوع
ایتدیلر اشبو اسمین شریفین اسرافیل علیه السلامک ازکارندندر
بر کمسنه کونده قرق کره اوقوسه حق جل و علی حضرتلری قلبنی احیا
و فکرنی تنویر و عسیر اولان امورنی تیسیر ایدر و کندونی حکمتله انطاق
ایدر و صدرنی معرفتله مشروح ایدر بر کمسنه بو اسملری جمعه کونی

اوزره طبع اولنديغى بيان ايچون تقرير درايات و نذر
كندولره فائده ايتمز جنتيله حاللرينى بوغازلرينه دمورلر
اورلمش كمسنه لره تمثيل ايله يعنى آيه كريمه نك بحسب الظاهر معناسى
بن عظيم الشان انلرك بوينلرينه دمورلر وضع ايتدم ديمك
اولور حقيقتده ايسه مراد بو اولميوب تقرير اولديغى اوزره تمثيل
طريقيله در ؛ فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ ؛ اول دمورلر چنه لرى التنه
قدر واصله در كندولرينى براقماز كه باشلرينى اشاغى اينديرلر
فَهُمْ مُقْمَحُونَ ؛ پس انلر باشلرينى يوقارى قالديروب كوزلرينى يومو
چيلودر حقه التفات ايتمزلر و بوينلرينى حق طرفه چويرمزلر و
باشلرينى اشاغى اينديرمازلر ؛ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ
سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ؛ يعنى بز انلرك نجه موانع
ايله ايماندن منع ايتدك انلر كفردن ايمانه خروجه قادر اولمازلر
اوكلرندن و آردلرندن سد ضرب اولنمش كمسنه لر كبى حقى كورمز
لرينى اعمى قيلدق انلر سبيل هدايى كورمزلر قاضى بيضاوى نقل ايدركه
ابوجهل لعنه الله يمين ايتمش كه رسول الله صلى الله عليه وسلم
حضرتلرينك مبارك سر سعادت افسرلرينه ضرر ايصال ايليه
البته بر بيوك طاش آلوب حضرتك اولديغى محله كلدى حضرت

ویاکب منزله نك جمعیسی اوزره حقله حکم ایدیجید راوبله
اولان قرآن حکیمه قسم ایدوب یمین ایدهرمکه اِنَّكَ لَمِنَ
الْمُرْسَلِينَ ۞ تحقیق بتحقیق یا محمد سن زمرهٔ مرسلیندن سین
یعنی دعوة الی الله ایچون بعث وارسال اولنان رسوللردن
دن سین ۞ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ۞ تحقیق سن طوغری یول
اوزرهسین تَنزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ۞ قرآن کریم عزیز ورحیم
اولان جناب حقك جبرئیل وساطتیله سنك اوزرینه منزلیدر
یعنی تنزیل اولنمش کلامیدر ۞ لِتُنذِرَ ۞ یا محمد سن انذار
وتخویف ایلمك ایچون تنزیل اولنمشدر قَوْمًا اول قومکه
مَّا أُنذِرَ آبَاؤُهُمْ ۞ اول قومك اقربین اولان بابالری مدت
وافره اوزاد یغندنا ایچون انذار اولنمدیلر فَهُمْ غَافِلُونَ
انلر انذار اولنمدیلر اول سببدن غافل اولدقلری حالده قالدیلر
لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ ۞ تحقیق لاملئن جهنم من الجنة والناس
اجمعین قولی حق وثابت اولدی ۞ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ انلرك چوغی
اوزرینه ۞ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۞ پس انلر ایمان اتمزلر ایمان
اتمیه جکلری علم ازلیده قرارداده اولان کسنه لردندر
إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا کفراوزره تصمیم وقطو بلری

بن عظيم الشان انلرين كوزلريني اعمى ايدم ❊ وَلَوْ نَشَاءُ
لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَى مَكَانَتِهِمْ ❊ دخي بن عظيم الشان مراد ايلسم
مكانلرنده انلري مسخ ايدرم يعني صورتلريني تبديل وتغيير
ايله كندولريني ميمون وخنزير شكلنده قيلارم فَمَا اسْتَطَاعُوا
مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ ❊ اولدقلري حاله رجوعه قادر اولمان
لرا علا اوزرينه نصرت ودشمان عسكرينك انهزامي مراد
اولنورسه بو مقامده بر قبضه تراب اوزرينه سيهزم الجمع
ويولون الدبر اية شريفي قرائت اولنوب مقاتله اثنا سنده
اوزرلرينه رمي اولنور ❊ يس يعني يا محمد ياخود يا رجل
يا سيد البشر روايت اولنديكه بر كمسنه كل يوم سوره شريفه
تلاوت ايلسه حق تعالى حضرتلري هر همّ وغمدن كندويه
كفايت ايدر و جناب حقدن طلبي جائز اولان اشيادن نه كه
استرسه كندويه اعطا ايدر بر ظالمك يانينه دخول ايدر سك
فهم لا يبصرون ايتنه قدر قرائت ايلسه بهر حال شرندن امين
اولور و بر كمسنه فراشنه كيردكده انا جعلنا في اعناقهم دن
بدأ ايدوب فهم لا يبصرون ايتنه ختم ايلسه سارق شرندن
امين اوله وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ قرآن حكيمونكه اول ذو حكمتده

دخی یاربّ سنك بزلره سفریمزده کافی و معین ولك
وَخَلِیفَةً فِي أَهْلِنَا ۞ دخی اهل و عیالمزی حفظ و حمایه
ده بزدن خلیفه اول ۞ وَاطْمِسْ عَلَى وُجُوهِ أَعْدَائِنَا ۞
دخی دشمانلریمزن ذات وجوهلرینی محو وازاله ایله وطمس
لغتده محو وازاله معناسنه اولوب علی ایله صله لندیغی
غلبه معناسینی تفهیمنه مبنی وجوه دن مراد ذوات اولوب
ذکر جزء واراده کل طریقیله یاخود وجوه لفظی مقحم و زائد
اوله ۞ وَامْسَخْهُمْ عَلَى مَكَانَتِهِمْ ۞ دخی دشمانلریمزی
اولدقلری مکانده مسخ ایله یعنی صورتلرینی تغییر ایله
فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ۞ انلر قادر اولمسونلر الْمُضِيَّ وَلَا الْمَجِيءَ
إِلَيْنَا ۞ رجوع اتمکله و بزم طرفمزه کلمکه بوندن صکره حضرت
شیخ تحقیقاً للطلب طمس و مسخ آیتلرینی ذکر ایدر وَلَوْ نَشَاءُ
لَطَمَسْنَا عَلَى أَعْيُنِهِمْ ۞ اکربن عظیم الشان مراد ایلسم
کفارین کوزلرینی ازاله واذهاب ایدرم رتم برجنسدن مخ
وازاله ایدرم رمکه کوزلرینك قپاقلری وشقی ظاهر اولمز
فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ ۞ کفار طریقه مبادرت ایدر ۞
فَأَنَّى يُبْصِرُونَ ۞ نه کیفیتده بوللری کورزلر حال بوکه

اولمايرق عافيتهٔ مصاحب اولديغمز حالده ؛ فِي ٱلدِّينِ
وَٱلدُّنْيَا وَٱلْاٰخِرَةِ ؛ امور دينڭ باطله ميلي يلمدن احوال
دنياده علت واسقامدن اوراخرتڭ مقام ابراده نيل
ووصول خصوصنده ؛ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ تحقيق سن
ممكناتدن هر شيئه قادرسين سنى اشيالردن بر شيء عاجز
قيلماز عمارت املاك مقصود ايسه بو مقامده ربنا اتنا في
الدنيا حسنة وفي الاخرة حسنة وقنا عذاب النار آيت كريمه
سني يوز كره تلاوت ايليه ؛ اَللّٰهُمَّ يا الله جلّ شانه وعمّ نواله
يَسِّرْ لَنَا أُمُورَنَا بزلره امورمزى يعنى كاروبارده مزى تسهيل
وتيسير وآسان ايله ؛ مَعَ ٱلرَّاحَةِ لِقُلُوبِنَا وَأَبْدَانِنَا ؛
قلبلرمز اسقام وآفاتدن راحت واسايش مصاحب اولديغى
حالده ؛ وَٱلسَّلَامَةِ فِي دِينِنَا وَدُنْيَانَا دخى بزه دنياده سلامت
وعافيت مصاحب اولديغمز حالده سلامت طلبنڭ مبالغه
واهتمامدن ايچون حضرت شيخ بو فقره تكرار ايراد ايلدى
بو مقامده زوال عسر وسهولت ايچون يوز كره يا ميسر كل
عسير يسير مرادى وسهله بفضلك الواسع يدى كره حمد يوب
اللرين يوزينه مسح ايليه ؛ وَكُنْ لَنَا صَاحِبًا فِي سَفَرِنَا

ایله بزلری تخلیص ایله و رها یاب ایله ؛ مِنَ الْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ ؛ ظلم و تعدّی ایله موصوف اولان قوم ملحود
واز اسندن برکسنه ظالملک شرّندن نجات بولمق مراد ایدرسه
بومقامده ثمّ ننجّی الّذین اتّقوا ونذر الظّالمین فیها جثیّا
آیۀ کریمه سنی قرائت ایلیوب بعده واهدنا ایله شروع ایده
وَهَبْ لَنَا رِيحًا طَيِّبَةً ؛ کذی عند عزّتندن بزلره روزکار
موافق و شرطه توفیق هبه و اعطا ایله که سفینه مزی
سلامت و راحت اوزره جریان ایلیه اویله ریح طیّبه که
كَمَا هِيَ فِي عِلْمِكَ سنک ازلی اولان علم عزّتکده ثابت اولدیغی کبی
وَانْشُرْهَا عَلَيْنَا اول ریح طیّبه بزم اوزریمزه نشر ایله ؛
مِنْ خَزَائِنِ رَحْمَتِكَ ؛ سنک رحمتک خزینه‌لرندن انزال اولنمش
اولدیغی حالده نافذ الکلام اولوب مرتبه عالی و ناصر طرفنه
منقاد و مطیع اولمق مراد ایدرسنک بو راده ایکیوز سکسان کرّه
یا عطوف یا رؤف یا رحیم اسماء شریفه سنی قرائت ایله ؛
وَاحْمِلْنَا بِهَا ؛ دخی اول ریح طیّبه ایله بزلری حمل ایله حَمْلَ
الْكَرَامَةِ ؛ . بر نوع حمله ایله که خارق عاده اوله مَعَ السَّلَامَةِ
وَالْعَافِيَةِ طوارق و آفاتدن سلامته و اسقام و بلایه مبتلا

يا موجود يا باسط يا كريم يا وهاب يا ذا الطول يا غني
يا مغني يا فتاح يا رزاق يا عليم يا حي يا قيوم يا رحمن
يا رحيم يا بديع السموات والارض يا ذا الجلال والاكرام
يا حنان يا منان الحقني منك بنفحة خير تغنيني بها عمن
سواك ان تستفتحوا فقد جاءكم الفتح انا فتحنا لك فتحا
مبينا نصر من الله وفتح قريب اللهم يا غني يا حميد
يا مبدئ يا معيد يا ودود يا ذا العرش المجيد يا فعال لما
يريد اكفني بجلالك عمن سواك واحفظني بما حفظت به
الذكر وانصرني بما نصرت به الرسل انك على كل شيء
قدير راوي روايت ايدركه بر كمسنه هر نماز عقبنده
خصوصا جمعه نمازندن صكره بو دعايه مداومت ايليه
حق تعالى حضرتلري اول كمسنه‌نك هر خوفدن محفوظ
واعداسي اوزرينه منصور ايليوب كندوني اغنا ومأمول
اتمديكي يردن رزقني اعطا ومعيشتيني تيسير وديوني
قضا ايدر طاغلر مقداري ديونه مستغرق اولسه فضل
وكرمندن تاديه ايدر. واهدنا دخي بزلري طريق
مستقيمه هدايت ودلالت ايله وثبتنا دخي لطفك

لرين خيرلوسى سين ؛ وَارْحَمْنَا فضلك ايله بزلره رحمت
واحسان ايله ؛ فَاِنَّكَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ؛ پادشاه مكرندن
امين اولمق ايچون قصد اولنسه بو مقامده يكرمى طقوز
كرّه فاغفر وارحم وانت خير الرّاحمين ديوب بعده ايكيوز
طقوز كرّه يا رحيم يا وهّاب يا غنىّ ديوب بعده وارحمنا
فانّك خير الرّاحمين ديه ؛ وَارْزُقْنَا دخى نعمتلرندن بزلره
مرزوق ايله ؛ فَاِنَّكَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ؛ تحقيق سن رزق
ويريجيلرين خيرلوسى سين ؛ اگر مقصود طلب رزق اولورسه
بو مقامده اوچيوز سكز كرّه يا كريم يا وهّاب يا ذا الطَّوْل
يا رزّاق يا غنى ديه بعده وارزقنا فانّك خير الرّازقين ديه
حيواة الحيوان صاحبى امام دميرى ذكر ايدركه شيخى ابو عبد
الله محمّد قريشيدن اولدخى شيخى ابو الرّبيع مالكيدن تحديث
وروايت ايدوب دركه ابو الرّبيع مشار اليه محمّد قريشىيه
خطاب ايدوب ديمشكه سكا كنج تعليم ايدهيم كه نقدر
خرج وصرف ايلهسك دوكنميه مرقوم دخى بلى احسان
ايدرسكز تعليم بيورك ديو تمنّى ورجا ايتدكده ابو الرّبيع
بيورمشلركه بو دعاء قرائت ايله يا الله يا احد يا واحد

شريفى اوچ كرّه تكرار اولنور عظمتنه تنبيه وقلوبه تهييج ايچون
انصرنا ؞ بزلره نصرت عنايت ايله فانك خير الناصرين ؞
تحقيق جناب عزّتك ناصرلرين خيرليسيدر مقصوده ظفر
واعدادن نجات ايسه بو مقامده يكرمى بر كرّه انّى مغلوب
فانتصر واجبر قلب المنكسر واجمع شمل المدثّر انّك انت
الرّحمان المقتدر اكفنى يا كافى وانا العبد المفتقر وكفى بالله وليّا
وكفى بالله نصيرا انّ الشّرك لظلم عظيم وما الله يريد ظلما
للعباد فقطع دابر القوم الّذين ظلموا والحمد لله ربّ العالمين
اوقيه ؞ وافتح لنا ؞ دخى بزلره ايچون غيث ونبات بركاتندن
وشمس وقمر تسخيرندن وابواب نصرت وظفر ورحمت وتوبه
ومغفرت قبوللرينى فتح ايله ؞ فانك خير الفاتحين ؞
تحقيق سن تفضيل واحسان ايديجيلرين خيرلسيسين طارلق
وقپانقلق عقبنده اظهار خير وسعه ايله ياخود حاكمنك
خيرلوسيسين ديمك اوله حكم معناسنه كلان فتح لفظندن
مشتق اولمش اوله ؞ واغفر لنا ؞ دخى كناهلرمزى
مغفرت ايله دنياده ستر وآخرتده عفو ايله ؞ فانك
خير الغافرين ؞ تحقيقا سن كناهلردن تجاوز ايديجى

بلاشك شاهد مقصود زیب آغوش مرام اوله اول
دعا بودر ؛ اللهم انت العزیز الحکیم وانا عبدك الضعیف
الذلیل الذی لا حول ولا قوة الا بك اللهم سخر لی فلانا کما
سخرت فرعون لموسی علیه السلام ولین قلبه کما لینت
الحدید لداود علیه السلام فانه لا ینطق الا باذنك وقلبه
بیدك جل شانه وجهك یا ارحم الراحمین کهیعص اوج کره
بعض علما دیدیلر که اشبو فواتح سوره متشابهاتدندر و لوب
بونلره تعلق تام ایله حق جناب واجب الوجوده علمی تعلق ایدر
کاه بعض خواص اولیایی مطلع قلدیغی اولوز جمهور علما بو فواتح
اوزره تکلم خصوصنده اختلاف ایتدیلر بعضیلر بولندقلری
سوره لرك اسملریدر حق جل وعلا حضرتلری بونلره قسم
ایتمشدر یاخود سوره شریفه نك متضمن اولدیغی معنادن ترجمه
لردر یاخود ابجد حسابیدر بعضیلر کاف کافیدن هاها دیدر
یا باری اسمندن اخری و لان یا دن عین علیم اسمندن صاد
صمد اسمندن مأخوذدر دیدیلر بعضیلرده عالمنده بو اسمائی ذکر
ایدوب یا کافی یا هادی یا باری یا علیم یا صمد دیو دعا ایدر
بعض علماء بو اسم اعظمدر دیدیلر العلم عند الله تعالی بو اسم

وكوكده اولان دريالريني هر برينى بزه تسخير ايله يريوزنده
اولان دريالرين تسخيرى تشبير سفائن ونباتات وزروع
وحيوانانك سقى ظمنده مطلوبدر دريا بحردن مراد
مطلقا چوق صودر كرك شوره اولسون كرك عذب اولسون
نيل مبارك كبى سماده اولان دريانك تسخيرى يريوزينه
غدا اولمق ايچون وقت حاجتده باران نزوليله اولور
وَالْمُلْكَ وَالْمَلَكُوتَ ❁ عالم شهادت و عالم غيبده اولان
دريالريكى بزلره تسخير ايله ❁ وَبَحْرَ الدُّنْيَا وَبَحْرَ الْآخِرَةِ
دخى دنيانك جميع بحار ارضيه وسماويه سنى دخى آخرته
تك جميع بحارينى بزلره تسخير ايله بحر آخرتدن مراد
نه اولديغى شارح بيان اتممشدر ❁ وَسَخِّرْ لَنَا كُلَّ شَيْءٍ
دخى بزه نفعى اولان هر برشى بزم ايچون تسخير ايله ❁
يَا مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ ❁ اول ذات پاكه ندا وتضرع
ايدرمكه هر برشيئك مبالغه ايله ملكى يد قدرت
وقبضه تصرفنده در جل شانه وعم نواله ولا اله غيره
بر كمسنه پادشاه يانندن مرادى حاصل اولمق ايچون اشبو
دعاء ابتدا او قيوب بعده اسباب حصوله تشبث ايليه

اولدقده قل من ينجيكم من ظلمات البرّ والبحر الى قوله
ثمّ انتم تشركون بركاغد يازيلوب بحره القا اولنسه
باذن الله تعالى سكون بولور بركمسه سفينه يه ركوب
اثناسنده فاذا استويت انت ومن معك على الفلك اية كريمه
سين وانت خير المنزلين قدر اوج كرّه اوقيوب بعده يا من
خلق البحر لموسى بن عمران عليه السلام ونجّى يونس من بطن
الحوت وسخر الفلك وهو العالم بعدد قطر البحر ورماله وفالق
اصناف الكفاية الكافية يا كافى لا كافى الا انت دعاسنى
اوقيه شر بحردن امين اولور نسخه شرح بويله بولندى
وَسَخَّرْتَ النَّارَ لِاِبْرٰهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ نار نمرودى ابرهيم
عليه السلامه تسخيرك مثلو ۞ وَسَخَّرْتَ الْجِبَالَ وَالْحَدِيدَ
لِدَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ ۞ دخى طاغلرى وجنس حديدى
داود عليه السلامه تسخيرك مثلو ۞ وَسَخَّرْتَ الرِّيحَ
وَالشَّيَاطِينَ وَالْجِنَّ وَالْاِنْسَ لِسُلَيْمَانَ عَلَيْهِ السَّلَامُ ۞
دخى روزكارى وشياطينى وانسى سليمان عليه السلامه تسخيرك
مثلو بو احوالك و تسخيراتك تفصيلى تفاسير و تواريخده مسطور
در وَسَخِّرْ لَنَا كُلَّ بَحْرٍ هُوَ لَكَ فِى الْاَرْضِ وَالسَّمَاءِ ۞ دخى ۞

بری بودرکه اوقیان کمسه بولندیغی حالی مراد ایدوب بحر
لفظنی اولدیغی حالا ایچون استعاره طریقیله اوقورز
زیرا بر شدتدن و مشقتدن بولنان کمسنه اول حالت
مکروهدن خلاص و نجات طلب ایدر آنون ایچون مغموم
و مکدرا اولان کمسنه یه دریایه طالمش تعبیر اولنور
بر وجه دخی حضرت شیخ تبرکا اقتدا قصد اولنور
بر وجه دخی کشی دنیاده اولان حالنی دریاده بولنوب
هلاکدن بی امان اولان و هول بحردن نجات طلب ایدن
کمسنه یه تشبیه ایدوب بویله اوقور حال بوکه بونیت
اوزره اوقیمق مناسبدر ❁ کما سخرت البحر لموسی علیه السلام
بحر قلزمی حضرت موسی علیه السلامه تسخیرن مثلو
سن بزه شو بحری خارق عاده تسخیر ایله بوراده دریاده
غرقدن امین اولمق ایچون اشبو آیه کریمه قرائت اولنور
استعیذ بالله تعالی وما قدروا الله حق قدره والارض
جمیعا قبضته یوم القیمة والسموت مطویات بیمینه
سبحانه وتعالی عما یشرکون بسم الله مجریها ومرسیها
ان ربی لغفور رحیم دریا هیجان ایدوب امواجی ملاطم

مکرملری نقل ایدرلرکه بر حضرت شیخ ایله سفینه یه بنروب
ایدوب جبل مصرقا هره یه نظر ایده رك هیچ روزکار اولیوب
هوا غایت راکد ایدی وسفینه رئیسی واولادلری کفره دن
ایدی حضرت شیخ طائفه لردن مسمارنا منده بر ینه
یلکنلری کشاده ایله دیو امر ایدوب بعده رعقب بر نوع عاصفه
وروزکار ظهور ایتدیکه سفینه هواده طیران ایدرکبی
صواوزرنده مرتفع اولدیغی حالده جریان باشلدی شدت
روزکار سببیله نیلکنارنده سقی دابه یه مشغول اولان
عربان برلره نظر ایدوب غرقا ولما مزه منتظر ایدیلر وقت
عصرده اخمیم نام محله سالما داخل ولدق بو کونا خارق
عاده کرامتی مشاهده ایدیجك رئیسك اوغوللری شرف
اسلام ایله مشرف اولدیلر باباری اسلامدن امتناع ایتدکده
حضرت شیخ یاننه دعوت ایدوب اوزرینه سوره ما ندم
قراءت ایدك دیو بزه امر ایتدی بزلرده قراءت ایتدیکمزلك
عقیبنده رئیس دخی شرف اسلام ایله مشرف اولوب
وسفینه شیخه هبه ایلدی معلوم اوله که بو حزب شریف
بردة یعنی قره دة اوقندقده بویله اوقنور بر تاج وجهله

بيت يازمشدر حالمزه مناسب ولديغندن قيد اولندى بيت
واذا لم تر الهلال فسلّم * لاناس راوه بالابصار ترجمه سى بودر
اى كشه سنك ضعف بصرڭ اولمغله آسمانده هلالى يعنى
غره كورمديكك وقتده اى طوغدى ديو هذيان اتمه
كوزلريله كورن مسلمانلرڭ كلامنى تسليم ايدوب اكر رمضان
غره سى ايسه سنده خلق ايله برابر ترضا ثم اول ديمكدر
فَثَبِّتنا چون مؤمنون اختبار وابتلا اولنوب تحريك
شديد ايله تحريك اولنديلر ومنافقون الله ضعفا عقق
اولان كمسه لر ما وعدنا الله ورسوله الا غرورا ديوب
حضرت صادق الوعد الامين وعد وتبشيرلرنى تصديق
اتمديلر ايسه يارب سن بزى مؤمنين مخلصين زمره سنده
قلوب هدايت ورأى شديد ... ره ثابت وپايدار قيل
وَانصُرنا دخى اعدا اوزرينه برهان واعلاء دين ايله
بزى منصور ايله وَسَخِّر لَنا هذا البحر دخى شو بحر
نيلى تليين ريح وتيسير سير ايله بزلره تسخير ايله روايت
اولندىكه حضرت شيخ اخرجمه عزيمت اتدكلرنده وقتا
غايت تنك اولوب عادتا وصول حتما الى بو غيدى محذوم

وتسخيرا ولنوب فتحنه اهل اسلامه كيرنجكنى اصحابه
تبشير بيوردیلر حالبوكه اصحاب اول وقت مشقت شديده
واستيلاء كفاردن خوف عظيمه اوزره ايديلر بو حالده
بوكونا تبشير بيورلديغى منافقلر ايشيدوب ما وعدنا الله
ورسوله الا غرورا ديديلر ايت كريمه نك اجمالا معناسى
منفهم اولمق بو قدر ديمكه شارحنا ولندى قالديكه حضرت
شيخ قدس سره بو ايتلرى بطريق الاقتباس نه مقصوده بناء
ذكر و اتيان ايلديكنى شارح بيان ايتمدى سائر بيانى لازم اولان
امورده سكوت ايتديكى كبى غالبا شارح مرحومدن برم
كبى ساده دل اول تحقيقه مقتدر اولمامق فكر ايدرلكن
قدس مفتيسى شيخ محمد افندى اوراغلا شرحنده ذكر ايدركه
خواص قرآن مبين دائرۀ عقل و دائرۀ قياسدن خارجدر
وقرآن كريمك ظاهرى و باطنى واردر انجق جناب حق بيلور
وراسخون فى العلم ولان اوليا سنه بلديرر بو صورتده بو ايتلرى
و ايات سائره يى حضرت شيخك بو حزب شريفده ذكر و اتيان
ايلمه سنك اسرارينه كندولرى احاله و تفويض اولنه روق
خلوصا ندقرائتنه اشتغال ايدرم مفتى موى اليه برعرض

ورمی حجاره اولوب اخرکونا مقابله اولنماز ایدی حتی
حق سبحانه وتعالی حضرتلری بر کیجه بر روزکار شدید خلق
ایدوب کفاری احصار وبونلرینه تراب طولدوروب آتشلرینی
اطفا وچادرلرینی یرندن قوپاروب عسکر کفار
نکبت آثار بربرینه قاریشوب ملائکه کرام علیهم السلام
دخی جوانب عسکرده تکبیر ایتدیلر باذن الله تعالی
من غیر قتال عسکر کفار منهزم ومنکوب اولدقلری
حالده فرار ایتدیلر انجق ابتداء خندق حفر اولنورکن
بر عظیم طاش ظهور ایدوب اصحاب کرام کسر ایده مدیلر
سلمان فارسی وساطتیله پادشاه تخت رسالت طرفنه
انها اولندقده بالذات فخر موجودات علیه اکمل التحیات
افندیمز حضرتلری سعادتله اول قیا ظهور ایدن محله تشریف
بیوروب ومبارک دست اعجاز پیوستکریمانلریله کلونکی
آلوب اول صخره صمایه بر کره ضرب بیوردقلرنده صخره دن
بر نور جهان افروز درخشان اولدیکه اول نورک شعله
وشعشعه سیله قصور شام ویمن وعراق دیدۀ جهان
بینلرینه نمایان اولوب بلاد مذکوره وقبیله بالجمله فتح

دخی شول کمسنه لرکه قلبلرنده مرضی یعنی ضعف اعتقادی
واردر ❊ ما وعدنا الله ورسوله ❊ بزلره الله ورسولی
ظفر واعلاء دینه دائر وعد اتمدی ❊ الا غرورا ❊ انجق
وعد باطل وعد اتدیلر فقلری بو مقوله کلام تفوه
اتدکلری وقتده ای مؤمنون حق جل وعلا حضرتلرینک
شزلنی اولان نعمت جلیله سنی تذکر و تفکر ایدیکوز معلوم
اوله که یا ایها الذین امنوا اذکروا نعمة الله علیکم
اذ جاءتکم جنودا فارسلنا علیهم ریحا وجنودا لم تروها
ایه کریمه سنک تفسیرنده بیضاوی بیان ایدرکه قریش
وغطفان ویهود قریظه والنضیر تخمینا اون ایکی بک
نفردن زیاده جه کفار بالاتفاق مدینه طاهره اوزره
هجوم ایده جکلرینی حضرت فخر کائنات علیه افضل
التحیات استماع بیوردقلرنده مدینه منوره نک اطرافنه
خندق حفر اولنمغه امر و فرمان بیوردیلر واوچ بک
عدد عسکر ایله مدینه منوره نک قلعه سندن خروج
بیوردیلر کفار ایله عسکر اسلام بیننده خندق
حائل اولوب برماهه قریب بینلرنده انجق رمی سهام

موضعده شدت و بلا یونه بیلدیدن بو دونیکالدن یاخود دوز
زماننده ابتلی المؤمنون مؤمنلر یعنی ایمان اظهار ایدنلر اختیار
و تجربه اولندیلر مخلص مؤمن منافق و منافقلردن آیریلوب
متمیز و متبین اولسونلر ایچون تجربه اولندیلر و تعالی حضرتلری
عالم السر و الخفیات ایکن بو تجربه نظام ... واقف و عالمدر
بو معامله ملائکه و انبیا حقلرنده اظهار اولنمق مصلحتی
ضمننده واقع اولمشدر بو معامله‌نه وقت ظهور ایتدیکی
و مؤمنلرک بو وجهله امتحان و اختبار اولندقلری قصهٔ
غزاء خندقک تماماً معلوم اولمغه توقف ایدر قصهٔ مذکوره
تفاسیر و سیرده تفصیل اولنمشدر بالاجمال آیت کریمه‌نک
مفسرین رحمهم الله تعالی یازدیغی و زره معناسی الله اعلم
بو در حضرت شیخ هنالک یرینه ادات تحقیق ولان فقد
لفظی بیان ایدوب بطریق الاثبات فقد ابتلی المؤمنون
عنوانیله ذکر ایتدیکی معناسی تحقیق مؤمنلر ابتلا
و امتحان اولندیلر دیمکدر ∴ و اذ یقول المنافقون ∴
دخی سنلر حق تعالینک سنی سزه ولان ... ذکر بتدک اوله
و اول وقتده که منافقلر دیدی ∴ و الذین فی قلوبهم مرض

واسرار ربانیه و حقایق سمائیه نشر ایلدکی معلوم و اکثر
امور اعتقادیه‌ده ظن غالب ایسه ده قطعاً مفید و معتبر
دکلدر علم یقین لازمدر بناءً علیه حضرت شیخ بونلردن
عصمت طلب ایلدی امور اعتقادیه‌ده ظن قوی کفایت ایدر
وهم و شک ایسه مفید و معتبر دکلدر ﴿فَقَدِ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ﴾
تحقیق مؤمنلر امتحان و ابتلا اولندیلر ﴿وَزُلْزِلُوا
زِلْزَالًا شَدِيدًا﴾ دخی زلزلهٔ شدیده ایله تحریک اولندیلر معلوم
اوله که اشبو ترکیب شریف سورهٔ احزابده واقع استعیذ بالله
هنالك ابتلی المؤمنون وزلزلوا زلزالاً شدیداً آیهٔ کریمه‌سندن
اقتباس ایدلمشدر اقتباس دیو اصطلاح اهل بیانده برکیمسه کلامنده
منثورده یاخود کلام منظومنده آیهٔ قرآنیه‌دن بر آیت یاخود
احادیث نبویه‌دن بر حدیثی اخذ ایدوب کندی عبارهٔ سی ایچنده
ذکر ایتمسنه دیرلر بو اکثر علما عندنده جائز و لا بأسدر
باخصوص کبار اولیادن حضرت شیخ بو حزب شریفنده بو جمله‌یی
اقتباس ایتدیکی جوازینه دلالت ایدر ابتدا قرآنده اولدیغی
وجه اوزره مفسرلر شویله معنا ویرمشلر که هنالك ابتلی
اول مکانده بعینه ده مکان بعیددن مراد خندقدر بعیداً ولما

سیر سلوکده اولان ابتدا طریقمزده ❁ وَالْخَطَرَاتِ ❁
دخی قلوبمزده خطور ایدن اندیشه و افکارده مِنَ الشُّكُوكِ
بر طرفه ترجیح اتمیه رك متردد و مذبذب قلمقدن ❁ وَالظُّنُونِ
دخی طرف آخره احتمال ایله بر طرفه راجح کورمکدن
وَالْاَوْهَامِ ❁ دخی وهملردن یعنی طرف مرجوحه میل
ایلمکدن ❁ اَلسَّاتِرَةِ لِلْقُلُوبِ ❁ اول شکوك
وظنون و اوهام که قلوبه پرده اولوب ستر ایدیجیلردر
عَنْ مُطَالَعَةِ الْغُيُوبِ ❁ مغیباتك مطالعه و کشفندن
یعنی طریق الکشف و الالهام بعض اطلاع جائزدر اولا ذات
غیبیه یه اطلاعدن قلوبه پرده و غشاوه اولور شکوك و ظنون
و اوهامدن حرکات و سکناتمزده و ارادتمزده و خطراتمزدن
سندن عصمت و حفظ و حمایت طلب ایدرز دیمکدر
واشبو حال ارباب قلوبك و اهل توفیقك شانیدر و بو طلب
معرفتدر بو قسمه علم غیبی طلبنده کلمز کمال ورع و تقوا ایله
ایمانی راسخ الارکان و کامل الاذعان اولان ذوات شریفه‌لره
خارق عاده کرامت بونلردن حق تعالی حضرتلرینك اذن و عنایتیله
بعض غیبیات اموده مطلع اولوب و ذرینه انوار فرقانیه

وجه اوزره نصرت واعانت ایدرسین ⁂ وَأَنْتَ الْعَزِيزُ
الرَّحِيمُ ⁂ دخی ذات شریفك غالب وقوی ومبالغه ایله
انعام واحسان ایلیجیدر ⁂ نَسْأَلُكَ الْعِصْمَةَ ⁂ یارب
سندن عصمت طلب ایدرز توفیق ایله یعنی اختیار بقاسیله
هوادن کف ومنع اولنمق استه رز ⁂ حکایه اولنور که
ابرهیم ادهم حضرتلری کعبهٔ مکرمه ده بر قرانلق کیجه ده یغمور
دخی یاغردی ملتزمده ارقه سنی ویروب للربنی قالدیروب
شویله دعا ایلدیکه یارب سن بنی مکروه قلدیغك شیلرك
جمله سندن محفوظ ایدوب عصمته قیل دیو دعا ایدنجه
هاتفدن بر ندا اشتدیکه یا ابرهیم سن وجمیع مخلوقاتم
بنم عصمتمی استرلر اکر سنی وجمیع مخلوقاتمی بن عصمته قلسم
یاربن یوم قیمتده کیمه فضل احسان ایده یم وکیمه
مغفرت ایده یم ⁂ فِي الْحَرَكَاتِ ⁂ سنبر سلوکمزده وَالسَّكَنَاتِ
⁂ دخی مقاماته وصولده مقام اخره انتقال ایدنجیه دك
وقوع بولان قرارمزده ⁂ وَالْكَلِمَاتِ ⁂ دخی لسانمزده
صادر اولان کلمه لرده ⁂ وَالْإِرَادَاتِ ⁂ دخی عبادات
طاعاتده کمال مرتبه قدره تمزی صرف وافراغ ایلمه ده دخی

جوابنده بیوردیلر اما سندن دیله کیم یوقدر ؛ یعنی
یا جبرائیل سکا متعلق مطلبم یوقدر دیو جبرئیل امین جناب
حقدن طلب ایله یا ابراهیم دیدکده حسبی من سؤالی علمه بحالی
بیوردیلر یعنی جناب حقك بنم حالمه شمول علم عزتی کافیدر
سؤاله حاجت یوقدر بیوردیلر حضرت شیخ حزب البرنده
بو طرزا اوزرینه دعا ایدوب بیوررلر ؛ واقرب منی بقدرتك
قربا تمحق به عنی کل حجاب محقته عن ابرهیم خلیلك فلم یحتج
لجبرئیل رسولك ولا بسؤاله منك وحجبته بذلك من نار عدوك
الحق بو طور ومسلك ارباب مقامات واصحاب نهایات
شایاندر ؛ اهل بدایتك وظیفه سی جناب حقه نیاز ومطالب
خیریه سنی ذکر وتضرع ایله باب حقه التجا ودعادر ولکل
مقام مقال ؛ فنعم الرب ربی ؛ بنم مالکم وسیدم
جمیع محامد ومدایحه مخصوصدر ؛ ونعم الحسب حسبی
کذلك بنا کفایت ایدیجی ذات پاکك احدیت صنوف اثنیه رسته سیز
ومدایحه اختصاصله جمیع السنه ممدوح ومحموددر
تنصر من تشاء ؛ یا رب جناب حضرتك نصرت واعانت
مراد ایلدیکن کمسنه لره اراده علیه نه متعلق اولدیغی

سببیله خلیفة الله فی الارض اولوب جمیع افعالی حقه منسوبدر
فقیر دیرمکه بونلر مناسبت ظاهره ده حقیقیٰ بو اولمق کرکدر
اولیاء الله حقایق اسمایه واقفلردر هم اسم شریفک بخه اسرار
تأثیرات اولندیغی بلورلر اسماء حسنی ایچنده بو اسماء اربعه
شریفه ده ابداع اولنان خواص عظیمه یه حضرت شیخک
وقوف تامی اولدیغندن اسماء مذکوره ایله دعایه افتتاح ایتمش
اوله والله اعلم . أَنْتَ رَبِّي ∴ سن بنم مالک و سیدم و مربی
مؤیدم سین ∴ وَعِلْمُكَ حَسْبِي ∴ یا رب سنن بنم حالمه
شمول علم شریفک کفایت ایدیجیدر مطلوبم نه اولدیغی محاط
علم عزتک در تضرع مطلب ایله سؤاله حاجت یوقدر نته کیم
اهل الله حضرتلری بیوررلر جناب فیاض مطلق حضرتلرندن
رجا ایله حاصل اولان مرادک تحتنده بخه مراد سزلق حاصلدر
دیدکلری کلامی بو وجه ملاحظه اولنه حضرت خلیل الله صلوات
الله علی نبینا وعلیه حضرتلری نار نمروده القا اولنمق
قصدیله منجلیق ایله انداخته اولوب هوادن نارده
طوغری طیران ایدرکن حضرت جبریل امینه مصادف
وکندویه هل لک حاجة یعنی بر دیلککک واری دیدکده

ملزومدن متأخر اولدیغنه بناء علی اسم شریفی اوزرینه تقدیم
اولنوب حلیم اسم شریفله تعقیب اولندی زیرا حق جل وعلا
حضرتلری قوللری اوزرینه کندویه ندا ومناجات ایلدکلری
اسمله تجلی بیوررلر اکر حق جل وعلا حضرتلرینک صفت حلمی امداد
ایلسه علو عظمتیله تجلیه کلر تحمل ایده بلوردی بر وجه دخی بوکه
عبد حقیردن علی عظیم اولان ذات پاکه حاجتینه ندا ایلمسی
باب جرأت وجسارتدندر اولمغله حلیم اسم شریفیله تعقیب
اتدیکه سورت وشدت عظمت سکون بولوب بو بابده وقوع بولان
جرأت وجسارتی برده حلم ربانی ایله مستور اوله بر وجه دخی
بودرکه حضرت شیخ قدس سره بو حزب شریفی حج شریفه
عزیمتلری اثناسنده انشا بیوروب اول سنه اینه وقف حج تقرب
ایدوب مصردن حرکت ومکه مکرمه شرفهما الله الی یوم القیمه
وصولی عادتا محال ومتعذر اولمغله حضرت شیخک اول سنه حجه
شهودی امرنده حضرت شیخک مرتبه سنه واقف اولمدقلرندن شک
وتردد ایتدکلرینه بناء اوزرلرینه اسباب هلاک نزولندن شیخ خوف
ایدوب یا حلیم اسم شریفیله ندا ایتدی تا که اسمین سابقیندن
لمعان ایدن نار غیرتی تسکین اوله زیرا حضرت شیخ قطبیت

ذاتی احاطهٔ عقولدن برتر ۞ یا حلیم ۞ ای افعالندن عجله
دن منزه و مبرا ذات قدیم الصفات اولان الله ۞ یا علیم ۞
ای ظاهراً و باطناً رفیقاً و جلیاً کلیاً و جزئیاً جمیع اشیایه
اولان علم ازلیه‌سی محیط و شامل ذات پاک اسماء حسنی
ایچنده اشبو اسماء اربعهٔ شریفه‌یی حضرت شیخ قدس سره
بو حزبک اولنده ذکر و اتیان ایلمسنه شارح بعض نکته
بیان ایدوب ذکر که خضر علیه السلام بو اسماء اربعه جلیله
ایله دعا ایدوب رکوب اتدیکی فرقه‌سی سوق و دریایه خوض
ایتمشدر حضرت شیخ دخی بو حزبی دریاده سفینه‌یه
رکوب اتدکلرنده انشا و تلاوت اتمکله اسماء اربعه
مذکوره ایله افتتاح اتدی ۞ بر وجه دخی که دریا بر عظیم
مخلوق اولوب حق سبحانه و تعالی ایی تسخیری علو و عظمته
دلالت ایدر بناءً علیه یا علی یا عظیم ایله ندا و مناجات ایلدی
و دریایه نجه عاصی و کافرلر رکوب ایدوب حق جل و علا
حالقلرینه عالم ایکن حلم صفتیله معامله و دریایی اونلره
تسلیط ایلمدیکی کمال حلمنه دال اولمغله یا حلیم اسم
شریفیله تضرع اتدی عصمت علوه لازم اولوب لان

بن بو حزب شریفك و دعاء منیفك قرائتنه رحمانیت و رحیمیت
صفتلریله متصف و منعوت ولان ذات پاك و نجب الوجود
و مفیض الامداد والجود حضرتلرینك اسم شریفنه مبادرت
اولدیغم حالده یا حود اسم شریفك استعانت ایله ابتدا ایدرم
امام نووی رحمه الله تعالی بیورمشدر که برکمسنه بسمله شریفه دائم
ابتدا ایله اولنان اسراره علم یقین ایله واقف اولوب تحریر ایلسه انی
ایله احراق اولنماز :: دخی روایت اولنمشدر که برکمسنه بسمله
شریفه یی ورد زبان ایدوب هر بار ذکر ایلسه عالم علوی و سفلیده
عند الله مهابت ایله مرزوق اولور :: و برکمسنه بسمله شریفه یی
التیوز کره برمحله یازوب برابرکنده کوتورسه جمیع مخلوقات
قلوبنده هیبتلو اولور :: یا علی ای ذات و صفاتنك
مدارك عقول و نهایات فهومدن مرتفع اولان ذات فرد
واجب الوجودن ذات شریفنه مماثل ذات و صفات لطیفنه
معادل صفات و نه افعال حکیمنه اویر بر فعل و نه اسماء حسنی
سنه بکزر بر اسم عالم امکانده بولنمق محالدر بعض
علماء علینك معناسی انداد و اشباهدن متعالی یعنی کندوده
ضد و شبیهدن مبرادر دیمشلر :: یا عظیم :: ای کنه

ایچنده یوز اسمآء شریف وارد رکه بو اسمآء شریفك امداد
واعانتیله صو اوزرنده سیران وهواده مانند مرغ بران
وطیران اولنور :: حضرت شیخ قدس سره بیوررلرکه بو حزب
شریفك تالیفنه باللذات حضرت فخر کائنات علیه افضل الصلوات
حضرتلرندن تلقین طریقیله اخذ وتلقی ایتدم اکر بنم بو حزب
شریفم بغداده بولونمش اولیدی کفار تاتار شهر مذکوری تارمار
ایدمزلر ایدی خواص واسرارینه نهایت یوقدر ترغیبا بر مقدار
ایله اکتفا اولنوب ترجمیه شروع اولنور شارح مرحوم ذکر ایدر
مشایخ عظام حضرتلری بو حزب شریفی وصلی الله علی سیدنا
محمد وعلی اله وصحبه وسلم قولیله بدأ ایدرلر رحمهما الله تعالی
بن بو حزب شریفی بعد صلوة الصبح برکرة وبعد العصر برکرة اوقمغه
شیخ زروقی طریقندن اجازت منداولدم کذلك احمد مکی
نخلی قدس سره تعالی مندندن بروات شریفدن دخی ماذونم ارباب
عرفاندن برکمسنه بعد العشا دخی برکرة اوقمغه اذن ویرمشدر
عدد مذکوردن زیاده ونقصانی اتمه مشلردر حضرت شیخ
قدس سره بسمله شریفه ایله بدأ ایدوب بیوررلرکه

بسم الله الرحمن الرحیم

تحریر اولنسه هر شیدن مصون اولور قرائتنه مداومت
ایدنه کمسنه غرق وحرق وسرقتدن مأمون اولور و زیاده
سفینه لیمانلغه دوچار اولدقده اوقنسه باذن الله تعالی
روزکار موافق ظهور ایدر برشهرک سوری یاخود بر دائره
نک اطرافنده یازلسه حق جل وعلا حضرتلرینک حفظ
وحراستنده اولور مریخ بیت شرفنده ایکن یاخود ثلاثه
کون ساعت ولادده قمر زائد النور اولدیغی حالده بر ورق
طاهر اوزرینه تحریر اولنسه حق سبحانه وتعالی حضرتلری
سر بو بیتندن واعدا اوزرینه غالب قلماسنک وصفندن
لسان قاصر اولور حالات غریبه مشاهده وحکمت الهیه واسرار
خفیه لر ظاهر ونمایان اولور وهیچ برفرده مغلوب اولمیوب
وجمیع خصماسنه غالب اولور اگر بو حزب شریفی قرائت ایدن
کمسنه سترینی فهم وادراک ایلسه حق تعالی حضرتلری
انس وجن وهر ظالمک گوزلرینی عما ایدوب بو حزب شریف
سببیله گوزلرندن مختفی ونهان اولور وبو حزب شریفی
خلوص اوزره اوقیان قول اعتاق ودستگیرده اسیر
اولان اطلاق اولنوب خلاص بولور وبو حزب شریفک

اولندی وبالله التوفیق شارح مومی الیه بعض خواصنی
بیان ایدوب درکه تحقیق بو حزب شریفه شفاء القلوب
ومفرج الکروب در یعنی قلبلرده اولان امراض معنویه یه
شفا وهموم وغموم واکداره دوادر وبو حزب شریفه
مداومت ایدن اهل بدایاته نجه شفا بخش اسرار واهل نهایاته
گونا گون صفا افزا انوار در بر موضعده اوقوندقده اول
محل آفات وعاهاتدن یعنی مصائب وبلایادن سالم
ومصون اولور هر کون عند طلوع الشمس اوقیان کمسنه نك
دعاسی مستجاب اولوب بین الناس مرفوع القدر وهر بار
مشروح الصدر اولوب دشوار اولان اموری آسان واشرار
وجنك شرندن لیل ونهار نازله اولان آفاتدن در امان
اولور وکندونی کورنه محبته مجبور اولور وهر کلامنه
مطیع ومنقاد اولور بر جبار ظالم یاننده اوقنسه شرندن
امین اولور اکر صلاة خمسه عقیبنده قرائته مداومت
ایلسه حق جل وعلا حضرتلری اول کمسنه یی مخلوقاته احتیاجدن
اغنا ایدوب حوادث دهردن آسوده وکندینی عند عزتنده
ارزاقنی ماده بیوروب بو حزب شریف بر نسنه اوزرینه

اون كرّه بعده الله اكبر الله اكبر لا اله الّا الله والله
اكبر الله اكبر ولله الحمد يدى كرّه بعده اون كرّه
اللّهمّ صلّ على سيّدنا محمّد النّبىّ الامّىّ وعلى اله
وصحبه وسلم بعده مقصوده ايچون ال قالديروب
فاتحه سوره سين اوقيوب يوزينه سوره دخى بو حزب
البحرى اوقيمغه مشغول اوله بوره يه قدر اشبو حزبك
خواصّى ذكر اولندى بوندن صكره حزب شريفك معناسنى
بيانه شروع ايلدك

بسم الله الرّحمن الرّحيم

حضرت شيخ على ابن عبدالله ابو الحسن المغربى الشاذلى قدّس
الله سرّه العزيز حضرتلرينك حزب البحر ناميله مذكور
وخواصّ كثيره ايله مشهور اولان حزب شريفنى شيخ محمّد
ازميرى رحمه الله بروجه اختصار شرح اتمش ومعناء ظاهريسن
بيانه تصدّى اتمش اولوب بعض ارباب خلوص حزب مذكورى
دوام مخصوص ايدينوب فى الجمله معانيسنه اطلاع التماس اتمكله
ايله شرح مذكورندن دروشته اولان نسخه سندن استمداد ايله
حزب شريف مذكورى تركى عباره ايله ترجمه يه شروع

حق تعالى اول كمسنيه شول مثلّى معرفت ويره كه مجموعى خلائيق
خيران اوله واما سلامت ايمان ايچون وشيطانك
اغواسندن وغارتندن امين اولمق ايچون بو اوچ كون
ايچنده هر كون اون كره اوقيه حق تعالى اول كمسنيه جميع
زمانده شيطانك شرّندن امين قيله بو حزب البحرك
فائده سى وخاصه سى چوقدر بر مقدارى قيله كلدى سالكان
ثابت قدم ايچون اكر بر كمسنه بو حزب البحرك شرطلرينى
يرينه كتوروب عهده سندن كله مسه بر كمسنه بوله كه اول
كمسه اجازت منداوله واول كمسه دن اجازت وتعليم
ايده انك ايچون جهد ايدوب اجازتسيز اوقميه كه بونك
فائده سين كوره ودخى معلوم اوله كه بو حزب البحرك
اختتامى واعضائى واردر اعتضامى بودر

بسم الله الرحمن الرحيم

به الحول والقوة رب سهّل ويسّر ولا تعسّر علينا يا ميسّر
كلّ عسير بحق ا ب ت ث ج ح خ د ذ ر ز
س ش ص ض ط ظ ع غ ف ق ك ل م ن و هـ
لا ي بعده لا اله الا الله اون كره بعده استغفر الله العظيم

کلی حاصل اوله واما قرض اوده ملک ایچون هر کون بواوج
کونڭ ایچنده اون بش کره اوقیه حق سبحانه وتعالی حضرتنڭ
کرم وفضلندن انڭ دینی بروجهله ادا اتدیره اولکشی متیمن
اوله واما کشایش بخت ایچون هر کون بو اوج کون ایچنده
اوتوز بر کره یغمور صویی وزرینه اوقیه بولنمازسه قویی
صویی اوزرینه کون طوغمازدن اوّل النمش اوله اول صویله
الین وایاغین یویه صکره اول صویی بر یره دوکه کدهیچ کسنه نڭ
ایاغی اولیره یتشمیه ویاخود اقرصویه دوکه الله تعالی حضرتلرینڭ
نڭ فضل وعنایتیله مرادی حاصل اوله واما مال کسب اتمك
ایچون وغنی اولمق ایچون هر کون بواوج کون ایچنده یکرمی یدی کره
اوقیه ودخی سعی ایدوب فقرایه اتمك ویره وطتلو نسنه ویره
کم فتح قبولری اچلمش اوله اول کسنه نڭ وزرینه واما کونول اچمق
وعقلی زیاده اولمق ایچون هر کون بواوج کون ایچنده اون بش
کره شکر ویاخود کول صویی ویا بر طتلی نسنه اوزرینه اوقیه
دعوتی تمام ایلیه هر کون اوج کره اول نسنه دن یيه تا اول کشینڭ
عقلی وکونلی اچلمش اوله فهم وبصیرتی زیاده اوله واما کمال معرفت
حق تعالی ایچون هر کون بواوج کون ایچنده اون طقوز کره اوقیه

ایچنه قویر بعده هر وقت کم اولجانبه وارمق دیلرسه
اول کولصویندن برمقدار یوزینه سوره الله تعالینك
قدرتنی مشاهده ایلیه واما دوشماندیلین بغلمق ایچون
هرکون بو اوچ کون ایچنده اوتوز اوچ کرة اوقیه عنقریب
اوکمسنه هلاك اوله واما شفاء امراض ایچون هرکون بو اوچ
کون ایچنده یکرمی بش کرة اوقیه اول کمسنه جمیع مرضدن
شفا بوله اجلی یوق ایسه واما امن طریق وسلامت سفر ایچون
مسافر اولمازدن اول اوچ کون صائم اوله وهرکون بو اوچ
کونده ایچنده اون ایکی کرة اوقیه وقتا کم مسافر اوله منزلنده
بر کرة اوقیه ودخی یول اوزرنده هر قنده کم قورقار انده اوقیه
واما کمیه بنمازدن اول اوچ کون صائم اوله هرکونده اون
یدی کرة بو حزبی اوقیه وقتا کم سفینه یه بنه هرکون اوقیه
بش وقت نماز عقیبنده واکر طوفان ویا حرامی خوفی اولسه
همان کسیمسی اوقیه حق سبحانه وتعالی نجات ویره واما حاکملری
واهل دولتلری تسخیر قلمق ایچون هرکون بو اوچ کون ایچنده
یکرمی کرة اوقیه بعده اوچ کرة انا انزلناه سوره سنی اوقیه
وقتا کم دعوتی تمام اوله ایراقدن اوکمسنیه سلام ویره مقصودی

سفر وحفظ سفینه ایچون وتسخیر ایچون واداء دیون
ایچون وسلامت ایمان ودفع اغوای شیطان ایچون
وکشایش بخت وتوانکیرلك ایچون وکمال معرفت وزیاده
فهم ایچون اوقیه انشاء الله تعالی مقصود ومراملرینه
وصول بوله لر وبو حزبك اوقوماسنك شرطی وشروطی
واردر اولا صائم اولمق وغسل برله وپاك اثوابنی کیمك
وحلال نسنه دن افطار ایلمك کیم اول نسنه حیوانی اولمیه
وبر خلوت یرده دیز چکوب اوتوره ودخی معلوم اوله کم
دعوت اوچ درلودر کبیر اوسط صغیر اما سالکان طریقت
ایچون قانون حاصل اوله اول قانون سببیله مراد
ومقصوده یتشه ای عزیز هرکیم دیلرسه کیم بو دعوتك
اوقومسنه مشغول اوله وهر نه مهم ایچون اولورسه
اولسون اوچ کون اورچ طوته وشرائط کم اورچ ایچون
بیان قلدق یرینه کتوره بو اوچ کون ایچنده دعوته مشغول
اوله البته مقصودی یوز کوستره اما دوسلق ایچون
قرق برکره کول صوینی اوزرینه اوقیه هرکره اول صوینی
اوفلیه چون اوچ کون تمام اوله اول کول صوینی بر شیشه

بسم الله الرحمن الرحیم

مشایخ طریقت وپیران حقیقت رحمه الله تعالی بیوردیلرکه
هرکیم که بوحزب البحری بر مهم حاجت ایچون اوقیه عدد
معین وشرط مبین وارددر اولیاء کبار واتقیاء ابرار
مبالغه قلدیلر وایتدیلر زنهار وهزاران زنهار هر
کمسه نک قابلیتی وصفای باطنی اوله اندن دیدیلر
ومحل امانتی بلك دیدیلر شیخ قدس سره بیوررکه
هرکیم بوحزبی اوقیه وشرطلرین یرینه کتوره بی شك
وشبهه البته مراد مقصودینه ظفر بولوب یتشه
دیو بیوردیلر تخصیص دوستلق ودوشمانلق ایچون
وشفاء امراض ودفع شر دوشمان وامن طریق وسلامت

EVRÂD-I ŞÂZELİYYE

EBU'L-HASAN eş-ŞÂZELÎ HAZRETLERİNİN EVRÂDI

Kendisine, *"Niçin ilâhî sırlara ve diğer ilimlere dair kitap yazmadınız?"* diye soru soranlara, "Benim kitabım, dostlarım ve müritlerimdir" diye cevap veren eş-Şâzelî Hazretleri'nin, Hakîm Tirmizî'nin *Hatmü'l-evliyâ*, Nifferî'nin *Mevâkıf* ve *Muhûtabât*, Ebû Tâlib Mekkî'nin *Kûtü'l-Kulûb*, İmâm Gazzâlî'nin *İhyâ*, Kuşeyrî'nin *Risâle*, Kâdî İyâz'ın *Şifâ*, İbn Atıyye Endelüsî'nin *Muharrerü'l-Veciz*'i gibi eserlere özel ilgi göstererek bunları derslerinde şerhettiği, Humeysera'da iken bir akşam müridlerine öğütlerde bulunmanın yanında kendisinin tertip ettiği *Hizbü'l-Bahr*'i okumalarını tavsiye ettiğini biliyoruz.

Eş-Şâzelî Hazretleri'nin hizibleri yalnızca *Hizbü'l-Bahr* ve *Hizbu'n-Nasr* ile sınırlı değildir. Onun *Hizbü'l-Kebîr, Hizbü'n-Nasr, Hizbü'l-Berr, Hizbü'l-Âyât, Hizbü't-Tevessül, Hizbü'l-Feth, Hizbü'l-Hıfz, Hizbü'r-Rızk, Hizbü'l-Azîm, Hizbü'n-Necât, Hizbü'l-Hamd, Hizbü'n-Nûr* gibi onlarca hizib, duâ ve ezkâr terkibi olup bunlar günümüze de ulaşmıştır. Elinizdeki bu çalışma, eş-Şâzelî Hazretleri'nin bizzat tertip ettiği *Hizbu'l-Bahr* ile daha ziyade savaşlarda düşmana galip gelmek için okunan Hizbü'n-Nasr'ını ihtivâ etmektedir.

Hizbü'l-Bahr'da Allah'ın lütfu ile sıkıntılardan kurtaracak bir özellik vardır. Okunduğu mekân âfetlerden sâlim olur. Kötü hâdiselere karşı hıfzdır. Onunla zikirde bidâyet ehli için şifâ sırları, nihâyet ehli için safâ nûrları hâsıl olur. Allah güneş doğmadan evvel onu okuyanın isteklerini kabul eder, sıkıntılarını giderir, insanlar arasındaki değerini yükseltir, göğsünü tevhîd ile şerheder, işlerini ve zorluklarını kolaylaştırır, cin ve insanların şerrinden korur, gece ve gündüzün getirdiği şerlerden emin kılar ve hiç kimseyi ona kem gözle baktırmaz aksine daha da sevdirir… Her namazın arkasından onu okuyanı Allah, insan dâhil yarattığı hiç bir şeye muhtaç etmez, mahlûkâtından müstağni yapar, zamanın hâdiselerinden emin kılar. Bütün harekât ve sekenâtında mutluluk yollarını bulmayı kolaylaştırır.

ISBN9786054530397
9 786054 530397

